Έτος Θ΄

Τεῦχος 198ον



ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ



Ὡραιοτάτη εἰκόνα τῆς Θεομήτορος - Προστάτιδος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους — ἡ ὁποία κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ Πολέμου 1940-41 ἐκυκλοφόρησε ἔγχρωμος εὐρύτατα εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἦταν ἐξαιρετικὰ ὑποβλητική.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 23. ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ΑΡΙΘ 529-793

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαί 60.—Ἐξάμηνος δραχμαί 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαί 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Θ'. | ΑΘΗΝΑΙ 15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1961 | ΤΕΥΧΟΣ 198ΟΝ

Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ
ΩΣ ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

Ἡ Θεοτόκος ἦτο, εἶναι καὶ θὰ εἶναι τὸ σύμβολον προστασίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους ἀπὸ παντὸς κινδύνου καὶ τὸ σύμβολον αὐτὸ ἔχει ἐμποτίσει τὴν ψυχὴν παντὸς Ἕλληνος μέχρι σημείου, ὥστε οἱαδήποτε προσβολὴ νὰ ἀποτελῇ ἔναυσμα ὑπερτάτης ἐξεγέρσεως. Κατὰ τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους ἡ Παναγία ὑπῆρξεν ἡ Ὑπέρμαχος Στρατηγός, ἡ ὁποία ὡδήγει νικηφόρως τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα. Ὅταν ἀργότερα κατὰ τὴν 15ην Αὐγούστου 1939, ἡμέραν ἑορτασμοῦ τῆς Θεοτόκου, αἱ φασιστικαὶ τορπίλλαι ἔπληττον εἰς τὸν κόλπον τῆς Τήνου, καθ' ἣν ὥραν ἐτελεῖτο ἡ Θεία λειτουργία, τὸ ἀντιτορπιλλικόν μας «ΕΛΛΗ» καὶ τὸ ἐβύθιζον, σύσσωμος ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἐξηγέρθη κατὰ τῶν ἀνιέρων ἐπιδρομέων, οἱ ὁποῖοι μαζὶ μὲ τὸ ἀντιτορπιλλικὸν «ΕΛΛΗ» ἔπληξαν καὶ τὴν ψυχὴν κάθε πολίτου. Οὕτω ὅταν κατὰ τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1940 οἱ ἴδιοι ἀνίεροι ἐχθροὶ τῆς Ἑλλάδος τότε ἐπετέθησαν ἀπροκλήτως κατ' αὐτῆς, ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς μὲ προστάτιδα τὴν Θεοτόκον ἀπήντησε μὲ τὸ λακώνικὸν ἐκεῖνο «ΟΧΙ», τὸ ὁποῖον ὑπέμνησεν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος μέχρι σήμερον παραμένουν οἱ ἴδιοι εἰς τὰς ἐπάλξεις τῆς ἐλευθερίας. Καὶ ἡ Θεοτόκος μὲ ἀνοικτὰς τὰς ἀγκάλας ἐκάλυπτε τὰ παιδιὰ τοῦ λαοῦ, τοὺς στρατιώτας, κατὰ τὴν νικηφόρον ἀντιμετώπισιν ἑνὸς ἐχθροῦ ἀπείρως πολυπληθεστέρου καὶ ἀρτιώτερον ἐξωπλισμένου.

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς καθ' ἕκαστον ἔτος τὴν ἡμέραν αὐτήν, δηλαδὴ τὴν 15ην Αὐγούστου, ἑορτὴν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὁ Λαὸς πανηγυρίζει καὶ ὑμνεῖ τὴν ΠΑΝΑΓΙΑΝ **ὡς σύμβολον προστασίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.**

Ν.Α.

ΤΟ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

Ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. **Χ. ΠΑΤΣΟΥΡΗ**

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

1. Ἡ ἐξέλιξις εἰς τὰ μέσα μεταφορᾶς.
2. Ἡ ἐξέλιξις εἰς τὰ μέσα ἐπικοινωνίας.
3. Αἱ δύο ἐποχαί.
4. Τὸ ραδιόχημα καὶ ὁ πεζὸς ἀστυφύλαξ.

***

1. Ἡ ἐξέλιξις εἰς τὰ μέσα μεταφορᾶς.

Ἐκ τῆς μελέτης τῆς ἀνελίξεως τοῦ ἀστυνομικοῦ θεσμοῦ κατὰ τὰ ἑκατὸν πεντήκοντα τελευταῖα ἔτη, προκύπτει ὅτι ἡ Ἀστυνομία διὰ τὴν πρόληψιν καὶ διὰ τὴν καταστολὴν ἢ ἀντιμετώπισιν τῶν πάσης φύσεως παρανομιῶν καὶ ἀντικοινωνικῶν ἐκδηλώσεων διὰ τὰς ὁποίας αὕτη ἦτο ἁρμοδία, ἐφήρμοσεν κατὰ τὴν διαδρομὴν τῆς ἱστορίας της, διαφόρους μεθόδους. Μέθοδοι αἱ ὁποῖαι ἦσαν ἀνάλογοι πρὸς τὰ χρησιμοποιούμενα ἀστυνομικὰ—φυσικὰ ἢ τεχνικὰ—μέσα καὶ τοὺς «ἐγκληματικοὺς ἢ ἀστυνομικοὺς κινδύνους», ἐναντίον τῶν ὁποίων εἶχε νὰ παλαίσῃ.

Ὁ «νυκτοφύλαξ» τῶν ἀρχῶν τοῦ προηγουμένου αἰῶνος παρεχώρησε τὴν θέσιν του εἰς τὸν εἰδικῶς ἐκπαιδευθέντα σκοπὸν ἀστυφύλακα, ὅστις διὰ τῆς ἐπιβλητικῆς παρουσίας του ἀπετέλεσεν τὸ σύμβολον τῆς ἀσφαλείας καὶ τάξεως καὶ τὸν φύλακα ἄγγελον τῶν πολιτῶν. Ἀνεξαρτήτως καιρικῶν συνθηκῶν, ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος ἢ ὥρας τοῦ εἰκοσιτετραώρου, ὁ σκοπὸς ἀστυφύλαξ ἠκολούθει τὸν δρόμον τοῦ ἀστυνομικοῦ καθήκοντος ποὺ ἡ χρονομετρημένη σκοπιὰ ἀπαιτοῦσε.

Αἱ ἀνάγκαι, ὅμως, δὲν ἠδύναντο νὰ καλυφθοῦν. Τόσον ἡ ὕπαιθρος μὲ τὰς ἐκτεταμένας περιοχάς, ὅσον καὶ αἱ πόλεις μὲ τὰς ὀχλοκρατικὰς συναθροίσεις ἰδίως, ἐπέβαλον τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ ἵππου. Οὕτω ἐδημιουργήθη ἀρχικῶς εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ εἰς τὰς ἄλλας Εὐρωπαϊκὰς χώρας καὶ Νέαν Ὑόρκην ἀργότερον ἡ Ἔφιππος Ἀστυνομία, ἡ ὁποία καὶ σήμερον ἀκόμη ὑπὸ ὡρισμένων εἰδικῶν θεωρεῖται ἀποδοτικὸν μέσον διαλύσεως δημοσίων συναθροίσεων.

Ἦλθεν ἀργότερον τὸ πεδήλατον. Δι' αὐτοῦ ὁ ἀστυφύλαξ ἠδύνατο νὰ καλύψῃ πολὺ μεγαλυτέραν περιοχὴν καὶ νὰ καταφθάσῃ ἐκεῖ ὅπου ἡ ἀστυνομικὴ ἀνάγκη ἀπαιτοῦσε ἄμεσον ἐνέργειαν. Ταχὺς καὶ ἀθόρυβος ὁ ποδηλάτης—ἀστυφύλαξ διήρχετο τὴν σκοπιάν του δι' ἐκτέλεσιν κανονικῆς ἢ εἰδικῆς ὑπηρεσίας, ὅταν εἰδικοὶ λόγοι ἀπαιτοῦσαν τὴν τοιαύτην μέθοδον.

Ἠκολούθησεν ἡ μοτοσυκλέττα. Ἡ ταχύτης ηὐξήθη, ἀκριβῶς, διότι ὁ παραβάτης εἶχεν ἀποκτήσει τοιαύτην δυνατότητα. Ὁ ἀστυφύλαξ—μοτοσυκλεττιστὴς ἔχει τὴν εὐχέρειαν ταχυτάτης μετακινήσεως. Ὁ παραβάτης τῶν διατάξεων τροχαίας κινήσεως, ἢ ὁ ἐγκληματίας, ὁ ὁποῖος χρησιμοποιεῖ τὸ ἐξελιχθὲν καὶ ἐν τῷ μεταξὺ τελειοποιηθὲν αὐτοκίνητον, σπανίως δύναται νὰ διαφύγῃ τὴν σύλληψιν.

Ταὐτοχρόνως τὸ αὐτοκίνητον ἐπεξετάθη τόσον, ὥστε ἀπετέλεσεν, κατὰ τὸ τέλος τοῦ πρώτου ἡμίσεος τοῦ παρόντος αἰῶνος, εἶδος καθημερινῆς ἀνάγκης. Εἰσεχώρησεν σχεδὸν εἰς ἅπαντας τοὺς τομεῖς τῆς κοινωνικῆς ζωῆς καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, ἀρχικῶς μὲν διὰ τὴν ταχεῖαν μεταφορὰν ἀστυνομικῆς δυνάμεως ὅπου παρίστατο ἀνάγκη, ἀργότερον δὲ ὡς μέσον περιπολίας πόλεων καὶ ὑπαίθρου.

2. Ἡ ἐξέλιξις εἰς τὰ μέσα ἐπικοινωνίας.

Ὁ σκοπὸς ἀστυφύλαξ, ἐξερχόμενος τοῦ ἀστυνομικοῦ καταστήματος «κόπτει»

ταὐτοχρόνως τὴν ἐπαφήν του μὲ τὸν ἀξιωματικόν του, τὸν ὁποῖον θὰ συναντήσῃ εἰς ὡρισμένα σημεῖα τοῦ χρονομετρημένου δρομολογίου του. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ τὸν ποδηλάτην, τὸν ἔφιππον, τὸν μοτοσυκλεττιστὴν καὶ τὸν ἐπ' αὐτοκινήτου ἐποχούμενον ἀστυφύλακα, ὅταν οὗτος ἀναχωρῇ ἐκ τοῦ ἀστυνομικοῦ καταστήματος.

Ἡ εὐρυτάτη ἐπέκτασις τοῦ τηλεφώνου ἀνεπλήρωσε κάπως τὴν ἔλλειψιν ἐπικοινωνίας. Εἰς διάφορα σημεῖα τῆς σκοπιᾶς ἐγκατεστάθησαν εἰδικὰ—ἀλλὰ δαπανηρὰ—τηλέφωνα, διὰ τῶν ὁποίων ὁ σκοπὸς ἀστυφύλαξ εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἐπικοινωνήσῃ κατὰ τακτὰ χρονικὰ διαστήματα καὶ νὰ ἀναφέρῃ εἰς τὸ Τμῆμα ἂν ὑπῆρχεν τι ἄξιον λόγου, ἢ νὰ λάβῃ διαταγάς.

Ἄλλος χρησιμοποιηθεὶς τρόπος ἐπικοινωνίας ἦτο ἡ χρησιμοποίησις εἰδικῶν ἠλεκτρικῶν κωδώνων εἰς ὡρισμένα σημεῖα τῆς περιοχῆς καὶ διὰ καθωρισμένου ἀριθμοῦ κωδωνισμάτων ἐκαλεῖτο ὁ ἀστυφύλαξ ἢ ὁ ἀξιωματικός του.

Τὴν ἀνάγκην αὐτὴν ἦλθεν νὰ καλύψῃ πλήρως τὸ ραδιοτηλέφωνον. Διὰ τῆς ἐγκαταστάσεως ραδιοτηλεφωνικοῦ κέντρου (P/T-K) εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας καὶ ραδιοτηλεφωνικῶν σταθμῶν ἐκπομπῆς καὶ λήψεως (P/T) εἰς ἕκαστον αὐτοκίνητον ἢ μοτοσυκλέτταν ἢ διὰ τοῦ ἐφοδιασμοῦ ἑκάστου ἀστυφύλακος διὰ φορητοῦ τοιούτου εἶναι δυνατὴ ἡ ἐπαφὴ ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν.

3. Αἱ δύο ἐποχαί.

Ἂς μεταφερθῶμεν ὅμως ὀλίγα ἔτη εἰς τὸ παρελθὸν καὶ ἂς ἀνασύρωμεν ἐξ αὐτοῦ ἓν σύνηθες ἐπεισόδιον:

«1931. Ἡ ὥρα ἦτο ἀρκετὰ προχωρημένη. Οἱ πολυάριθμοι θαμῶνες μιᾶς γνωστῆς τότε Πειραιώτικης ταβέρνας, τύποι ἐργατικοὶ οἱ περισσότεροι, ἀπελάμβανον τὸ Σαββατόβραδο μὲ κάπως ἐπηυξημένην ποσότητα τῆς διαλεκτῆς πραγματικὰ ρετσίνας τοῦ κέντρου. Ξαφνικά, ὅμως, μέσα στὸ ἀναμμένο γιὰ τὰ καλὰ γλέντι ἄναψε ἕνας γερὸς καυγᾶς ποὺ ἐγενικεύθηκε σὲ σημεῖο ἀρκετὰ ἐπικίνδυνο, ὄχι μόνο γιὰ τὰ πήλινα σκεύη τῆς ταβέρνας καὶ τὰ ἄλλα ἄψυχα ἀντικείμενα αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ γιὰ τοὺς λιγοστοὺς οὐδετέρους πελάτες της. Ἀνάμεσα στὸ πανδαιμόνιο αὐτὸ βρέθηκε κάποιος ποὺ τὰ κατάφερε, βγῆκε ἔξω καὶ ἄρχισε νὰ τρέχῃ πρὸς τὸ Τμῆμα. Κάποτε, παρ' ὅλο τὸ κρασὶ ποὺ εἶχε πιῇ, ἔφθασε λαχανιασμένος στὸ γραφεῖο τοῦ ἀξιωματικοῦ ὑπηρεσίας. «Κύριε Ὑπαστυνόμε», λέει μὲ κόπο, «σκοτώνονται κάτω στὴν ταβέρνα τοῦ Μπάρμπα-Γιάννη, τρέξτε».

Καὶ ὁ Ὑπαστυνόμος θὰ ἔστειλε ὅσους θὰ εἶχε διαθεσίμους, δύο τὸ πολύ, οἱ ὁποῖοι τρέχοντες θὰ ἔφθασαν ἴσως κατόπιν ἑορτῆς, ἂν ἡ ταβέρνα εὑρίσκετο εἰς ἀπόστασιν ὀκτακοσίων ἢ χιλίων μέτρων ἀπὸ τοῦ Τμήματος, διὰ νὰ ἐνεργήσουν τὰ νόμιμα.

Ἂς μεταφέρωμεν, ὅμως, τὸ ἴδιον ἐπεισόδιον τριάκοντα ἔτη ἀργότερον. Ὁ ἰδιοκτήτης ἢ ὁ διευθυντὴς τοῦ κέντρου, εὐθὺς ὡς διαπιστώσῃ ἀδυναμίαν συγκρατήσεως εἰς τὴν τάξιν ἑνὸς πελάτου, καλεῖ τηλεφωνικῶς τὸ «100» καὶ εἰς χρόνον δύο ἕως τεσσάρων πρώτων λεπτῶν τὸ ραδιόχημα καταφθάνει καὶ πάλιν...ἐνεργεῖ τὰ νόμιμα.

Μετὰ τὴν συγκριτικὴν ἀναφορὰν τοῦ ἰδίου ἐπεισοδίου εἰς δύο διαφόρους ἐποχάς, αἱ ὁποῖαι ἀπέχουν μεταξύ των μόλις τριάκοντα ἔτη, ἂς ἐξετάσωμεν τὸ ἐρώτημα τὸ ὁποῖον γεννᾶται. Τὸ ραδιόχημα δύναται νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν περιπολοῦντα σκοπὸν ἀστυφύλακα;

4. Τὸ ραδιόχημα καὶ ὁ πεζὸς ἀστυφύλαξ.

Διὰ νὰ παρουσιασθοῦν καλύτερον αἱ διαφοραὶ τοῦ ραδιοχήματος καὶ τοῦ πεζοῦ σκοποῦ ἀστυφύλακος, ἂς ἀναλυθῇ τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀστυνομεύσεως, ἢ ἄλλως πως

οἱ «κίνδυνοι» τοὺς ὁποίους ἡ ἀστυνομία καλεῖται νὰ ἀντιμετωπίσῃ. 'Η ἀστυνομία παρεμβαίνει αὐτεπαγγέλτως ἢ τῇ αἰτήσει παθόντος ἢ ὁπωσδήποτε ἐνδιαφερομένου, διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἐγκληματικὸν ἢ ἀστυνομικὸν «κίνδυνον» ἐναντίον προσώπου ἢ περιουσίας (καταστολή). Διὰ τὴν μείωσιν τῶν πιθανῶν «κινδύνων» ἀσκεῖ ἐποπτείαν τῶν τόπων ὅπου ἐνδέχεται νὰ παρουσιασθῇ τοιοῦτος κίνδυνος (πρόληψις). Πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται κίνησις τῶν ἀστυνομικῶν. Κίνησις ὅμως, σκόπιμος ἐκεῖ ὅπου παρίσταται ἀνάγκη, τῆς τελευταίας ταύτης δυναμένης εὐκόλως νὰ καθορισθῇ δι' ἐκτιμήσεως ὡρισμένων παραγόντων. Π.χ. εἰς περιοχὴν πυκνοκατῳκημένην ἢ πολυσύχναστον ἢ εἰς τοιαύτην εἰδικοῦ ἀστυνομικοῦ ἐνδιαφέροντος διατίθεται ἀστυφύλαξ πεζός.

'Ο τελευταῖος οὗτος διὰ τῆς παρατηρητικότητος, τὴν ὁποίαν δύναται νὰ χρησιμοποιήσῃ, τῆς ἐπαφῆς μετὰ τῶν πολιτῶν, τὴν ὁποίαν δύναται νὰ ἀναπτύξῃ, τὰ στοιχεῖα καὶ πληροφορίας περὶ προσώπων καὶ πραγμάτων, τὰς ὁποίας δύναται νὰ συλλέξῃ, τὴν ἄμεσον ἐξυπηρέτησιν πρὸς τὸ κοινόν, τὴν ὁποίαν δύναται νὰ παρέξῃ καὶ τὴν ἐλευθερίαν κινήσεως, τὴν ὁποίαν διαθέτει—καθ' ὅτι εἶναι ἀπηλλαγμένος τῆς μερίμνης διὰ τὸ ὄχημα—ἀποδίδει πολὺ περισσότερον εἰς τὰς περιοχάς αὐτάς.

Τὸ ραδιόχημα, ὅμως, μὲ τὴν ταχύτητα τὴν ὁποίαν δύναται νὰ ἀναπτύξῃ, τὴν εὐχέρειαν καλύψεως ἐκτεταμένης περιοχῆς ἢ ἀποστάσεως, τὴν δυνατότητα κινήσεως ὑφ' οἱασδήποτε καιρικὰς συνθήκας καὶ μεταφορᾶς εὐαρίθμων ἀστυνομικῶν καὶ ὑλικῶν (ὡς ὅπλων, πυροσβεστήρων, εἰδῶν πρώτων βοηθειῶν), τὴν συνεχῆ ραδιοτηλεφωνικὴν ἐπικοινωνίαν, τὴν ὁποίαν ἐξασφαλίζει, δύναται νὰ ἀντιμετωπίσῃ καταστάσεις ἐπειγούσας καὶ σοβαρὰς καὶ νὰ ἐξομοιωθῇ πρὸς 'Αστυνομικὸν Τμῆμα μεταφερθὲν εἰς τὸν τόπον τῆς ἀνάγκης.

'Εκ τῶν ἀνωτέρω καταφαίνεται ὅτι τὸ ραδιόχημα δὲν ὑποκαθιστᾷ τὸν πεζὸν ἀστυφύλακα, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅμως, νὰ καλυφθοῦν μερικὰ μειονεκτήματα τοῦ τελευταίου. Τὴν ἔλλειψιν συνεχοῦς ἐπαφῆς λύει εἰς κύριον βαθμὸν τὸ τηλέφωνον. 'Αλλὰ τὸ ἐφαρμοσθὲν πρό τινος σύστημα ἐφοδιασμοῦ τῶν ἀκινήτων σκοπῶν διὰ μικροῦ φορητοῦ ραδιοτηλεφώνου—ἐκπομπῆς καὶ λήψεως—καθιερωθὲν ὑπὸ τῆς 'Αστυνομίας τῆς πόλεως Ντέϊτον 'Οχάϊο τῶν Η.Π.Α., καθιστᾷ τοῦτον ἱκανὸν νὰ ἀναφέρῃ ἀξιοσημείωτον τι ἀδίκημα ἢ συμβὰν καὶ νὰ λάβῃ ὁδηγίας ἄνευ διακοπῆς τῆς ἐργασίας του.

Γενικῶς ὑποστηρίζεται ὅτι ὁ πεζὸς ἢ ὁ ἐπὶ δικύκλου—ἄνευ Ρ/Τ—κινούμενος ἀστυφύλαξ δέον νὰ διατίθεται ἐκεῖ ὅπου παρίσταται ἀνάγκη, καθοριζομένη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συστηματικῶς μελετηθέντων στοιχείων τοῦ παρελθόντος ἢ ἀπαιτεῖται ἐφαρμογὴ εἰδικῶν διατάξεων. Τὸ ραδιόχημα δέον νὰ διατίθεται πρὸς κάλυψιν ἐκτεταμένης περιοχῆς ἢ πρὸς ἀντιμετώπισιν σοβαρῶν ἢ ἐπειγουσῶν περιπτώσεων ἢ τηλεφωνικῶν κλήσεων τῶν πολιτῶν διὰ τοῦ ἀριθμοῦ «100».

Χ. ΠΑΤΣΟΥΡΗΣ

Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ μελετοῦν συνεχῶς προσφέρουν μεγάλη ὑπηρεσία στὴν κοινωνία καὶ στὸν ἑαυτό τους.

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» σᾶς δίνουν ἐκλεκτὴ πνευματικὴ τροφή.

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ

Ὑπὸ τῆς δημοσιογράφου καὶ λογοτέχνιδος
κ. **ΙΩΑΝΝΑΣ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ**

«Ἡ δημοσιογράφος καὶ λογοτέχνις κυρία Ἰωάννα Θεμιστοκλέους ἐπεσκέφθη τὴν 24ην Ἰουλίου τὴν παιδικὴν κατασκήνωσιν τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς Ἅγιον Ἀνδρέαν καὶ μᾶς ἀπέστειλεν τὸ κατωτέρω ἄρθρον, εἰς τὸ ὁποῖον δημοσιεύονται αἱ ἐντυπώσεις της».

Ἀναρωτιέμαι πολλὲς φορές, πὼς μποροῦν νὰ ξεχνιῶνται μέσα σὲ λίγο διάστημα, οἱ ἀγῶνες καὶ οἱ θυσίες, ποὺ συντρόφευσαν καὶ συντροφεύουν τοὺς ὑπερασπιστὰς τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας καὶ κοινωνικῆς γαλήνης στὸ δύσκολο ἔργο τους. Ἔργον τοῦ ἀστυφύλακα.

Διὰ τοὺς ἄνδρας ὅμως τῆς Ἀστυνομίας, ἀπὸ τὸν Ἀρχηγὸν ἕως τὸν ἀστυφύλακα, ὁ ἀγώνας γιὰ τὴν ἰδέα τοῦ καθήκοντος, δὲν γίνεται γιὰ τὴ μελλοντικὴ ἀναγνώριση ποὺ πιθανὸν νὰ τοῦ τύχῃ, ἀλλὰ γι' αὐτὴ τὴν ἴδια τὴν ἰδέα.

Ξέρουν ὅλοι, πὼς ὁ ἀγωνιστὴς εἶναι ἰδεολόγος καὶ ὁ ἰδεολόγος δὲν ἐπιδιώκει οὔτε βραβεῖα, οὔτε τιμές.

Ἱκανοποιεῖται μὲ τὴν ἐκτέλεση τοῦ καθήκοντος.

Ἡ Ἀστυνομία ἀποτελεῖ μίαν φάλαγγα ποὺ συνεχῶς βαδίζει στὸ δρόμο τῆς ἠθικῆς πορείας.

Ἀποτελεῖ τὴν φάλαγγα τῶν ἀσήμων καὶ ἀφανῶν ἰδεολόγων, οἱ ὁποῖοι ὅμως, εὑρίσκονται μεταξὺ δύο παρατάξεων, τῶν φίλων καὶ τῶν ἐχθρῶν.

Μέσα σ' αὐτὸ τὸ περιβάλλον φιλίας καὶ ἔχθρας, κινεῖται συνεχῶς τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας. Ἀγαπᾶται πολὺ καὶ μισεῖται.

Μισεῖται ὅμως ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι πάντοτε φοβοῦνται τὸν ἐκτελεστὴ τοῦ νόμου, ἐκεῖνον, ποὺ μὲ τὴν παρουσίαν του δίνει τὸ αἴσθημα τῆς ἀσφαλείας.

Διὰ τὸν ἀστυνομικὸν τὸ καθῆκον γιὰ τὴν ἀσφάλεια τοῦ πολίτου εἶναι τὸ πιστεύω του. Πιστεύει σ' αὐτὸ ἀληθινὰ καὶ ὁ ἀστυνομικὸς εἶναι ΑΛΗΘΙΝΟΣ.

Οἱ παραβάται τοῦ νόμου, οἱ ἅρπαγες τῆς ξένης περιουσίας, οἱ ἐκμεταλλευταὶ τῆς εὐπιστίας τῶν ἄλλων καὶ τέλος, ἐκεῖνοι ποὺ ξέχασαν καὶ ξεχνοῦν τὸ ἐξαίσιο ὄνομα ποὺ ἔχει ἡ πατρίδα τους—Ἑλλάς—, βέβαια φυσικὸν εἶναι νὰ μισοῦν τὸν ἀστυνομικόν, ὅταν σὲ κάθε τους βῆμα τὸν εὑρίσκουν μὲ σθένος, μὲ δύναμη, μὲ αὐταπάρνηση νὰ τοὺς ἀνατρέπῃ τὰ σχέδιά τους. Σχέδια καταλύσεως τῶν ἱερῶν θεσμῶν τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης. Διότι ἐξασφαλίζουν τὴν πνευματικὴ ἠρεμία καὶ τὴν ψυχικὴ γαλήνη τοῦ πολίτου, μισοῦν τὸν ἀστυνομικὸν οἱ διάφορες αὐτὲς τάξεις τῶν πνευματικῶς κατωτέρων ἀνθρώπων.

Γνωρίζουν ὅτι ἀπὸ τὸν Ἀρχηγὸν μέχρι τοῦ ἀστυφύλακα ὑπῆρξε καὶ ὑπάρχει ὁ ἴδιος πάντοτε πόθος. Ὁ πόθος τῆς ἀπολύτου ἀσφαλείας τοῦ πολίτου.

Γνωρίζουν ὅτι, ὁ ἀστυνομικὸς φροντίζει νὰ δώσῃ τὴν βεβαιότητα μὲ τὰς πράξεις του διὰ τὴν ὕπαρξη ἰσχυροῦ προστάτη στὴν ὥρα τοῦ κινδύνου.

Δὲν παύει ὅμως καὶ ὁ ἀστυνομικὸς νὰ εἶναι ὁ ἄνθρωπος μὲ τὶς ἀνθρώπινες ἀδυναμίες του.

Καθένας ἀντιδρᾷ μὲ τὸ δικό του τρόπο, σύμφωνα μὲ τὴν ψυχοσύνθεσή του καὶ τὴν νοοτροπία του.

Ὡς τόσο ἡ ἀντίδραση ἀφήνει πολλὲς φορὲς ἴχνη βαθειά, ἴχνη ποὺ δὲν σβύνουν.

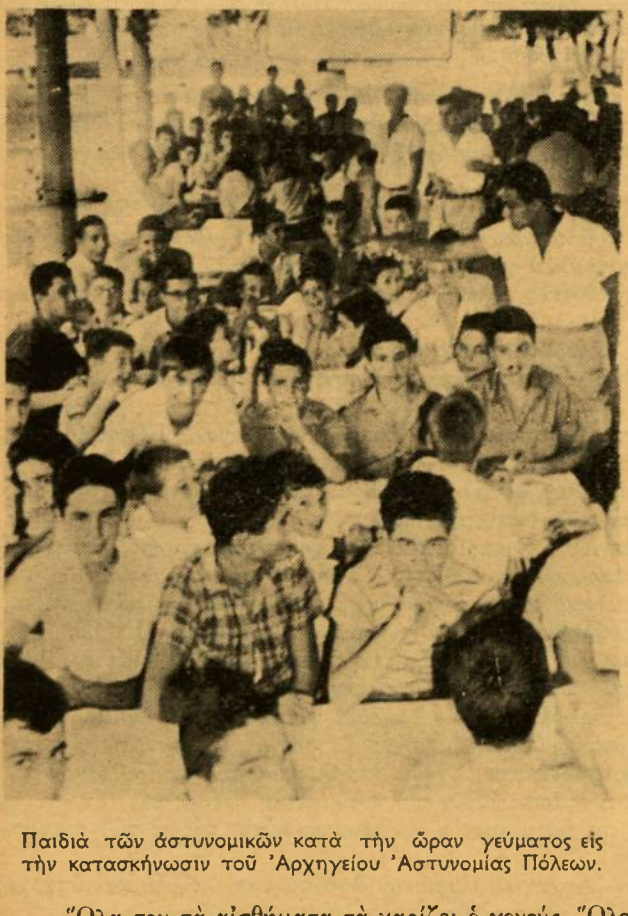
Συνήθως ἡ κλασσικὴ αἰτία βρίσκεται στὴ πληγωμένη ἀγανάκτηση καὶ στὴ πονεμένη συναίσθηση ποὺ δίνει ἡ ἀχαριστία.

Ὅταν θελήσουμε νὰ ἐξετάσουμε τὴν αἰτία μὲ τὸν ψυχρὸ φακὸ τῆς λογικῆς, θὰ ἀντιληφθοῦμε τὴν δικαιολογημένη ἀγανάκτηση.

Διότι ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν θέλουμε καὶ ἀξιοῦμε τὸν ἀστυνομικὸν παρόντα, νὰ μᾶς δίνῃ μὲ τὴν παρουσίαν του τὴν ἐξασφάλιση τῆς ζωῆς μας καὶ τῆς περιουσίας μας.

Δυστυχῶς ὅμως. Ὅταν παύσῃ ἡ ὁποιαδήποτε ἀνάγκη μας, τὸν ἀγνοοῦμε παντελῶς, διὰ νὰ τὸν θυμηθοῦμε σὰν μᾶς κτυπήσῃ ὁ κίνδυνος πάλι τὴν πόρτα μας.

Νὰ ἡ αἰτία τῆς δικαιολογημένης ἀγανακτήσεως· ὑπάρχει ὅμως γιὰ ἀντιστάθμισμα ἡ τάξις τῶν τιμίων καὶ νομοταγῶν πολιτῶν, ποὺ ἡ εὐγνωμοσύνη τους εἶναι βαθειὰ πρὸς τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας.



Παιδιὰ τῶν ἀστυνομικῶν κατὰ τὴν ὥραν γεύματος εἰς τὴν κατασκήνωσιν τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων.

Εὐγνώμονες θὰ παραμένουν πάντοτε χωρὶς νὰ λησμονοῦν τὰς ἀρετὰς ποὺ κοσμοῦν τὸ Σῶμα αὐτό.

Μετά. Τὰ δικαιώματα τῆς ζωῆς εἶναι τὰ ἴδια γιὰ ὅλους.

Οἱ ἀστυνομικοὶ εἶναι κι' αὐτοὶ γονεῖς, σύζυγοι, ἀδελφοί.

Εἶναι γονεῖς μικρῶν παιδιῶν ποὺ πολλὲς φορὲς (ἂν ὄχι τὶς περισσότερες) ἀδυνατοῦν νὰ ἱκανοποιήσουν μιὰ μικρή τους ἐπιθυμία.

Καὶ ὅμως εἶναι γονεῖς, καὶ ὁ πόνος εἶναι ὁ ἴδιος γιὰ ὅλους τοὺς γονεῖς!!!

Τὸ παιδί! Ἡ ἔννοια τῆς ζωῆς καλύπτεται ἐξ ὁλοκλήρου ἀπὸ αὐτὴ τὴ λέξη.

Τὸ παιδί! Ἀγάπη. Στοργή. Πόνος. Ἀφωσίωση, Ὅλα τὰ δίνουμε σ' ἐκεῖνο, τὸν μεγάλο ἄρχοντα τῆς ζωῆς μας.

Τὸ παιδί. Τὰ ὄνειρα. Οἱ ἐλπίδες. Οἱ προσδοκίες.

Ὅλα του τὰ αἰσθήματα τὰ χαρίζει ὁ γονεύς. Ὅλες του οἱ προσπάθειες. Ὅλες του οἱ σκέψεις μά... αὐτὰ δὲν φθάνουν.

Τὸ παιδὶ ἔχει ἀνάγκες!!! Ἡ μικρή του ζωούλα εἶναι σὰν τὸ δενδρὶ ποὺ θέλει λίπασμα, πότισμα, ἀνάλογη περιποίηση γιὰ νὰ ἀναπτυχθῇ καὶ ὅλα αὐτὰ γιὰ νὰ γίνουν ἀπαιτοῦνται χρήματα καὶ ὁ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος...!!!

Νὰ γιατὶ ἔννοιωσα μεγάλη χαρὰ σὰν βρέθηκα τὴν 24 Ἰουλίου στὴν Κατασκήνωση τῆς Ἀστυνομίας, στὸν Ἅγιο Ἀνδρέα.

Χαρούμενη Πολιτεία—Ταιριασμένο ὄνομα.

Ἀληθινὰ μιὰ χαρούμενη μικρὴ Πολιτεία τῶν παιδιῶν.

Στὸ φωνάζουνε οἱ χαρούμενες φωνές τους, οἱ κινήσεις τους. Τὰ παιχνίδια τους. Τὰ προσωπάκια τους ποὺ ἀντανακλᾷ ἡ ἐσωτερική τους εὐχαρίστηση καὶ εἶναι ἀπόλυτα δικαιολογημένη.

Καθαριότης. Τάξις. Εὐπρέπεια. Τὰ πάντα σὲ καλοσωρίζουν μὲ ἐγκαρδιότητα. Τὰ πάντα σοῦ φωνάζουν μὲ ἀγάπη. Εἶναι διάχυτη παντοῦ. 'Ακόμη καὶ σὰν στρέψῃς τὰ μάτια σου στὸ μικρὸ βωμὸ (ἔργο τῶν κατασκηνωτῶν τῆς περιόδου 1959) νομίζεις, πὼς καὶ αὐτὸ τὸ ἁγνὸ βλέμμα τῆς 'Αγίας Μητέρας, σὲ βλέπει χαρούμενο.

Οἱ φωνὲς τῶν παιδιῶν μὲ καλοσωρίσανε.

—Ἴπι. Ἴπι. Ἴσστ. Καλῶς μᾶς ὡρίσατε.

Μικρὰ ἀγαπημένα!!! Ἄρά γε τὸ νοιώθετε πῶς σεῖς εἶσθε ὅλη μας καὶ ἡ μοναδική μας ἀγάπη στὴ ζωή;!!!

Ἕνας μικρὸς Παράδεισος εἶναι αὐτὴ ἡ κατασκήνωση. 'Επῆγα ἀπόγευμα. 'Ο ἥλιος μὲ τὸ χρυσαφένιο του στεφάνι λὲς καὶ εἶχε ρίξει ροδόφυλλα στὴ θάλασσα καὶ ἔπαιζε μὲ αὐτά, θεότρελλο τὸ κῦμα.

Ὅλα κόκκινα, χρυσᾶ, μεγαλόπρεπα. Παντοῦ χρώματα καὶ φωτοσκιάσεις.



'Η δημοσιογράφος κυρία Θεμιστοκλέους ὁμιλεῖ εἰς τὰ παιδιὰ τῶν ἀστυνομικῶν κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν της εἰς τὴν κατασκήνωσιν.

Παντοῦ μεγαλοπρέπεια καὶ ποίηση. 'Η φύσις ἐκεῖ εἶναι ἕνα τραγούδι. Τὸ παίρνει ἡ θάλασσα καὶ μὲ τὶς γαλάζιες στροφές της τὸ διασκορπᾷ στὰ πέρατα τοῦ πελάγους.

Τὸ πολύβουο μελίσσι τῶν παιδιῶν τῶν ἀστυνομικῶν, χαίρεται τὴν ὁμορφιά.

Γεμίζουν τὰ στηθάκια τους ἀπὸ τὸν ζωογόνο ἀέρα.

Ροδίζουν τὰ μάγουλα καὶ τὸ.... στομάχι;

'Απαιτεῖ. 'Απαιτεῖ.

Θεέ μου πῶς ἀδειάζανε ἀστραπιαῖα τὰ πιάτα!!!

—Ἔχει περίσσευμα; Αὐτὸ ἄκουγες.

Μὲ τὸ δίκιο τους. Πόσα ἀπὸ αὐτὰ εἶχανε φάει στὸ σπίτι τους, σπίτι ἑνὸς φτωχοῦ ἀστυφύλακα ἢ καὶ ἑνὸς ἀνωτέρου ἀκόμα, πέντε φορὲς τὴν ἑβδομάδα κρέας, δύο ψάρι, φροῦτα ἄφθονα, κρέμα, ριζόγαλο, χαλβᾶ, ραβανί, γλυκὰ ταψιοῦ χωρὶς νὰ λείπῃ καὶ τὸ παγωτό;

—Καὶ ἄλλο. Ἔχει ἄλλο φαγητό;!!!

Τὸ παιδὶ ἀξιοῖ. Θέλει. Δὲν γνωρίζει περιορισμούς. Ξέρει μόνον νὰ κλείνῃ τὸ ρῆμα θ έ λ ω.

Ἀλλά... Χαρά. Παντοῦ Χαρά!

Δὲν εἶναι μόνον τὸ τραπέζι ποὺ τοῦ δίνει χαρά.

Ἡ ψυχική τους διαπαιδαγώγηση μέσα στὰ πλαίσια τῶν Ἐθνικῶν μας ἀρχῶν καὶ παραδόσεων, τὸ μπάνιο τους, αὐτὸ τὸ τρελλὸ παιχνίδι μὲ τὴ θάλασσα, ἡ ψυχαγωγία μὲ κινηματογράφο καὶ ἄλλα θεάματα, ἔχουν δώσει στὸ παιδὶ πλούσια αὐτὸ ποὺ τοῦ ἔλλειπε.

Αὐτὸ τὸ διεπίστωσα ἀπὸ τὰς ἐντυπώσεις, ποὺ ἔγραψε γιὰ τὴν κατασκήνωση ὁ κατασκηνωτὴς Θεμιστοκλῆς Κορκόντζελος :

—Μέσα στὸ καταυλισμό μας ἐπικρατεῖ παντοῦ ἡ χαρά, ἡ γαλήνη καὶ πρὸ παντὸς ὁ πατριωτισμός.

Σ' ἄλλο σημεῖο γράφει :

—Νοιώθω μέσα μου, κατὰ τὴν ἱερὴ στιγμὴ τῆς ὑποστολῆς ἢ τῆς ἐπάρσεως τῆς Σημαίας, νὰ μὲ κυριεύῃ ἕνα ἱερὸ ρῖγος πατριωτισμοῦ.

Ἄλλοῦ γράφει :

—Συγχαίρω καὶ εὐχαριστῶ θερμὰ τὴν Ἀστυνομία Πόλεων, ἡ ὁποία φροντίζει διὰ τὴν καλὴν διατροφὴν τῶν τέκνων τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, καθὼς καὶ διὰ τὴν ἀρτίαν διαπαιδαγώγησιν αὐτῶν.

Ἄλλος κατασκηνωτὴς ὁ Ἰωάννης Μέρμηγκας ἔγραφε :

—Οἱ μέρες μας κυλοῦν εὐχάριστες καὶ ἡ ἡμέρα τῆς ἀποχωρήσεώς μας φθάνει. Ὅλοι λοιπὸν μαζί, ἂς βγάλουμε μιὰ φωνὴ θερμὴ ἀπὸ τὰ βάθη τῆς παιδικῆς μας ψυχῆς καὶ ἂς εὐχαριστήσουμε τὸν καλό μας ἀρχηγό, ὑπαρχηγὸ καὶ ὁμαδάρχας, καὶ ὅλους ποὺ ἐστάθηκαν ἀκοίμητοι φρουροί μας.

Αὐτὰ τὰ λίγα λόγια τῶν δύο παιδιῶν λένε πολλά. Διότι τὸ παιδὶ εἶναι πολὺ αὐστηρὸ στὴ κρίση του καί... πολὺ ἀχάριστο, λόγῳ τῆς ἡλικίας, ποὺ λείπει ἡ τελεία λειτουργία τῆς λογικῆς.

Αὐτὰ τὰ λόγια εἶναι ἡ ἀπόδειξη τῆς ἀπολύτου ἱκανοποιήσεώς τους ἀπὸ πάσης πλευρᾶς.

Δὲν παραλείπω νὰ γράψω πὼς ὅλοι οἱ κατασκηνωταί, μικροὶ καὶ μεγάλοι, ἔγραψαν μὲ τὸν ἴδιον ἐνθουσιασμόν.

Αὐτὰ τὰ λόγια. Αἰτία ἡ τρυφερότης. Αὐτὸς ὁ ἐνθουσιασμὸς εἶναι ἡ ἱκανοποίηση γιὰ τὶς φροντίδες ποὺ κατάβαλλε ὁ ἀρχηγὸς τῆς κατασκηνώσεως, μὲ ὅλο τὸ ἐκλεκτὸ ἐπιτελεῖο, ποὺ τὸν πλαισιώνει.

Ἐκ τῶν ὀλίγων αὐτῶν γενικῶν σημειώσεων καταφαίνεται ὁ σπουδαῖος ρόλος, τὸν ὁποῖον ἀνέλαβεν καὶ ἔφερε σὲ τόσο εὐχάριστο ἀποτέλεσμα, τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Ἀστυνομίας.

Ἡ κατασκηνωτικὴ αὐτὴ προσπάθεια, ποὺ γίνεται τώρα λίγα χρόνια παρὰ τοῦ Σώματος, τὸ τιμᾷ ἰδιαίτερα. Εἶναι ἐνδεικτικὸν τῆς ἀγάπης καὶ στοργῆς ποὺ περιβάλλει τοὺς ὑπαλλήλους του.

Εὔχομαι ὁλόψυχα, τὸν ἐπόμενο χρόνο, ὁ ἀριθμὸς τῶν κατασκηνωτῶν νὰ εἶναι διπλάσιος.

Τὸ ἐλπίζω καὶ τὸ πιστεύω χάρις στὴ δυναμικότητα, τὴν πίστη καὶ τὴν ἀνωτέρα ἀντίληψη τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Σώματος.

ΙΩΑΝΝΑ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΝΙΑΣ

Ὑπὸ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'
κ. **ΘΩΜΑ ΝΟΥΣΙΑ**

(Συνέχεια καὶ τέλος)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

4. Στρατολογία, ἐκπαίδευση, ὅροι ὑπηρεσίας.
5. Ἀστυνομικὰ Σωματεῖα.
6. Σχέσεις μετὰ τοῦ κοινοῦ.
7. Εἰδικὰ Ἀστυνομικὰ Σώματα.
8. Συμπεράσματα.

***

4. Στρατολογία, ἐκπαίδευση, ὅροι ὑπηρεσίας.

Προαγωγαί.

Προκειμένου ἕνας ἀστυφύλαξ νὰ γίνῃ δεκτὸς εἰς προαγωγικὰς ἐξετάσεις δέον νὰ ἔχῃ συμπληρώσει 5ετῆ ὑπηρεσίαν (ἐκτὸς εἰδικῶν περιπτώσεων), ἕνας δὲ ἀρχιφύλαξ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μετάσχῃ προαγωγικῶν ἐξετάσεων διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπαστυνόμου μετὰ διετῆ ὑπηρεσίαν. Οἱ ἐπιλεγόμενοι διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς προαγωγικὰς ἐξετάσεις, ἐξετάζονται εἰς τοὺς Ἀστυνομικοὺς Κανονισμούς, τὴν Ποινικὴν Νομοθεσίαν καὶ εἰς γενικὰ θέματα Ἀγγλικῶν, Ἀριθμητικῆς καὶ Γεωγραφίας.

Ὁ τρόπος διεξαγωγῆς τῶν ἐξετάσεων αὐτῶν εἶναι ἐνιαῖος δι' ὅλα τὰ Ἀστυνομικὰ Σώματα τῆς Ἀγγλίας καὶ Οὐαλίας καὶ διενεργεῖται ὑπὸ Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἡ ὁποία περιλαμβάνει ἀντιπροσώπους ὅλων τῶν βαθμῶν. Ἡ Μητροπολιτικὴ Ἀστυνομία διενεργεῖ ἰδίας ἐξετάσεις εἰς ἀστυνομικὰ θέματα, ἀκολούθως δὲ οἱ ἐπιτυχόντες λαμβάνουν μέρος εἰς τὰς ἐξετάσεις, αἱ ὁποῖαι διενεργοῦνται ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς εἰς γενικὰ θέματα.

Εἰς ὅλα τὰ Βρεταννικὰ Ἀστυνομικὰ Σώματα, οἱ προαγωγαὶ εἰς τοὺς ἄνω τοῦ Ὑπαστυνόμου βαθμοὺς ἐνεργοῦνται μόνον κατ' ἐκλογήν.

Ὅροι ὑπηρεσίας.

Οἱ ὅροι ὑπηρεσίας εἶναι περίπου οἱ ἴδιοι δι' ὅλα τὰ Βρεταννικὰ Ἀστυνομικὰ Σώματα, ἂν καὶ ὑπάρχουν ὡρισμέναι διαφοραί, ἐν τῇ πράξει μεταξὺ τῶν Ἀστυνομικῶν Σωμάτων τὰ ὁποῖα δροῦν κυρίως εἰς ἀγροτικὰς περιφερείας καὶ ἐκείνων τῶν ὁποίων τὰ μέλη ἐργάζονται εἰς μεγάλας πόλεις.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, οἵτινες ἔχουν βαθμὸν κατώτερον τοῦ Ἀστυνόμου, ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ ἐργασθοῦν 88 ὥρας κάθε δύο ἑβδομάδας. Ἡ ὑποχρέωσις αὐτὴ ὑφίσταται δι' ὅλα τὰ Βρεταννικὰ Σώματα. Οἱ ἀστυνομικοὶ οὗτοι ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ ἐργασθοῦν ἐπὶ ἕνα ὀκτάωρον, ἡμέραν ἢ νύκτα, καὶ ἐφ' ὅσον ἐργασθοῦν καθ' ὑπέρβασιν τῶν ὡρῶν αὐτῶν δικαιοῦνται ἀναλόγου ὑπερωριακοῦ ἐπιδόματος. Οἱ ἀστυνομικοὶ τῶν βαθμῶν αὐτῶν (ἄνδρες καὶ γυναῖκες) δικαιοῦνται τριημέρου ἀναπαύσεως ἀνὰ δεκαπενθήμερον καὶ ἀπὸ 17 ἕως 22 ἡμερῶν ἐτησίας ἀδείας, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ, μετὰ πλήρων ἀποδοχῶν. Εἰς τὰς πόλεις, ἡ ὑπηρεσία διεξάγεται εἰς τρεῖς ἀλλαγάς. Εἰς τὸ μέσον ἑκάστης ἀλλαγῆς γίνεται μία μικρὰ διακοπὴ τῆς ὑπηρεσίας πρὸς λῆψιν φαγητοῦ. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ὑπηρεσίας του, ὁ ἀστυφύλαξ εἶναι ἐλεύθερος, ἀλλ' ὑποχρεοῦται, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἀνάγκη, νὰ μεταβῇ εἰς τὸ δικαστήριον ἢ νὰ ἐκτελέσῃ ἄλλην ἔκτακτον ὑπηρεσίαν, κατὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἡμέρας

ἢ τῆς νυκτός. Αἱ ὧραι ἐργασίας τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται εἰς ἐπαρχιακὰς ὑπηρεσίας, ρυθμίζονται ἀναλόγως τῶν τοπικῶν ἀναγκῶν. Οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες τῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀσφαλείας ἐργάζονται πολὺ πέραν τοῦ κεκανονισμένου ὀκταώρου ὅταν ἀσχολοῦνται μὲ ἀνακρίσεις.

Οἱ μισθοὶ τῶν Βρεταννῶν ἀστυνομικῶν ἀρχίζουν ἀπὸ 510 περίπου χαρτίνας λίρας τὸ ἔτος, διὰ τὸν ἀστυφύλακα μὲ ἀνάλογον αὔξησιν διὰ τοὺς λοιποὺς βαθμούς. Οἱ μισθοὶ τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Ἀστυνομικῶν Σωμάτων ποικίλλουν, ἀναλόγως τοῦ μεγέθους τοῦ ὑπὸ τὴν διοίκησίν των Σώματος, πέριξ τῶν 3.500 χαρτίνων λιρῶν ἐτησίως. Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Μητροπολιτικῆς Ἀστυνομίας λαμβάνει 5.500 λίρας ἐτησίως. Οἱ μισθοὶ τῶν γυναικῶν-ἀστυνομικῶν ἀνέρχονται εἰς τὰ 90% ἀνδρῶν συναδέλφων των τοῦ ἰδίου βαθμοῦ.

Εἰς ὅλα τὰ Σώματα, οἱ ἀστυνομικοί, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, δικαιοῦνται στεγάσεως ἢ λαμβάνουν ἐπίδομα στέγης. Πολλὰ Σώματα ἔχουν οἰκοδομήσει οἰκίας ἢ πολυκατοικίας εἰς τὰς ὁποίας διαμένουν οἱ ἔγγαμοι ἀστυνομικοί. Εἰς τινας περιφερείας, οἱ ἄγαμοι ἀστυνομικοὶ διαμένουν εἰς τὰ ἀστυνομικὰ καταστήματα ἢ εἰς οἰκοτροφεῖα καὶ πληρώνουν διὰ τὸ φαγητόν των. Ὅλα τὰ Ἀστυνομικὰ Σώματα χορηγοῦν δωρεὰν στολὴν καὶ ἄλλα εἴδη ὑπηρεσίας, εἰς τοὺς ἀστυνομικούς. Πρὸς τούτοις, λαμβάνουν ἐπίδομα ὑποδήσεως καὶ εἰδικὸν ἐπίδομα ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐκτελοῦν ὑπηρεσίαν ἐν πολιτικῇ περιβολῇ. Οἱ ἀστυφύλακες καὶ ἀρχιφύλακες οἵτινες ὑπηρετοῦν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Μητροπολιτικῆς Ἀστυνομίας λαμβάνουν ἐπίδομα Λονδίνου (τὸ ἐπίδομα πόλεως παρ' ἡμῖν).

Οἱ μαθηταὶ ἀστυφύλακες, ἐργάζονται συνήθως τὰς ἰδίας ὥρας μὲ τοὺς κανονικοὺς ἀστυφύλακας, ἀλλὰ συνήθως μόνον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας. Ἐκεῖνοι ἐκ τῶν μαθητῶν ἀστυφυλάκων οἱ ὁποῖοι εἶναι κάτω τῶν 18 ἐτῶν διευκολύνονται διὰ τὴν παρακολούθησιν μαθημάτων. Οὗτοι, εἰς ἡλικίαν 16 ἐτῶν, λαμβάνουν 4 λίρας τὴν ἑβδομάδα. Ἐπίσης δικαιοῦνται δωρεὰν στολῆς καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διαμείνουν εἰς τὰς οἰκίας των λαμβάνουν ἕνα ἐπίδομα στέγης ἢ στεγάζονται εἰς τὰ Ἀστυνομικὰ καταστήματα.

Ὅλοι οἱ ἀστυνομικοί, ἐξαιρέσει τῶν ἀνωτέρων, οἱ ὁποῖοι δέον νὰ ὑπηρετήσουν μέχρι τοῦ 60 ἔτους, δύνανται νὰ ἀποχωρήσουν μετὰ τὴν συμπλήρωσιν 25ετοῦς ὑπηρεσίας, λαμβάνοντες τὸ ἥμισυ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ μισθοῦ των καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν 30ετοῦς ὑπηρεσίας τὰ δύο τρίτα.

Διὰ τὴν συνταξιοδότησιν τῶν Βρεταννῶν ἀστυνομικῶν, γίνονται ἀνάλογοι κρατήσεις ἐκ τῶν ἀποδοχῶν των, αἱ ὁποῖαι ἐπιστρέφονται ἐφ' ὅσον ὁ ὑπάλληλος ἀποχωρήσει πρὸ τῆς συμπληρώσεως συνταξίμου χρόνου.

Οἱ Ἄγγλοι ἀστυνομικοὶ λαμβάνουν πλήρεις ἀποδοχάς, ἐφ' ὅσον τελοῦν ἐκτὸς ὑπηρεσίας λόγῳ ἀσθενείας ἢ τραύματος. Ἐφ' ὅσον ἀπολυθοῦν τῆς ὑπηρεσίας διὰ λόγους ὑγείας, λαμβάνουν ἀνάλογον σύνταξιν. Σύνταξιν ἐπίσης λαμβάνουν αἱ χῆραι καὶ τὰ τέκνα τῶν ἀστυνομικῶν.

Ἀ μ ε ρ ο λ η ψ ί α.

Οἱ Βρεταννοὶ ἀστυνομικοὶ ἔχουν τὰ ἴδια δικαιώματα καὶ τὰς ἰδίας ὑποχρεώσεις, ἔναντι τῶν νόμων, ὅπως καὶ οἱ λοιποὶ πολῖται. Ἐπιβάλλονται, ὅμως, ὡρισμένοι περιορισμοὶ εἰς αὐτούς, προκειμένου νὰ ἐξασφαλίζεται ἡ ἀπρόσκοπτος ἐκτέλεσις τῶν καθηκόντων των. Ἐπὶ παραδείγματι, κάθε ἀστυνομικὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ψηφίζῃ, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ συμμετέχῃ εἰς πολιτικὰς συζητήσεις. Ὁ τόπος διαμονῆς του ὑπόκειται εἰς προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Προϊσταμένου Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ. Πρὸς τούτοις, δὲν πρέπει νὰ συμμετέχῃ εἰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις ἢ νὰ ἐκτελῇ οἱανδήποτε ἄλλην ἐργασίαν, ἐκτὸς τῶν ἀστυνομικῶν του καθηκόντων. Οὔτε αὐτός, οὔτε ἡ σύζυγός του, οὔτε ἄλλο μέλος τῆς οἰκογενείας του, διαμένων

μετ' αὐτοῦ, δύναται νὰ διατηρῇ ποτοπωλεῖον. Ἡ σύζυγος αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ διατηρῇ κατάστημα εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως, ὅπου ὑπηρετεῖ οὗτος, ἄνευ ἀδείας τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ.

Πειθαρχία.

Οἱαδήποτε παράβασις ἢ κακὴ ἐνέργεια τῶν Ἄγγλων ἀστυνομικῶν, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς βάσει τῶν Βρεταννικῶν Κανονισμῶν περὶ πειθαρχίας, ἀνεξαρτήτως τῆς ποινικῆς εὐθύνης τὴν ὁποίαν ὑπέχουν. Εἰς περίπτωσιν ὑποβολῆς ἀναφορᾶς παραπόνων, διατάσσεται κατὰ τὴν κρίσιν πάντοτε τοῦ ἁρμοδίου Διευθυντοῦ, ἡ διενέργεια σχετικῆς ἀνακρίσεως. Οἱαδήποτε ὑπόθεσις παραπόνων δέον νὰ τεθῇ ὑπ' ὄψει τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ, ὁ ὁποῖος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὴν ἀπορρίψῃ ἢ νὰ ἐπιβάλῃ ποινήν.

Αἱ εἰς τοὺς Βρεταννοὺς ἀστυνομικοὺς ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ εἶναι ἡ ἀπόλυσις, ὁ ὑποβιβασμός, ἡ ἀνάλογος μείωσις τῶν ἀποδοχῶν, τὸ πρόστιμον, ἡ ἐπίπληξις καὶ ἡ συμβουλή.

Εἰς τὴν Μητροπολιτικὴν Ἀστυνομίαν καὶ τὴν Ἀστυνομίαν τοῦ ποταμοῦ Τάϊν ἐφαρμόζεται ἐλαφρῶς διάφορος πειθαρχικὴ διαδικασία. Διὰ τοὺς Ἀρχηγοὺς τῶν Ἀστυνομικῶν Σωμάτων, τοὺς ἀναπληρωτὰς αὐτῶν καὶ τοὺς βοηθοὺς των ἐφαρμόζεται εἰδικὴ πειθαρχικὴ διαδικασία. Διὰ τὰς γυναῖκας ἀστυνομικοὺς προβλέπονται αἱ αὐταὶ ποιναί, ὅπως καὶ διὰ τοὺς ἄνδρας.

Οἱ ἀστυνομικοὶ τῶν Ἀστυνομικῶν Σωμάτων τῆς Ἀγγλίας καὶ Οὐαλίας, ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ προσφύγουν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελον τοῖς ἐπιβληθῇ ποιναὶ ἀπολύσεως, ὑποβιβασμοῦ ἢ μειώσεως τῶν ἀποδοχῶν των. Ὁ Ὑπουργὸς δύναται νὰ παραπέμψῃ τὴν ὑπόθεσιν, πρὸς ἐξέτασιν, ἐνώπιον Συμβουλίου, ὁριζομένου πρὸς τοῦτο.

Οἱ Σκῶτοι ἀστυνομικοὶ ἐφεσιβάλλουν τὰς ὑπὸ τῶν προϊσταμένων ἐπιβαλλομένας ὡς ἄνω ποινάς, ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τὴν Σκωτίαν.

5. Ἀστυνομικὰ Σωματεῖα.

Εἰς τὴν Βρεταννικὴν Ἀστυνομίαν ὑπάρχουν πολλαὶ ὀργανώσεις καὶ σωματεῖα, ἀντιπροσωπεύοντα τοὺς διαφόρους ἀστυνομικοὺς βαθμούς, τὰ ὁποῖα παίζουν σοβαρὸν ρόλον εἰς τὴν διοίκησιν τῆς ὑπηρεσίας.

Τὰ σπουδαιότερα τούτων εἶναι :

α) Ὁ Σύνδεσμος τῶν Διευθυντῶν Ἀστυνομίας τῆς Ἀγγλίας καὶ Οὐαλίας καὶ ὁ ὅμοιός του τῆς Σκωτίας, οἱ ὁποῖοι μεταξὺ τῶν ἀντικειμενικῶν των σκοπῶν ἔχουν τὴν πρόοδον τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν, τὴν ἀνάπτυξιν τῆς δραστηριότητος αὐτῶν, ὡς καὶ τὴν ἀνταλλαγὴν ἀπόψεων ἐπὶ διαφόρων θεμάτων τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τὴν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ συνόλῳ της. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὀργανώνουν κατ' ἔτος τοπικὰ καὶ κεντρικὰ συνέδρια.

β) Ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἀστυνόμων τῆς Ἀγγλίας καὶ Οὐαλίας καὶ ὁ τοιοῦτος τῆς Σκωτίας. Καὶ αὐτοὶ ὀργανώνουν τοπικὰ καὶ γενικὰ ἐτήσια συνέδρια.

γ) Ἡ Ἀστυνομικὴ Ὁμοσπονδία καὶ ἡ Ὁμοσπονδία τῆς Σκωτικῆς Ἀστυνομίας, εἰς τὰς ὁποίας ἀνήκουν ὅλοι οἱ Ὑπαστυνόμοι, ἀρχιφύλακες καὶ ἀστυφύλακες. Αἱ Ἀστυνομικαὶ Ὁμοσπονδίαι δροῦν διὰ περιφερειακῶν καὶ γενικῶν συνεδρίων καὶ ἐπιτροπῶν, ἑκάστη δὲ ἐξ αὐτῶν ἀποστέλλει ἀντιπροσώπους εἰς τὰς τοπικὰς Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς ἢ τοὺς Διοικητὰς Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς τῶν Ἐσωτερικῶν Ἀγγλίας καὶ Σκωτίας, προκειμένου νὰ χειρισθοῦν θέματα ἀφορῶντα τὴν ὑπηρεσιακὴν δραστηριότητα καὶ τὴν εὐημερίαν τῶν μελῶν τῶν Ἀστυνομικῶν Σωμάτων, οὐχὶ ὅμως καὶ θέματα πειθαρχίας ἢ προαγωγῆς μεμονωμένων προσώπων.

6. Σχέσεις μετὰ τοῦ κοινοῦ.

Τὰς ἐνεργείας τῶν Βρεταννῶν ἀστυνομικῶν, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των, διέπει ἡ βασικὴ ἀντίληψις ὅτι ἔχουν ταχθῇ διὰ νὰ ὑπηρετήσουν τὸ κοινὸν τὸ ὁποῖον ἀντιπροσωπεύουν καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀναμένουν βοήθειαν. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀντιλήψεως αὐτῆς, καλοῦνται ὅταν ὑπάρχῃ ἀνάγκη, ν' ἀσκήσουν τὰ καθήκοντά των μὲ πειθὼ καὶ τάκτ καὶ οὐχὶ διὰ τῆς χρήσεως βίας. Οἱ ἀστυνομικοὶ κανονικῶς δὲν φέρουν οἱονδήποτε ὅπλον, ἐκτὸς μιᾶς ξυλίνης ἀστυνομικῆς ράβδου, τὴν ὁποίαν δύνανται νὰ χρησιμοποιοῦν μόνον πρὸς αὐτοπροστασίαν ἢ πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως, ὅταν ἀποτύχουν τὰ ἄλλα μέσα. Ὅταν πρόκειται νὰ προβοῦν εἰς τὴν σύλληψιν ἑνὸς προσώπου, λαμβάνουν ὅλα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα, προκειμένου νὰ στηρίξουν τὴν κατ' αὐτοῦ κατηγορίαν ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης. Ἐξ ἄλλου, ἀποτελεῖ ἀδίκημα, δι' οἱονδήποτε Βρεταννόν πολίτην, ἡ παρεμπόδισις ἢ ἡ ἀπόπειρα παρεμποδίσεως ἑνὸς ἀστυνομικοῦ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του ἢ ἡ ἄρνησις παροχῆς βοηθείας εἰς ἀστυφύλακα ὁσάκις ζητήσῃ τοῦτο, ἐν περιπτώσει ἀνάγκης, πρὸς ἐνέργειαν συλλήψεως. Οἱ πολῖται εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ παρέχουν τὴν συνδρομήν των διὰ τὴν καταδίωξιν καὶ σύλληψιν ἐγκληματιῶν καὶ ν' ἀναφέρουν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, ἄνευ ἀναβολῆς, οἱονδήποτε ἔγκλημα ἢ ὕποπτον κίνησιν, ἡ ὁποία ὑπέπεσεν εἰς τὴν ἀντίληψίν των.

Κάθε ἀστυνομικὸς ἔχει ἀνεξαρτησίαν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνος διὰ τὸν τρόπον ἐνασκήσεως τῆς ἐξουσίας του καί, ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην, δέον νὰ βασίζεται εἰς τὴν κρίσιν του καὶ εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ γνῶσιν τῆς νομοθεσίας. Ἕνας ἀστυνομικός, δύναται νὰ μηνυθῇ, ὡς ἄτομον, ὑπὸ ἑνὸς πολίτου ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν γνώμην ὅτι ἐταλαιπωρήθη, συνεπείᾳ κακῆς χρήσεως τῆς ἀστυνομικῆς ἐξουσίας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὁ ἀστυνομικὸς δὲν δικαιολογεῖται ὅταν ἰσχυρισθῇ ὅτι ἐνεργήσας οὕτω, ὑπήκουσεν εἰς διαταγὰς ἀνωτέρων του ἢ καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἀκόμη.

7. Εἰδικὰ Ἀστυνομικὰ Σώματα.

Εἰς τὴν Μεγάλην Βρεταννίαν, ὑπάρχει ἕνας ἀριθμὸς Ἀστυνομικῶν Σωμάτων, τὰ ὁποῖα, ἂν καὶ δὲν ὑπάγωνται εἰς τὰ Ὑπουργεῖα Ἐσωτερικῶν Ἀγγλίας καὶ Σκωτίας, ἐν τούτοις τὰ ὄργανά των ἔχουν καθήκοντα καὶ ἐξουσίας ἀνολόγους μὲ τοὺς κανονικοὺς ἀστυφύλακας, αἱ ὁποῖαι, ὅμως, περιορίζονται εἰς τὰ κτήματα ἐκείνων ποὺ τὰ χρησιμοποιοῦν. Παρόμοια Ἀστυνομικὰ Σώματα, διαθέτουν τὸ Βρεταννικὸν Ναυαρχεῖον, τὸ Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν, τὸ Ὑπουργεῖον Ἀεροπορίας καὶ ὡρισμένοι ὀργανισμοὶ κοινῆς ὠφελείας, ὅπως εἶναι ἡ Ἀστυνομία Σιδηροδρόμων, τὰ Ἀστυνομικὰ Σώματα Λιμένων καὶ Ἀεροδρομίων, τὰ ὁποῖα ὑπάγονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Μεταφορῶν καὶ Πολιτικῆς Ἀεροπορίας.

8. Συμπεράσματα.

Κατὰ τὴν σύντομον ταύτην ἐπίσκεψίν μας εἰς Μεγάλην Βρεταννίαν, χάρις εἰς τὸ ἐπιδειχθὲν ἐνδιαφέρον καὶ προθυμίαν τῶν ἐκπροσώπων ὅλων τῶν Ἀρχῶν καὶ Ὑπηρεσιῶν τὰς ὁποίας ἐπεσκέφθημεν, ἰδιαιτέρως δὲ τοῦ Γραφείου Πληροφοριῶν τοῦ Βρεταννικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, ἠδυνήθημεν νὰ ἴδωμεν πολλὰ περὶ τῆς λειτουργίας τῶν Ἀστυνομικῶν των Ὑπηρεσιῶν.

Αἱ Βρεταννικαὶ Ἀστυνομικαὶ Ὑπηρεσίαι λειτουργοῦν ὁμολογουμένως κατὰ τρόπον ὑποδειγματικὸν καὶ λίαν ἀποδοτικόν.

Τοῦτο ἐπιτυγχάνεται χάρις εἰς τὰ ἄφθονα τεχνικὰ μέσα τὰ ὁποῖα διαθέτουν, τὸ ἀνώτερον πνευματικὸν καὶ πολιτιστικὸν ἐπίπεδον τῶν Βρεταννῶν ἀστυνομικῶν καὶ τὴν πειθαρχίαν καὶ πρόθυμον συμπαράστασιν τοῦ κοινοῦ εἰς κάθε ἀστυνομικὴν ἐνέργειαν, διότι ἔχει τὴν πεποίθησιν ὅτι οἱ νόμοι πρέπει νὰ τηρῶνται ὑπὸ τῶν πολιτῶν πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῶν τῶν ἰδίων καὶ οὐχὶ διότι ἐξαναγκάζονται πρὸς τοῦτο ὑπὸ ἀστυνομικῶν ὀργάνων.

Θ. ΝΟΥΣΙΑΣ

Η ΔΟΛΙΟΦΘΟΡΑ (ΣΑΜΠΟΤΑΖ) ΩΣ ΜΕΣΟΝ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

7. Δολιοφθορεῖς (σαμποτὲρ) ἐλεύθεροι σκοπευταί.

***

7. Δολιοφθορεῖς (σαμποτὲρ) ἐλεύθεροι σκοπευταί. (1)

Οἱ ἐλεύθεροι σκοπευταὶ ἀποτελοῦν μιὰ ἰδιαίτερη κατηγορία δολιοφθορέων (σαμποτέρ), ἡ πεῖρα δὲ τοῦ τελευταίου παγκοσμίου πολέμου διδάσκει ὅτι ὀλίγοι ἐλεύθεροι σκοπευταὶ μποροῦν νὰ εἶναι μεγάλη ἀπειλὴ γιὰ τὸν ἐχθρὸ καὶ νὰ βοηθήσουν ὅλες τὶς φάσεις καὶ ἐξελίξεις κάθε ἀγῶνος.

Ἡ δράση τῶν ἐλευθέρων σκοπευτῶν, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἀπώλειες τὶς ὁποῖες προκαλεῖ στὸν ἀντίπαλο, ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα καὶ τὴν καθυστέρηση τῆς δραστηριότητος αὐτοῦ, καθὼς καὶ τὴν πτώση τοῦ ἠθικοῦ. Π.χ. λίγοι, ἐλεύθεροι σκοπευταὶ ὅταν ἐγκατασταθοῦν σ' ἕνα κατῳκημένο τόπο μέσα στὴ ζώνη τῶν ἐπιχειρήσεων, μποροῦν νὰ καθυστερήσουν τὴν εἴσοδο σ' αὐτὸν τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐπιλογὴ καὶ ἐκπαίδευση ἐλευθέρων σκοπευτῶν.

Ἐκεῖνοι ποὺ θὰ ἐκπαιδευτοῦν εἰδικὰ ὡς ἐλεύθεροι σκοπευταὶ ἐπιλέγονται, ὥστε νὰ ἔχουν τὰ προσόντα ποὺ χρειάζονται, ἤτοι: τελειοτάτη ὅραση, ἀρίστη ὑγεία καὶ ἀντοχή, αὐτοπεποίθηση, καὶ πρωτοβουλία, ἀντίληψη ὀξυτάτη, φυσικὴ ἱκανότητα στὴ χρησιμοποίηση τοῦ ἐδάφους καὶ σκοπευτικὴ ἱκανότητα.

Οἱ ἐλεύθεροι σκοπευταὶ ἐκπαιδεύονται ἐντατικὰ καὶ ἐπὶ πολὺ χρόνο, ἡ δὲ ἐκπαίδευση ἐπιδιώκει νὰ τοὺς κάνῃ ὥστε νὰ εἶναι ἄριστοι σκοπευταὶ μὲ τὸ ὅπλο ποὺ χρησιμοποιοῦν, δηλαδὴ τουφέκι μὲ τηλεσκόπιο, νὰ χρησιμοποιοῦν καλὰ τὸ ἔδαφος, νὰ μποροῦν εὔκολα ν' ἀναζητοῦν καὶ ν' ἀνακαλύπτουν τοὺς στόχους, νὰ μποροῦν νὰ ἐντοπίζουν καὶ ν' ἀναγνωρίζουν τοὺς διαφόρους θορύβους, νὰ χρησιμοποιοῦν ἄριστα τὴν κάλυψη, τὴν ἀπόκρυψη καὶ τὴν παραλλαγὴ (καμουφλάζ), νὰ χρησιμοποιοῦν χάρτες, σκίτσα, ἀεροφωτογραφίες, πυξίδα κλπ., ν' ἀναγνωρίζουν γρήγορα τὴν ταυτότητα τοῦ ἐχθρικοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑλικῶν, νὰ μποροῦν νὰ κινοῦνται χωρὶς νὰ ἐπισύρουν τὴν προσοχὴ κανενός, νὰ εἶναι σκληραγωγημένοι καὶ ὑπομονητικοί, νὰ εἶναι εὐρυτάτης ἀντιλήψεως, νὰ ἔχουν αὐτοπεποίθηση, πρωτοβουλία καὶ ἠθικὸ ἄριστο.

Τὸ μεγαλύτερο φυσικὰ μέρος τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἐλευθέρων σκοπευτῶν γίνεται μὲ πρακτικὲς ἀσκήσεις. Στὴν ἀρχὴ οἱ ἀσκήσεις σκοποβολῆς γίνονται στὸ πεδίο βολῆς βαθμιαίως ἀπὸ ἀπόσταση 200—600 μέτρων σὲ ἀνδρείκελα σταθερὰ καὶ σὲ ἐμφανιζόμενα καὶ ἐξαφανιζόμενα στιγμιαίως. Ἀφοῦ ἐπιτύχουν στὶς ἀσκήσεις τοῦ σκοπευτηρίου κατόπιν συνεχίζουν τὶς βολὲς σὲ στόχους μάχης, ὅπου γίνεται πιὸ πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τῶν μεθόδων σκοπεύσεως

Ἡ καλύτερη μέθοδος σκοπεύσεως γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ κανεὶς ἕνα στόχο σὲ ὁποιαδήποτε ἀπόσταση εἶναι νὰ ρυθμίσῃ τὸ κλισιοσκόπιο τοῦ ὅπλου ἢ τὴ τηλεσκοπικὴ διόπτρα γιὰ τὴν ἀπόσταση αὐτὴ καὶ κατόπιν νὰ σκοπεύσῃ στὸ κέντρο τοῦ στόχου.

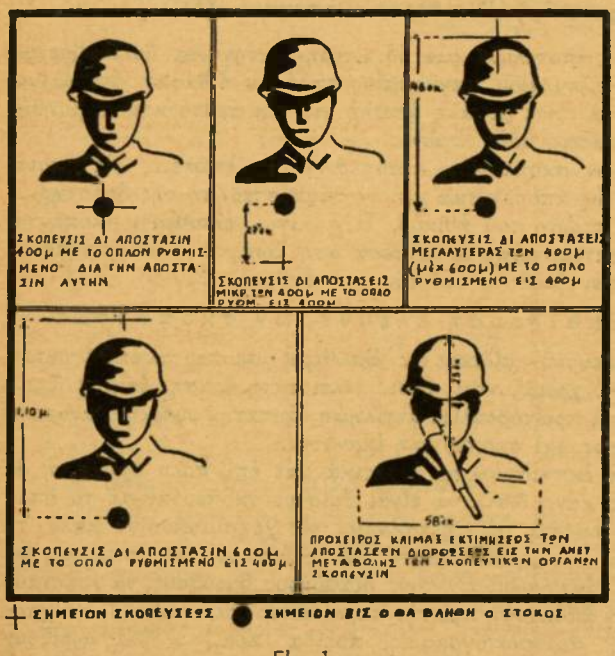
---

1. Ἴδε Πρ. Κερτεμελίδη «Περὶ ἐλευθέρων σκοπευτῶν», Ἐπιθεώρηση ὅπλων καὶ σωμάτων, τόμος 1951, τεῦχος 3, 4, σελ. 68 κ.ἑ.

Ἐπειδὴ ὅμως οἱ στόχοι παρουσιάζονται στὸν ἐλεύθερο σκοπευτὴ σὲ διαφορετικὲς ἀποστάσεις καὶ ἡ ἀλλαγὴ τῶν στοιχείων σκοπεύσεως δὲν εἶναι πρακτική, πρέπει τὸ ὅπλο νὰ ρυθμίζεται στὰ 400 μέτρα καὶ κατὰ τὴν ἐκτέλεση τῆς βολῆς νὰ γίνωνται ὡρισμένες διορθώσεις χωρὶς νὰ μεταβάλωνται τὰ στοιχεῖα σκοπεύσεως ὡς ἑξῆς:

α) Ὅταν ὁ στόχος βρίσκεται σὲ ἀπόσταση μεγαλύτερη ἀπὸ τὰ 400 μέτρα τότε ἡ σκόπευση γίνεται ψηλότερα ἀπὸ τὸ κέντρο τοῦ στόχου. Ἐὰν δὲ βρίσκεται σὲ ἀπόσταση μικρότερη ἀπὸ τὰ 400 μέτρα, ἡ σκόπευση γίνεται χαμηλότερα ἀπὸ τὸ κέντρον.

Ἡ ἀρχικὴ ρύθμιση τοῦ ὅπλου στὰ 400 μέτρα προτιμᾶται, γιατὶ ἔτσι ἐξασφαλίζεται ἡ μικρότερη μέση διόρθωση γιὰ ἀποστάσεις μεγαλύτερες τῶν 400 μέτρων (εἰκ. 1).



Εἰκ. 1.

β) Ὅταν ὁ ἐλεύθερος σκοπευτὴς πρόκειται νὰ δράσῃ μέσα σὲ κατῳκημένους τόπους ἢ σὲ πυκνὰ δάση τότε ρυθμίζει τὸ ὅπλο του στὰ 200 μέτρα.

γ) Γιὰ ἀποστάσεις μεγαλύτερες τῶν 600 μέτρων εἶναι ἀναγκαία ἡ ρύθμιση τοῦ ὅπλου χωριστὰ γιὰ κάθε ἀπόσταση. Πρέπει ὁ καθένας νὰ γνωρίζῃ πόσα κλίκς χρειάζονται γιὰ τὴν ἀπόσταση τῶν 700, 800 μέτρων. Γιὰ ἐνδιάμεσες ἀποστάσεις π.χ. 750 μέτρα, λαμβάνονται ὁ μέσος ὅρος τῶν κλίκς 700 καὶ 800 μέτρων.

Ἡ καλύτερη δυνατὴ μέθοδος γιὰ τὴ διδασκαλία τῆς διορθώσεως τῆς σκοπεύσεως, χωρὶς νὰ μεταβάλωνται τὰ σκοπευτικὰ στοιχεῖα εἶναι ἡ ἑξῆς:

Ὁ ἐκπαιδευόμενος ρυθμίζει τὸ ὅπλο του στὴν ἀπόσταση τῶν 400 μέτρων. Κατόπιν πηγαίνει σὲ ἀπόσταση 300 μέτρων ἀπὸ τὸ στόχο καὶ κάνει βολὴ σκοπεύοντας τὸ μαῦρο δίσκο. Μετὰ τὴ βολὴ βγάζουν τὸ μαῦρο δίσκο καὶ ὁ ἐκπαιδευόμενος ἐξακολουθεῖ νὰ ἐκτελῇ τὴ βολὴ σκοπεύοντας τὴ νοητὴ πλέον θέση στὴν ὁποία βρισκόταν τοῦτο. Ἡ ἱκανότητα αὐτὴ ἀποκτᾶται βέβαια μὲ ἐντατικὴ ἐξάσκηση γι' αὐτὸ δὲ τὸ λόγο, ἕνα μεγάλο μέρος τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἐλευθέρων σκοπευτῶν διατίθεται στὴν ἐκτέλεση τῆς βολῆς αὐτῆς.

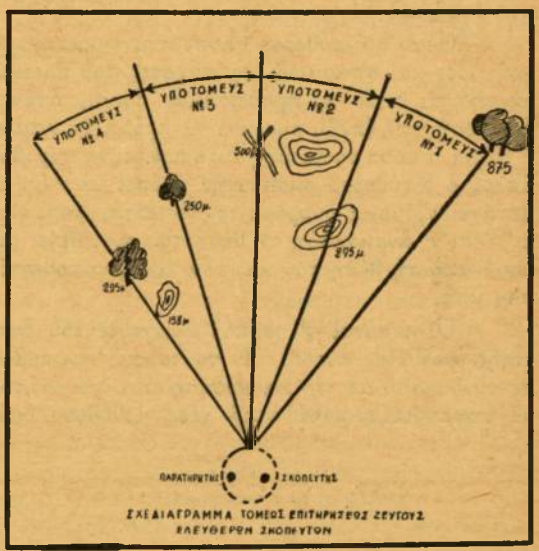
Τέλος κατὰ τὴν ἐκτέλεση τῆς βολῆς σὲ γνωστὲς ἀποστάσεις πρέπει νὰ προσέχῃ ὁ σκοπευτὴς στὴν ἀκρίβεια τῶν διαφόρων μερίδων πυρομαχικῶν καὶ νὰ κρατῇ σημειώσεις γιὰ τὶς μερίδες ἐκεῖνες, οἱ ὁποῖες ἀποδεικνύονται ἀποτελεσματικὲς γιὰ τὸ ὅπλο του. Ἡ γνώμη αὐτὴ ἔχει τεράστια ἀξία γιὰ τὴν ἀποτελεσματικότητα τῆς δράσεως ἑνὸς ἐλευθέρου σκοπευτοῦ.

Ἀποστολὲς τοῦ ἐλευθέρου σκοπευτοῦ καὶ τρόπος ἐνεργείας του.

Ἡ κυριωτέρα ἀποστολὴ τοῦ ἐλευθέρου σκοπευτοῦ εἶναι ἡ ἐξόντωση βαθμοφόρων, συνδέσμων, παρατηρητῶν, ἀγγελιαφόρων, καθὼς καὶ παντὸς ἄλλου σημαίνοντος προσώπου τοῦ ἀντιπάλου. Στὴν περίπτωση κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν παρουσιάζονται τέτοιοι στόχοι ἡ ἀποστολὴ ἐπεκτείνεται στὴν ἐξόντωση ὁποιουδήποτε ἀνδρὸς τοῦ ἀντιπάλου ποὺ ἐκτίθεται.

Οἱ στόχοι ἐκλέγονται ἀνάλογα μὲ τὴ σπουδαιότητά τους καὶ πρέπει νὰ βληθοῦν, ἐὰν εἶναι δυνατό, μὲ τὴν πρώτη βολή. Ὁ ἐλεύθερος σκοπευτὴς πρέπει νὰ θυμᾶται πάντοτε ὅτι συνεχεῖς καὶ ἄσκοποι πυροβολισμοὶ ἀποκαλύπτουν τὴν θέση του, πρᾶγμα ποὺ σημαίνει κίνδυνο γι' αὐτόν.

Ἀλλὰ ἐκτὸς ἀπὸ τὴν κυρία ἀποστολή του ὁ ἐλεύθερος σκοπευτὴς χρησιμεύει ὡς ἕνα εἶδος πράκτορος γιὰ τὸν ἀξιωματικὸ πληροφοριῶν τῆς μονάδος του. Ἐνῷ δηλαδὴ ψάχνει συνεχῶς γιὰ τοὺς στόχους του κατατοπίζεται ἀπόλυτα μὲ τὸ ἔδαφος, παρατηρεῖ καὶ ἀναφέρει κάθε ἐκδήλωση ἐχθρικῆς δραστηριότητος στὸν τομέα του.



Εἰκ. 2.

Οἱ ἐλεύθεροι σκοπευταὶ ἐνεργοῦν κατὰ δύο τρόπους, εἴτε ὡς κινητοί, εἴτε ὡς στατικοὶ παρατηρηταί. Καὶ στὶς δύο αὐτὲς περιπτώσεις ἐργάζονται κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνὰ δύο, γιατὶ ἔτσι ἀποδίδουν καλύτερα ἀποτελέσματα καὶ τοῦτο γιατὶ ἕνα ἄτομο δὲν μπορεῖ συγχρόνως νὰ παρατηρῇ καὶ νὰ πυροβολῇ, οὔτε πάλι νὰ πυροβολῇ καὶ νὰ παρατηρῇ συγχρόνως τ' ἀποτελέσματα τῶν πυροβολισμῶν. Ἐξ ἄλλου ἡ παρατήρηση δὲν μπορεῖ νὰ συνεχίζεται ἐπὶ πολὺ ἀπὸ τὸ ἴδιο ἄτομο καὶ γι' αὐτὸ ὅταν εἶναι δύο μαζὶ ἀλλάζουν καὶ ὑποστηρίζονται ἀμοιβαίως καὶ κατὰ τὴν ἐκτέλεση τῶν ἀποστολῶν τους καὶ γιὰ τὸ ἠθικό τους. Στὶς περισσότερες λοιπὸν περιπτώσεις οἱ ἐλεύθεροι σκοπευταὶ δροῦν ὡς στατικοὶ παρατηρηταὶ δηλ. βρίσκουν μιὰ καλὴ θέση, ὥστε νὰ ὑπάρχῃ ἕνας τομέας βολῆς. Ἂν τύχῃ καὶ ἀποκαλυφθῇ ἡ θέση αὐτὴ πηγαίνουν σὲ ἄλλη. Ἀπὸ τὴ θέση αὐτὴ παρακολουθοῦν μὲ τὰ κιάλια (διόπτρες).

Τὸ πρῶτο καθῆκον τοῦ ἐλευθέρου σκοπευτοῦ εἶναι νὰ συντάξῃ σχεδιάγραμμα τοῦ τομέως τῆς ἐπιτηρήσεώς του, ὥστε νὰ διευκολύνεται στὴν ἐπισήμανση τοῦ στόχου. Ὁ τομέας αὐτὸς διαιρεῖται σὲ 4 ὑποτομεῖς, τῶν ὁποίων τὰ ὅρια καθορίζονται μὲ χαρακτηριστικὰ σημεῖα (εἰκ. 2). Ἔτσι ὅταν ἀρχίζῃ ἡ δράση ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐλευθέρους σκοπευτὰς πυροβολεῖ ἐνῷ ὁ ἄλλος παρακολουθεῖ τ' ἀποτελέσματα ἔχοντας μπροστά του τὸ σχεδιάγραμμα ἐπιτηρήσεως καὶ καθοδηγεῖ τὸν πυροβολητή. Αὐτονόητον εἶναι ὅτι ἀνὰ 15-20 πρῶτα λεπτὰ ἀλλάζουν καθήκοντα οἱ δύο αὐτοὶ ἐλεύθεροι σκοπευταί. Κατὰ τὴν ἀλλαγὴ ὅμως τῶν καθηκόντων τους δὲν πρέπει ν' ἀλλάζουν καὶ τὶς θέσεις τους.

Πολλὲς φορὲς εἶναι ἀνάγκη ἡ ἐκτέλεση μιᾶς ὡρισμένης ἀποστολῆς νὰ γίνῃ ἀπὸ κινητοὺς ἐλευθέρους σκοπευτάς. Οἱ κινητοὶ ἐλεύθεροι σκοπευταὶ δροῦν στὰ μετόπισθεν τοῦ ἐχθροῦ καὶ μετακινοῦνται ἀπὸ μιὰ θέση στὴν ἄλλη, καλύπτοντας ἔτσι μιὰ μεγάλη καὶ ὄχι ὡρισμένη περιοχή. Γιὰ τὴν καλύτερη ἐκτέλεση τῆς ἀποστολῆς τους ἔρχονται σ' ἐπαφὴ μὲ πράκτορες τῆς παρατάξεώς των, παίρνουν πληροφορίες καὶ κατόπιν κινοῦνται διὰ τὴν ἀναζήτηση στόχων κατὰ μῆκος δρομολογίων ἢ σὲ σημεῖα ὑδρεύσως ἢ σὲ μέρη διαβάσεως ποταμῶν καὶ ἄλλων ὑποχρεωτικῶν περασμάτων.

Ὁ ἐλεύθερος σκοπευτὴς φροντίζει ὥστε ἡ θέση ποὺ θὰ βρῇ νὰ βρίσκεται σὲ τοποθεσία ποὺ δὲν τὴν ὑποψιάζεται κανεὶς εὔκολα, νὰ μπορῇ νὰ τοῦ παρέχῃ κάλυψη καὶ ἀπόκρυψη, νὰ ἔχῃ ὁρατότητα καὶ πεδίο βολῆς, νὰ βρίσκεται σὲ τέτοια κατάσταση ἀπὸ τοὺς πιθανοὺς στόχους, ὥστε οἱ βολὲς νὰ εἶναι ἀποτελεσματικές, νὰ προσαρμόζεται μὲ τὸ περιβάλλον τοῦ ἐδάφους, νὰ μὴ βρίσκεται σὲ χαρακτηριστικὸ ἐδαφικὸ στοιχεῖο ποὺ ἐπισημαίνεται εὔκολα καὶ νὰ προβλέπῃ ὥστε νὰ ὑπάχῃ κάπου πλησίον μιὰ ἐφεδρικὴ θέση.

Ὅταν ὁ ἐλεύθερος σκοπευτὴς ἐγκατασταθῇ στὴ θέση του δὲν πρέπει νὰ κάνῃ γρήγορες καὶ σπασμωδικὲς κινήσεις ποὺ προκαλοῦν τὴν προσοχή, ἀπεναντίας πρέπει νὰ κινῆται σιγὰ καὶ προσεκτικά. Ἐπίσης ὅταν πυροβολῇ φροντίζει νὰ μὴν ἐκτίθεται ἡ κίνηση τοῦ ὅπλου του καὶ νὰ κρύβῃ τὴ λάμψη τῆς ἐκπυρσοκροτήσεως καθὼς καὶ τ' ἀέρια. Γιὰ νὰ τὸ πετύχῃ αὐτὸ πρέπει νὰ πυροβολῇ ἀρκετὰ πίσω ἀπὸ ἕνα προκάλυμμα. Τέλος ὁ ἐλεύθερος σκοπευτὴς πρέπει νὰ κάνῃ εὐρυτάτη χρήση τῆς παραπλανήσεως μεταχειριζόμενος διάφορα τεχνάσματα, ὥστε νὰ ἀναγκάζῃ τὸν ἀντίπαλο νὰ ἐκδηλωθῇ κι' ἔτσι ν' ἀνακαλύψῃ τὴ θέση του π.χ. δένει μὲ ἕνα σύρμα ἕνα θάμνο ποὺ εἶναι μακρυὰ ἀπὸ τὴ θέση του καὶ τὸν κινεῖ, τοποθετεῖ κάπου ἕνα ὁμοίωμα κεφαλῆς ἀνθρώπου κλπ.

Ὅλοι αὐτοὶ οἱ τρόποι ἐνεργείας τοῦ ἐλευθέρου σκοπευτοῦ εἶναι τρόποι κανονικῆς ἐνεργείας αὐτοῦ. Ἐν τούτους ἡ πρωτοβουλία, ἡ ἀγχίνοια καὶ ἡ ἐπιδεξιότητα σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν κατανόηση τῶν ἱκανοτήτων κάθε ἐλευθέρου σκοπευτοῦ, μπορεῖ νὰ παρουσιάζῃ κάθε φορὰ νέες μεθόδους δράσεως καὶ χρησιμοποιήσεως αὐτῶν.

(Συνεχίζεται)

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», μὲ τὴν πλουσίαν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν ὕλην των, κατέστησαν ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν πρόοδον αὐτῶν.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΕΠΩΛΗΣΕ ΤΟΝ ΠΥΡΓΟ ΤΟΥ ΑΪΦΕΛ

'Απὸ τὸ 'Αμερικανικὸν περιοδικὸν «Reader's Digest», κατὰ μετάφρασιν 'Αστυν. Δ/τοῦ Β΄ κ. **Δ. ΜΟΡΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

9, Νέα ἐπέμβασις τῆς μυστικῆς ὑπηρεσίας.

***

9. Νέα ἐπέμβασις τῆς μυστικῆς ὑπηρεσίας.

Κατ' αὐτὸν τὸν χρόνον, ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Ronald Dodge, εἶχε καταστήσει τὴν ζωὴ τοῦ Lusting ἀνυπόφορη. Τὸ ὄνομά του, τὰ ψευδώνυμά του καὶ οἱ φωτογραφίες του, εἶχαν κυκλοφορήσει σὲ ὅλες τὶς 'Αστυνομικὲς Ὑπηρεσίες τῆς Χώρας, καὶ τακτικὰ ἐνοχλεῖτο παρ' αὐτῶν. Καίτοι πάντοτε κατώρθωνε νὰ ξεφεύγῃ κατὰ τὸν ἕνα ἢ ἄλλο τρόπο, ἔβλεπε ὅτι, δὲν θ' ἀπέφευγε τελικὰ τὴν σύλληψι, καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἐγληματικὴ δρᾶσι στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες γιὰ λίγα χρόνια, καὶ νὰ καταφύγῃ στὸ Μεξικό, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι, ἡ 'Αστυνομία θὰ τὸν ξέχναγε.

Ὅμως, ὅταν ἐπέστρεψε, τὸν ἀνέμενε μεγάλη ἀπογοήτευσι. Οἱ ἡμέρες τοῦ εὔκολου πλουτισμοῦ διὰ τὸν Lusting εἶχαν χαθῆ πιὰ γιὰ πάντα. Οὗτος, οὐδεμία πλέον δρᾶσι μποροῦσε ν' ἀναπτύξῃ, καὶ οὐσιαστικὰ εἶχε ἐξαφανισθῆ καὶ εἶχε σβύσει ἀπὸ τὸ πάνθεον τῶν ἐγκληματιῶν καὶ τοῦ ὑποκόσμου.

Τὸ ἄστρον τοῦ Lusting, ἔσβυσε πιὰ γιὰ πάντα, ἀπὸ τὴν στιγμὴ ποὺ ἐλαφροὶ ὑπαινιγμοί, περιῆλθον στὴ Μυστικὴ Ὑπηρσία τῶν U.S.A., περὶ ἀναμίξεώς του σὲ ὑποθέσεις παραχαράξεως τοῦ 'Εθνικοῦ νομίσματος.

Ὁ πρῶτος ἐλαφρὸς ὑπαινιγμὸς περὶ τῆς ἀναμίξεώς του σὲ παρομοία δρᾶσι, ἦλθε τὸ 1934, ὅταν οἱ πρῶτοι πράκτορες τῆς Μυστικῆς Ὑπηρεσίας συμπεριλαμβανομένου καὶ ἐμοῦ (James F. Johnson), ἐκλήθημεν στὴ Νέα Ὑόρκη, ἀπ' ὅλες τὶς Πολιτεῖες τῆς 'Αμερικῆς, γιὰ νὰ ὀργανώσουμε μιὰ εἰδικὴ Ὑπηρεσία. Δὲν γνωρίζαμε γιατὶ ἀκριβῶς ἐκλήθημεν ἐκεῖ, ξέραμε μόνο, ὅτι θὰ ἐπρόκειτο γιὰ κάτι σπουδαῖο καὶ σημαντικὸ γεγονός. Ὁ Δευθυντὴς Robert Godby, κατὰ τὴν συγκέντρωσι αὐτή ἦλθε ἀπ' εὐθείας καὶ ἀμέσως στὸ θέμα, γιὰ τὸ ὁποῖο συγκεντρωθήκαμε ἐκεῖ. «Τὰ Γραφεῖα Συμψηφισμοῦ τοῦ Θησαυροφυλακίου τῆς Νέας Ὑόρκης» ἀνήγγειλε, συγκεντρώνουν παρακεχαραγμένα νομίσματα 100.000 δολλαρίων κατὰ μῆνα».

Ἕνα ἐπιφώνημα καταπλήξεως ἠκούσθη στὴν μέσα αἴθουσα. Τὸ ποσὸν τῶν 100.000 δολλαρίων κατὰ μῆνα, ἦτο ἕνα καταπληκτικὸ ρεκὸρ τῆς δραστηριότητος τῶν παραχαρακτῶν, καὶ ἂν τὸ ποσὸν τῶν ἀνακαλυπτομένων παρακεχαραγμένων νομισμάτων ἀνήρχετο σὲ 100.000 δολλάρια κατὰ μῆνα, τὰ ἐκτυπούμενα καὶ κυλοφοροῦντα παρακεχαραγμένα νομίσματα ἀσφαλῶς θ' ἀνήρχοντο σὲ διπλάσιο καὶ πλέον ποσὸν κατὰ μῆνα.

Ὁ Godby, ἄνοιξε ἕνα φάκελλο καὶ πῆρε ἕνα χαρτονόμισμα τῶν 100 δολλαρίων. «Ρίξετε μιὰ ματιὰ σ' αὐτὸ» εἶπε.

Καὶ πάλι ἐπιφώνημα καταπλήξεως ὅλων μας ἠκούσθη στὴν αἴθουσα. Τὸ χαρτονόμισμα, θὰ μποροῦσε νὰ τρελλάνῃ ὁποιονδήποτε, ἀπὸ τὴν τελειότητά του, ἀκόμη καὶ ἕνα εἰδικό. Ἦτο τὸ τελειότερο παρακεχαραγμένο χαρτονόμισμα ποὺ εἴδαμε ποτέ.

'Αρχίσαμε ὅλοι μας νὰ ὑποβάλωμε διάφορες ἐρωτήσεις καὶ νὰ ζητοῦμε πληροφορίες ὡς πρὸς τὸν χάρτην, τὸ μελάνι, τὰ χρησιμοποιούμενα κλισέ, τυχὸν ὑπάρχουσες ὑπόνοιες ὡς πρὸς τοὺς δρᾶστες ἢ ἴχνη ἐπὶ τῆς ταυτότητος τοῦ χαράκτου, πλὴν σ' ὅλες μας τὶς ἐρωτήσεις αἱ ἀπαντήσεις τοῦ Godby, ἦσαν ἀρνητικές. Οὐδεμία πληροφορία καὶ οὐδὲν ἴχνος ἢ ἄλλο τί ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν δραστῶν. Τὸ μόνο ποὺ γνωρίζαμε μετὰ βεβαιότητος, ἦτο ὅτι, σὲ κάποιο δωμάτιο ἀπὸ τὸν 'Ατλαντικὸ μέχρι τὸν Εἰρηνικὸ 'Ωκεανὸ στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες,

λειτουργοῦσε τὸ τελειότερο συνεργεῖο παραχαράξεως δολλαρίων, ποὺ ποτὲ ἔδρασε.

Ποὺ εὑρίσκετο αὐτὸ τὸ διαμέρισμα, σὲ ποιὰ Πολιτεία, σὲ ποιὰ Πόλι, Κωμόπολι ἢ χωριό, αὐτὸ ἦτο ἄγνωστο. «Καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ πρόβλημα ποὺ καλούμεθα νὰ λύσωμεν» εἶπεν ὁ Godby. Καὶ προσέθεσε: «Εἶναι ζήτημα τιμῆς γιὰ ὅλους μας ν' ἀνακαλύψωμε αὐτὸ τὸ ἐργαστήριο μὲ τὰ τελειότατα μηχανήματα».

Τὸ πρῶτο μας βῆμα στὶς ἀναζητήσεις καὶ ἔρευνές μας, ἦτο νὰ ἔλθωμεν σ' ἐπαφὴ μὲ ὅλους τοὺς πληροφοριοδότες μας. Τίποτε ὅμως δὲν ἐμάθαμε ἀπὸ αὐτούς. Κατόπιν πήγαμε καὶ ἐρευνήσαμε εἰς τοὺς προμηθευτὲς χάρτου, ἐπισκεφθήκαμε ἐργοστάσια κατασκευῆς χαλκίνων πλακῶν καὶ μελάνης, ὅλες μας ὅμως οἱ ἔρευες ἀπέβησαν ἀναποτελεσματικές.

Ἔπειτα, ἕνα πρωΐ, μᾶς ἐκάλεσε καὶ πάλιν ὁ Codby, γιὰ νὰ μᾶς ἀνακοινώσῃ τὸ πρῶτο στοιχεῖο ποὺ διεπιστώθη γιὰ τὴν ὑπόθεσι αὐτή. «Ξέρομε ποιὸς εἶναι ὁ χαράκτης», μᾶς εἶπε. Ὅλοι μας τιναχθήκαμε ὄρθιοι στὰ καθίσματά μας. «Τὸ ὄνομά του εἶναι William Watts» προχώρησε ὁ Godby. «Κατεσκεύασε ἕνα πλαστὸ χαρτονόμισμα πρὸ 7ετίας περίπου. Δὲν εἶχε μεγάλη κυκλοφορία τότε. Τὸ εἰδικὸ Γραφεῖο στὴν Οὐάσιγκτων, παρέβαλε ἕνα δεῖγμα μὲ τὰ καινούργια παρακεχαραγμένα σημερινὰ χαρτονομίσματα καὶ πιστεύουν ἀπολύτως ὅτι ὁ Watts, εἶναι ὁ ἄνθρωπος ποὺ ζητοῦμεν».

Ἐν συνεχείᾳ μᾶς ὑπέδειξε μιὰ φωτογραφία τοῦ Watts. Οὗτος, εἶναι ἐπιστήμων φαρμακοποιός, μᾶς εἶπε, καὶ τὸ 1920 διηύθυνε ἕνα Φαρμακεμπορικὸ Οἶκο στὴν Ὁμάχα. Τὸ 1925 κατεσκεύασε πλαστὰ σήματα καὶ ἐτικέττες γιὰ τὰ λαθραῖα οἰνοπνευματώδη ποτὰ τοῦ Al Capone.

«Ἀπὸ ὅσα ξέρομε γι' αὐτόν, ἦτο ἕνας τύπος πράου ἀνθρώπου, χωρὶς πολλοὺς φίλους καὶ τὰ τελευταῖα 7 χρόνια οὐδαμοῦ ἐνεφανίσθη. Ὑπάρχει ἕνας μόνον ἄνθρωπος ποὺ εἶναι ἐνδεχόμενο νὰ ἔχῃ ἐπαφὴ μαζί του. Καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ Victor Lusting» κατέληξε ὁ Godby.

«Ὅμως ὁ V. Lusting, εἶναι πολὺ ἔξυπνος καὶ δὲν πιστεύω νὰ ἔχῃ ἀναμιχθῆ, σὲ ὑπόθεσι παραχαράξεως» ἀντέτεινα.

«Δὲν εἶπα ὅτι ἔχει ἀναμιχθῆ» ἀπήντησε ὁ Godby. «Οἱ δυό τους ἦσαν καλοὶ φίλοι, καὶ μπορεῖ ἀπ' αὐτὸν νὰ πέσωμε στὰ ἴχνη τοῦ Watts. Ἄλλωστε, δὲν ἔχομε τίποτε ἄλλο. Ἂς φροντίσωμε ν' ἀνακαλύψωμε τὸν Lusting».

Ἐνεργήσαμεν ἔρευνες, καὶ ἐζητήσαμε μπληροφορίες, ἀπ' ὅλες τὶς Ἀστυνομικὲς Ἀρχὲς τῶν μεγαλυτέρων πόλεων ὅλου τοῦ κόσμου, χωρὶς νὰ μπορέσωμε νὰ μάθωμε κάτι τὸ θετικὸ γιὰ τὸν Lusting. Μόνο, κάτι τὸ ἀσήμαντο καὶ ἄνευ ἀξίας, μάθαμε σ' ὅλες τὶς ἔρευνες. Ἀκολουθήσαμε αὐτὸ μόνο καὶ μόνο, γιατὶ δὲν εἴχαμε κάτι ἄλλο τὸ σημαντικώτερο γιὰ νὰ προχωρήσουμε.

Ὁ Lusting, κατὰ τὸν τελευταῖο καιρό, εἶχεν ἐπισύρει τὴν προσοχὴ τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Pittsburgh, ὄχι διότι εἶχαν κάποια κατηγορία ἢ ἔστω καὶ ἐνδείξεις κατ' αὐτοῦ, ἀλλὰ μόνο γιατὶ εἶχε σχέσεις μὲ κάποια Hanna Smith, μιὰ Κα ποὺ διεύθυνε μιὰ ἐπιχείρησι ἀπὸ Κὼλ—Γκέρλς. Μιὰ ἔρις γιὰ λόγους ζηλοτυπίας μεταξὺ δύο Κὼλ—Γκέρλς, εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα νὰ ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴ τῆς Ἀστυνομίας καὶ ἡ Hanna ἐγκατέλειψε τὴν ἐπιχείρησι καὶ ἔφυγε βιαστικὰ ἀπὸ τὴν πόλι.

«Καὶ μ' αὐτὸ τί;» ἠρώτησε κάποιος διστακτικὰ τὸν Godby. «Ἡ πληροφορία δὲν μᾶς λέγει τίποτε».

«Πάντοτε ἀπὸ μιὰ Κα, μπορεῖ νὰ βγῇ κάτι» εἶπε ὁ Godby. Καὶ ἂν παραστῇ ἀνάγκη, μποροῦμε νὰ ἐρευνήσουμε ὅλες τὶς ἐπιχειρήσεις τῶν Κὼλ—Γκέρλς.

Ὅπως περνοῦσαν οἱ ἡμέρες καὶ ἑβδομάδες χωρὶς νὰ μποροῦμε νὰ μάθωμε κάτι μὲ τὴν Hanna Smith, τὸν Lusting ἢ ἄλλο τί σχετικὸ μὲ τὴν ὑπόθεσι τῆς παραχαράξεως, ἐφαίνετο ὅτι εἴχαμε ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τὴν ὑπόθεσι αὐτή, καὶ ἀκολουθούσαμε ἐσφαλμένο δρόμο, ποὺ δὲν εἶχε κάποια σχέσι μὲ τὴν ὑπόθεσί μας. Ξαφνικὰ τότε μιὰ ἡμέρα, μᾶς πληροφόρησε ἕνα Ἀστυνομικὸ Τμῆμα, ὅτι ἐπρόκειτο νὰ προβῇ

στὸ κλείσιμο ἑνὸς διαμερίσματος, στὸ ὁποῖο λειτουργοῦσε μιὰ ἐπιχείρησι Κὼλ-Γκέρλς, ὑπὸ τὴν διεύθυνσι μιᾶς Κυρίας, πλησίον τῆς Λεωφόρου Πάρκ.

Κατόπιν παρακλήσεώς μας, τὸ Τμῆμα ἐδέχθη ν' ἀναβάλῃ τὸ κλείσιμο καὶ τὴν σύλληψι, μέχρις ὅτου διερευνήσαμε τὴν περίπτωσι.

Εἴχαμε μιὰ ὡραία φωτογραφία τῆς Hanna, καὶ ἐτέθημεν ἀμέσως εἰς τὴν ἐκ τοῦ ἀφανοῦς παρακολούθησιν τοῦ διαμερίσματος. Ἔπειτα ἀπὸ 12ωρο παρακολούθησι, ἐνεφανίσθη ἐπὶ τέλους ἡ γυναίκα ποὺ ἀπεικόνιζε ἡ φωτογραφία. Ἦτο πράγματι ἡ Hanna Smith, οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπῆρχε περὶ αὐτοῦ.

Συνδέσαμε ἀμέσως τὴν τηλεφωνικὴ συσκευὴ τῆς Hanna, μὲ τὸ Κέντρο μας, καὶ ἐκ τῆς παρακολουθήσεως διεπιστώσαμε ὅτι, παρουσίαζε τὸν Lusting στοὺς φίλους της ὡς Κον Frank, ἕνα ἀκόμη ψευδώνυμο στὰ ἄπειρα ποὺ εἶχεν αὐτός.

Ἐπὶ πολλὲς ἑβδομάδες, δὲν εἴχαμε κάτι τὸ θετικό, παρὰ συνεχῶς ὀξεῖς διαλόγους. Ἀργὰ ἕνα ἀπόγευμα ἄκουσα τὴν ὠργισμένη φωνὴ τοῦ Godby, τὴν ὥρα ποὺ εἶχε πάρει μιὰ πρόσκλησι ἀπὸ τὸν ἐν ὑπηρεσίᾳ πράκτορα στὴν ἠλεκτρικὴ συσκευή. Ἀφῆκε κάτω τὸν δέκτη καὶ στράφηκε πρὸς ἐμὲ λέγων: «Ὁ Κος Frank, μόλις ἐκάλεσε τὴν Hanna. Πηγαίνει στὸ διαμέρισμά της ἐντὸς μιᾶς ὥρας. Σὺ καὶ ὁ Seckler, παρακολουθῆστε ἀπὸ τὴν θέσι σας. Μὴ τὸν πλησιάσητε. Βεβαιωθῆτε γιὰ τὴν ταυτότητά του ἂν μπορεῖτε, καὶ καλέσατε πάλι γιὰ ὁδηγίες».

Ὁ Seckler καὶ ἐγώ, ἁρπάξαμε τὰ καπέλλα μας καὶ τρέξαμε ἔξω.

Ἔπειτα ἀπὸ παρακολούθησι 2 ὡρῶν ἔξω ἀπὸ τὸ κτίριο ὅπου τὸ διαμέρισμα τῆς Hanna, ἀρχίσαμε νὰ πιστεύωμε ὅτι μᾶς εἶχε ξεφύγει ὁ Κος Frank. Ἡ μοναδικὴ φωτογραφία ποὺ εἴχαμε, τοῦ Lusting, ἦτο τραβηγμένη πρὸ 6 χρόνων καὶ οὗτος μποροῦσε νὰ εἶχε μεταβληθῇ κάπως σ' αὐτὸ τὸ διάστημα. Ἐπεκοινώνησα μὲ τὸ Κέντρό μας τηλεφωνικῶς, ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχε καμμιὰ νεωτέρα πληροφορία, ἀπὸ τὴν παρακολούθησι τοῦ διαμερίσματος μὲ τὴν ἠλεκτρικὴ συσκευή. Ἐκείνη ἀκριβῶς τὴν στιγμὴ ὁ Seckler, μ' ἅρπαξε ἀπὸ τὸ μανίκι καὶ μοῦ ἔδειξε κάτι μακρυὰ στὸ δρόμο. Ἕνας καλοενδεδυμένος καὶ μὲ ἄψογο ἐμφάνισι, μόλις εἶχεν ἐξέλθει ἀπὸ τὸ κτίριο. Ἦτο ἆρά γε αὐτὸς ὁ Lusting;

Καθὼς τὸν παρακολουθούσαμε ὁ καθένας μας ἀπὸ τὴν μιὰ πλευρὰ τοῦ δρόμου, ἐξήταζα τὸ βάδισμά του. Οἱ περισσότεροι τῶν Ἀμερικανῶν, βαδίζουν βιαστικὰ καὶ φαινομενικὰ μὲ κάποιο σκοπό, ἐνῷ οἱ Εὐρωπαῖοι ρέπουν στὸ νὰ βαδίζουν καὶ περιφέρωνται ἄσκοπα. Οὗτος ἐβάδιζε καὶ περιπλανᾶτο μᾶλλον ἄσκοπα.

Πρὶν κατωρθώσωμε νὰ ρίξωμε μιὰ ματιὰ ἐκ τοῦ πλησίον ἐπάνω του, ἔστρεψε σὲ μιὰ γωνιὰ καὶ μπῆκε σένα Φαρμακεῖο. Ξανασμίξαμε μὲ τὸν Seckler. «Φαίνεται περίφροντις καὶ σκεπτικὸς» εἶπε ὁ Seckler. Δὲν νομίζω ὅτι μᾶς ἀντελήφθη ἀκόμη, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐνεργήσωμε μὲ μεγάλη προσοχὴ καὶ σύνεσι.

Γλύστρησα μέσα στὸ Φαρμακεῖο καὶ μίλησα μὲ τὸν Godby, ἀπὸ τὸν τηλεφωνικὸ θάλαμο. Ὅπως περίμενα γιὰ νὰ συνδεθῶ, ὁ ἄνθρωπος μας ἔστρεψε ἀπὸ ἀπὸ τὴν γωνιὰ καὶ τὸν εἶδα στὸ πρόσωπο καθαρά. Τὸν ἀνεγνώρισα ἀμέσως. «Μάλιστα» ἠκούστθη ἡ φωνὴ τοῦ Codby στὸ τηλέφωνο.

«Ὁ κ. Frank εἶναι πράγματι ὁ Lusting » εἶπα. «Βλέπω αὐτὴ τὴ στιγμὴ τὴν φάτσα του».

«Θὰ καλέσω τὴν Οὐάσιγκτων γιὰ ὁδηγίες» εἶπε ὁ Godby. «Ἐν τῷ μεταξὺ τεθῆτε ἐπὶ τὰ ἴχνη του καὶ ἐπικοινωνήσατε μαζί μου, ἔπειτα ἀπὸ μιὰ ὥρα».

Ὁ Lusting βγῆκε ἀπὸ τὸ Φαρμακεῖο καὶ ἀμέσως τὸν ἠκολούθησα καὶ συνήντησα τὸν Seckler ποὺ μοῦ ἔκαμε νόημα ὅτι κατηυθύνθη πρὸς νότον. Ἐκείνη τὴν στιγμή, ὁ Lusting μπῆκε σένα αὐτοκίνητο, ποὺ ἡ μηχανή του ἦτο ἐν κινήσει καὶ ποὺ κινήθηκε γρήγορα μέσα στὸ ρεῦμα τῆς κινήσεως. «Γρήγορα φώναξε ὁ Seckler, ἁρπάζοντάς με ἀπὸ τὸ χέρι. Εὐτυχῶς εἴμεθα κοντὰ στὸ αὐτοκίνητό μας. Ριχτήκαμε μέσα καὶ ἐτέθημεν εἰς καταδίωξίν του, λόγῳ ὅμως τῆς ἐξαιρετικὰ μεγάλης κινή-

σεως τροχοφόρων, χάσαμε τὸ αὐτοκίνητο ποὺ τὸν μετέφερε. Γυρίσαμε ὅλους τοὺς δρόμους τῆς περιφερείας ἐκείνης μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι κάπου θ' ἀνακαλύπταμε τὸ ἐν λόγῳ αὐτοκίνητο πρὶν ἀπομακρυνθῇ πάρα πολύ, ἀλλὰ δὲν κατωρθώσαμε νὰ τὸ ἀνακαλύψουμε. Τελικὰ γεμᾶτοι ἀπὸ ἐντροπὴ γυρίσαμε στὸ Κέντρο. Ὁ Godby καὶ 4 ἄλλοι πράκτορες, μᾶς περίμεναν κοντὰ στὸ διαμέρισμα τῆς Hanna Sjmith καὶ καθὼς πεταχθήκαμε ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο ἔξω, εἶπε : «Ἡ Οὐάσιγκτων διέταξε νὰ τὸν συλλάβωμεν».

«Δὲν πρόκειται νὰ τὸν συλλάβωμε σήμερα» ἀπήντησα καταντροπιασμένος, «τὸν χάσαμε».

Ἀναφέραμε ὅλες τὶς λεπτομέρειες καὶ καθὼς ὁ Godby ἔβγαζε τὰ συμπεράσματά του, ἔκαμε τὰ νέα του σχέδια καὶ ἔδιδε διαταγὲς διὰ τὶς νέες κινήσεις καὶ ἐνέργειές μας, στεκόμουν σιωπηλὸς καὶ ταπεινωμένος. Τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἕνα ὅραμα φάνηκε νὰ πέρασε μπροστὰ στὰ μάτια μου. Ἦταν τὸ αὐτοκίνητο τοῦ Κου Frank, καὶ μέσα σ' αὐτὸ ἐκάθητο ὁ φίλος μας, συζητώντας ζωηρὰ μὲ τὸν ὁδηγό. Μισόκλεισα τὰ μάτια μου καὶ κύτταξα προσεκτικά. Δὲν ἦτο ὅραμα, ἦτο πραγματικότης. Ἦτο τὸ αὐτοκίνητο μὲ τὸν Lusting, κινούμενο σιγὰ μέσα στὸ πυκνὸ ρεῦμα τῶν τροχοφόρων.

«Εἶναι αὐτός, εἶναι ὁ Lusting», ἔκραξα. Ὅλοι γύρισαν νὰ κυττάξουν καὶ μπροστὰ στὰ μάτια μας τὸ αὐτοκίνητο μὲ τὸν Lusting, στάθμευε στὸ ρεῖθρο τοῦ πεζοδρομίου, σὲ ἀπόστασι 50—60 μέτρα μακρυά μας. Ὁ Godby γύρισε σὲ μένα καὶ διέταξε: «Johnson νὰ τὸν συλλάβῃς. Ὁ Smith νὰ πιάσῃ τὸν ὁδηγὸ καὶ οἱ Rubano καὶ Seckler νὰ σᾶς καλύψουν ἀπὸ τυχὸν ἐπίθεσι. Γρήγορα καὶ μεγάλη προσοχή. Μπορεῖ νὰ ὁπλοφοροῦν. Πᾶμε». Ἑτοίμασα τὸ ὅπλο μου καὶ βάδισα γρήγορα στὸ κατάστρωμα τοῦ δρόμου. Ὁ Lusting καὶ ὁ ὁδηγὸς του μιλοῦσαν ἀκόμη. Ὅταν ἔφθασα κοντὰ στὸ αὐτοκίνητο, στράφηκα ἀπότομα, ἄνοιξα μένα τίναγμα τὴν πόρτα τοῦ αὐτοκινήτου καὶ ἅρπαξα μὲ ἀστραπιαία ταχύτητα τὸν Lusting ἀπὸ τὸν βραχίονα. «Μυστικὴ Ὑπηρεσία» εἶπα. Τὸν τράβηξα ἰσχυρὰ ἔξω τοῦ αὐτοκινήτου, διατάσσοντας αὐτὸν νὰ μὴ κάμῃ τὴν παραμικρότερη κίνησι, ἀλλὰ δὲν εἶχε ὅπλο.

Ὁ Smith συνέλαβε ἐπίσης τὸν ὁδηγό, τὸν ὡδήγησε κοντά μας, ὁ δὲ Godby μὲ τοὺς ὑπολοίπους πράκτορας, μᾶς περιεκύκλωσαν.

«Τί εἶναι πάλι αὐτό ; τί συμβαίνει ; » ἠρώτησε ὁ Lusting, μὲ μάτια ὀρθάνοικτα καὶ μὲ προσποιητὴ ἀθῳώτητα. Ἀφοῦ δὲ παρετήρησε ὅλους γύρω τοὺς ἄνδρες, εἶδε τὸν Rubano καὶ εἶπε: «Ἄ ἐσένα σὲ θυμοῦμαι».

Ἐπὶ 24 ὥρες ἀνακρίναμε τὸν Lusting. Ὡμίλησε διὰ τὰ κατορθώματα του, γιὰ τὶς παράνομες καὶ ὕποπτες κερδοσκοπικὲς δουλειὲς του, μὲ εἰλικρίνεια σὰν νὰ συνδιελέγετο μὲ προσκεκλημμένους του σὲ δεξίωσι.

Ὅμως, ἐγνώριζε μὲ ποίου εἴδους ἀδικήματα ἀσχολεῖται ἡ Ὑπηρεσία μας, καὶ οὐδεμία νῦξι ἔκαμε γιὰ ὑπόθεσι τινὰ παραχαράξεως. Μᾶς ὡμίλησε μὲ εἰλικρίνεια γιὰ μιὰ ἀπάτη ποὺ εἶχε καταστρώσει καὶ ἐπρόκειτο νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ἴδιο βράδυ, καὶ μᾶς ἐζήτησε μὲ θρασύτητα νὰ τὸν ἀφήσωμε γιὰ νὰ πάῃ στὸ ραντεβοῦ του μὲ τὸ ὑποψήφιο θῦμα, ὑποσχόμενος νὰ ἐπιστρέψῃ. «Ἀστειεύεσαι», εἶπε ὁ Godby ἔκπληκτος. «Νὰ σὲ ἀφήσωμε ἐλεύθερο γιὰ νὰ ἐκτελέσῃς ἕνα ἔγκλημα ; Αὐτὸ εἶναι πρωτάκουστο».

«Ὁ Κος μὲ τὸν ὁποῖο ἔχω ραντεβοῦ, θέλει νὰ μοῦ δώσῃ 10.000 δολλάρια. Θὰ ἦτο προσβλητικὸ καὶ ἀγενὲς ἐκ μέρους μου ν' ἀποποιηθῶ νὰ τοῦ κάμω αὐτὴ τὴν χάρι, ποὺ θὰ τοῦ δώσῃ μεγάλη εὐχαρίστησι» εἶπε μὲ σοβαρότητα ὁ Lusting.

Ὁ Godby ἔστειλε ἕνα πράκτορα νὰ πληροφορήσῃ τὸ ὑποψήφιο θῦμα, ὅτι ἐσώθη ἀπὸ τὴν ἔγκαιρο σύλληψι τοῦ Lusting, ὅταν ὅμως ὁ πράκτωρ ἐπέστρεψε μᾶς ἐπληροφόρησε ὅτι οὗτος, ὅταν ἄκουσε ὅτι δὲν θὰ πήγαινε στὸ ραντεβοῦ των,

λυπήθηκε πολὺ καὶ θύμωσε, ὄχι μὲ τὸν ἀπατεῶνα, ἀλλὰ μαζί μας. «Ὁρκίζομαι ὅτι, ὁ Lusting τὸν ἔχει ὑπνωτίσει» μᾶς εἶπε.

Ἡ ἀνάκρισις ἐξηκολούθησε συνεχής, ἀδιάκοπος καὶ ἐξαντλητική. Αἱ ἐρωτήσεις μας ἔπιπταν, βροχηδόν, ὥστε ὁ Lusting δὲν εἶχε τὸν χρόνο νὰ μᾶς παρασύρῃ στὶς συνηθισμένες φανταστικὲς ὡραῖες ἱστορίες του. Μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου, ἀπὸ τὶς διάφορες ἀντιφάσεις ἠναγκάσθη νὰ μᾶς ὁμολογήσῃ ὅτι εἶχε γνωρίσει τὸν Watts στὸ Σικάγο. Ἔπειτα παρεδέχθη ὅτι ἔβλεπε αὐτὸν ἀπὸ καιροῦ σὲ καιρὸν στὴν Ἀνατολή.

«Ποῦ ἀκριβῶς στὴν Ἀνατολή;» ἠρώτησε ὁ Godby.

«Σὲ διάφορα μέρη» ἀπήντησε ὁ Lusting, «συνήθως δὲ σένα μπὰρ στὸ Ζέρσεϋ» κατέληξε. Ὅμως ἐξηκολούθησε νὰ βεβαιώνῃ ὅτι δὲν γνωρίζει ποὺ μένει, διότι ὁ Watts ἦτο πολὺ ἐπιφυλακτικὸς στὸ θέμα αὐτό.

Ὁ Godby δὲν ἀπελπίσθη καὶ ἐξηκολούθησε τὴν ἀνάκρισι μέχρις ὅτου ὁ Lusting ὡμίλησε ἄθελά του. «Μοῦ εἶπε ὅτι εἶχε ἕνα κομψὸ δωμάτιο, ποὺ μποροῦσε νὰ βλέπῃ ἀπὸ τὸ παράθυρο στὸν ποταμὸ Χοῦδσον καὶ νὰ παρακολουθῇ τὰ πλοῖα στὴν ἀποβάθρα καὶ ὅτι, ἦτο ἀνατολικὸ ὥστε ὅλη τὴν ἡμέρα τὸ ἔβλεπε ὁ ἥλιος, πρᾶγμα πολὺ καλὸ γι' αὐτὸν ποὺ ἐπεξειργάζετο φωτογραφικὲς πλάκες».

Τίποτε ὅμως περισσότερο δὲν μπορέσαμε ν' ἀποσπάσωμε. Ὁ Watts ἐπεξειργάζετο φωτογραφικὲς πλάκες καὶ ὁ Lusting, ἀσφαλῶς ἐγνώριζε ποὺ εἶχε τὸ ἐργαστήριό του, ὡρκίζετο ὅμως ὅτι δὲν ἐγνώριζε περισσότερα ἀπὸ ὅσα μᾶς ὡμολόγησε καὶ ἐπέμεινε ὅτι αὐτὸς προσωπικῶς δὲν ἐγνώριζε τί, σχετικὰ μὲ παραχάραξι νομισμάτων, πολὺ δὲ περισσότερο δὲν ἀνεμίχθη ποτὲ σὲ παρομοία ὑπόθεσι.

Ἀπεφασίσαμε τότε νὰ ἔλθωμε σὲ διαπραγματεύσεις μὲ τὸν Lusting. Ὁσαδήποτε ἐγκλήματα τοῦ Κοινοῦ Ποινικοῦ Νόμου καὶ ἂν εἶχε κάνει δὲν μᾶς ἐνδιέφερον, ἐμᾶς μᾶς ἐνδιέφερε μόνο ν' ἀποκαλύψωμε τὸ ἐργαστήριο ὅπου κατεσκευάζοντο τὰ παρακεχαραγμένα δολλάρια. Αὐτὴ ἡ ὑπόθεσι μᾶς βάρυνε καὶ εἴμεθα ὑπεύθυνοι. Γι' αὐτό, χωρὶς βέβαια νὰ δώσωμε σ' αὐτὸν καμμιὰ ὑπόσχεσι, ἀφήσαμε νὰ ὑπονοηθῇ ὅτι, ἂν μᾶς βοηθήσῃ στὴν ὑπόθεσι αὐτή, δὲν θὰ φανοῦμε ἀχάριστοι.

Τὸ κόλπο ἔπιασε. «Ἴσως νὰ κατώρθωνα νὰ βάλω χέρι σ' αὐτὰ τὰ κλισὲ» εἶπε ἐπὶ τέλους. «Δὲν εἶμαι βέβαιος, ἀλλὰ νομίζω θὰ μποροῦσα νὰ ἐπιτύχω. Θὰ μοῦ χρειαζόταν ὅμως, ὁπωσδήποτε ἡ βοήθεια κάποιου φίλου». Ὁ φίλος αὐτὸς ἦτο ὁ Dan Dapper, ὅστις εὑρέθη καὶ προσήχθη. Τοὺς ἀφήσαμε νὰ μιλήσουν ἰδιαιτέρως καὶ ἔπειτα ὁ Dapper ἔφυγε, ὑποσχεθεὶς ὅτι, θὰ ἐπέστρεφε τὸ ἴδιο ἀπόγευμα. Ἐπέστρεψε πράγματι καὶ μᾶς προσεκόμισε τὸ κλειδὶ μιᾶς ἀποθήκης ἀποσκευῶν τοῦ ὑπογείου Ἠλεκτρικοῦ Σιδηροδρόμου τοῦ Σταθμοῦ Times Square.

Μᾶς εἶπε ὅτι θὰ βρίσκαμε αὐτὰ ποὺ ζητοῦμε μέσα σ' αὐτὴν τὴν ἀποθήκη τῶν ἀποσκευῶν.

Δύο πράκτορες πῆγαν νὰ ἐρευνήσουν τὴν κρύπτην αὐτήν. Ἐπέστρεψαν μένα πακέτο ποὺ περιεῖχε τρία κλισὲ καὶ 51.000 παρακεχαραγμένα δολλάρια. Ὁ Lusting ὑπεκλίθη μειδιῶν καὶ ἐκινήθη μὲ πρόθεσι νὰ φύγῃ. Αὐτὴ ὅμως τὴ φορὰ δὲν τὰ ὑπελόγισε καλά, δὲν μποροῦσε νὰ ξεφύγῃ. Τὸν κρατούσαμε πλέον μὲ τὴν κατηγορία ἐπὶ συνεργασίᾳ καὶ κατοχῇ παρακεχαραγμένων χαρτονομισμάτων.

Ὁ Lusting ἐχάλασε τὸν κόσμο σὲ κάθε του βῆμα πρὸς τὶς ὁμοσπονδιακὲς φυλακές, διαμαρτυρόμενος καὶ φωνάζων «αὐτὸ εἶναι διπλοπροσωπεία, ἐξαπάτησις καὶ ἀθέτησις ὑποσχέσεως». Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν μποροῦσε νὰ θεωρηθῇ διπλοπροσωπεία, ἐξαπάτησις καὶ ἀθέτησις ὑποσχέσεως ἀπὸ μέρους μας, διότι οὔτε κἂν ἐδόθη τοιαύτη ὑπόσχεσις.

Ἐκτὸς αὐτοῦ, ὡς διεπιστώθη, ὁ Lusting προσεπάθησε καὶ πάλι νὰ μᾶς ἐξαπατήσῃ. Τὰ κλισὲ ποὺ ἀνεύρομεν τῇ ὑποδείξει τοῦ Dapper, δὲν ἦσαν τὰ γνήσια ὑπερτέλεια τοιαῦτα τοῦ Watts. *(Συνεχίζεται)*

ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΔΑΣΟΦΥΛΑΚΟΣ

—ΠΩΣ ΑΠΟ ΤΑ ΑΝΕΥΡΕΘΕΝΤΑ ΣΧΙΣΜΕΝΑ ΦΥΛΛΑ ΤΟΥ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΥΜΑΤΟΣ ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ Ο ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ—

'Απὸ τὸ 'Αμερικανικὸν περιοδικὸν «Front Page Detective», κατὰ μετάφρασιν ἀστυφύλακος κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

Στὸ Πόρτλαντ τῆς 'Ιντιάνας, στὶς 13 'Ιανουαρίου 1961, ἕνας ἀγροκτηματίας ὡδηγοῦσε προσεκτικὰ τὸ αὐτοκίνητό του στὸ σκεπασμένο ἀπ' τὸ χιόνι δρόμο, ὅταν σὲ ἀρκετὴ ἀπόσταση διέκρινε ἕνα αὐτοκίνητο νὰ ἔχῃ σταματήσει στὴν ἄκρη τοῦ δρόμου. 'Ελάττωσε λοιπὸν τὴν ταχύτητα καθὼς πλησίαζε πρὸς τὸ αὐτοκίνητο τοῦτο, γιατὶ δὲν εἶχε ἐμπιστοσύνη στὸ τιμόνι λόγῳ τῆς κακοκαιρίας.

"Ετσι μὲ τὴν ταχύτητα ποὺ προχωροῦσε ἦταν ἀδύνατο νὰ μὴν ἰδῇ ἕνα πτῶμα μὲ στολὴ ποὺ ἦταν ξαπλωμένο μερικὰ μέτρα πίσω ἀπ' τὸ αὐτοκίνητο καὶ πού, ὅπως ἦταν γεμᾶτο αἵματα, ἐρχόταν σὲ ζωηρὴ ἀντίθεσι πρὸς τὸ καθαρό, λευκὸ χιόνι γύρω του.

'Ο κτηματίας πάτησε φρένο, πήδησε ἔξω ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητό του κι' ἔτρεξε πρὸς τὸ πτῶμα. Στάθηκε κατάπληκτος γιὰ μερικὰ δευτερόλεπτα, παγωμένος περισσότερο ἀπὸ τὸν τρόμο ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ ἔβλεπε, παρὰ ἀπὸ τὸ τσουχτερὸ κρύο τῆς χειμωνιάτικης ἡμέρας. Μετὰ ἀνέβηκε ξανὰ στ' αὐτοκίνητό του καὶ γύρισε ὁλοταχῶς πίσω, ἀδιαφορώντας τώρα γιὰ τοὺς κινδύνους τοῦ βολάν.

Σὲ ἀρκετὴ ἀπόστασι ἀπ' ἐκεῖ, ἔστριψε καὶ πῆρε τὸ μονοπάτι, ποὺ ὡδηγοῦσε σ' ἕνα ἀγρόκτημα καὶ σταμάτησε μπροστὰ σ' ἕνα σπίτι. Βγαίνοντας γρήγορα ἀπ' τ' αὐτοκίνητο, ἔτρεξε πρὸς τὴ βεράντα καὶ ἄρχισε νὰ κτυπᾷ τὴν πόρτα. Στὸ μεταξὺ ξεκούμπωσε τὸ βαρὺ ἐπανωφόρι του καὶ μόλις ὁ γείτονας τοῦ ἄνοιξε τὴν πόρτα, μπῆκε μέσα γρήγορα.

Διηγήθηκε βιαστικὰ ὅσα εἶδε στὸν κατάπληκτο γείτονά του καὶ τοῦ ζήτησε νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ τηλέφωνο, ὅπου ἐπανέλαβε τὰ τρομερὰ νέα στὸ 'Αστυνομικὸ Τμῆμα τῆς Τζαίϋ Κάουντυ, ποὺ βρίσκεται κοντὰ στὸ Πόρτλαντ.

«Μάλιστα, εἶμαι βέβαιος ὅτι εἶναι νεκρός... Δὲν ἔχει καθόλου πρόσωπο... βρίσκεται ξαπλωμένος ἔξω ἀπ' τὸ δρόμο περὶ τὰ δύο μίλλια νοτιοανατολικὰ τῆς Σαλαμόνια... Φορᾷ στολή... "Οχι... Δὲν στάθηκα πολὺ ἐκεῖ γιὰ νά... 'Εν τάξει... Θὰ ξαναγυρίσω πίσω καὶ θὰ σᾶς περιμένω ἐκεῖ...».

"Ηταν ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας 8 'Ιανουαρίου 1961. 'Ο κτηματίας ἦταν ἐκεῖ μὲ τὸ αὐτοκίνητό του ὅταν ὁ ἀστυνόμος Τζὼρτζ Σκὼττ καὶ δύο ἄλλοι ἀστυνομικοὶ φάνηκαν στὴ στροφὴ τοῦ δρόμου. Οἱ ἀστυνομικοὶ κατέβηκαν ἀπ' τὸ αὐτοκίνητό τους κι' ἔτρεξαν γύρω ἀπ' τὸν νεκρό. Εἶδαν τότε τὸ σῆμα ἐπάνω στὸ ματωμένο μανίκι τοῦ σακκακιοῦ: «Δασικὴ 'Υπηρεσία 'Ιντιάνας».

Στὸ πρόσωπο τοῦ θύματος οἱ ἀστυνομικοὶ ἀναγνώρισαν τὸν δασικὸ ὑπάλληλο Τζαίημς Ε. Πίτζερ.

"Ενας ἀπ' αὐτοὺς ἔψαξε σὲ μιὰ τσέπη τῆς στολῆς κι' ἔβγαλε ἕνα πορτοφόλι. Κοίταξε τὰ χαρτιὰ καὶ κούνησε τὸ κεφάλι του.

— «Εἶναι ὁ Τζὶμ Πίτζερ» εἶπε σιγά.

— «Καὶ τ' αὐτοκίνητο εἶναι ἐπίσης δικό του» ἐτόνισεν ὁ ἄλλος ἀστυνομικός. Τὰ χρήματα ὑπῆρχαν μέσα στὸ πορτοφόλι, ἀλλὰ ἡ δερμάτινη θήκη τοῦ περιστρόφου τοῦ θύματος ἦταν ἄδεια. Τὸ καπέλλο του βρισκόταν πεσμένο ἐπάνω στὸ χιόνι λίγο πιὸ πέρα ἀπὸ τὸ πτῶμα. Δὲν ὑπῆρχε τίποτε ἄλλο ποὺ μποροῦσε ν' ἀνήκῃ στὸ θῦμα.

— «Φαίνεται ὅτι προηγήθηκε πάλη ὅπως δείχνει ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο τὸ χιόνι εἶναι ποδοπατημένο ἐδῶ γύρω», παρατήρησεν ὁ ἀστυνόμος.

— «Δὲν μᾶς ἀναφέρθηκε σήμερα νὰ ἔχῃ ἀκουσθῇ πυροβολισμός» εἶπεν ὁ ἕνας ἀστυνομικός. «Μπορεῖ ὅμως νὰ τὸν ἄκουσαν μερικοί, ἀλλὰ νὰ μὴν ἔδωσαν σημασία, γιατὶ πολλοὶ κυνηγοὶ τριγυρίζουν ἐδῶ τέτοια ἐποχή».

— «Ποιὸς ἤθελε νὰ σκοτώσῃ τὸν δασικὸ ὑπάλληλο; Ἡ δουλειά του ἦταν νὰ συλλαμβάνῃ αὐτοὺς ποὺ κυνηγοῦν μὲ ἄδεια ποὺ ἔχει λήξει ἢ νὰ τοὺς ἐπιβάλῃ πρόστιμο» μουρμούρισε μὲ λύπη ὁ ἄλλος ἀστυνομικός.

Ὁ ἀστυνομικὸς κοίταξε προσεκτικὰ τὸ χιόνι γύρω ἀπὸ τὸ πτῶμα καὶ κοντὰ στὸ δρόμο. «Προσέχετε παιδιά. Ὑπάρχουν μερικὰ ἴχνη ποὺ μπορεῖ νὰ φανοῦν χρήσιμα».

— «Μπορεῖ νὰ ἦταν κάποιος παραβάτης τοῦ Νόμου» παρατήρησεν ἕνας ἀστυνομικός. «Ὁ Τζὶμ τὸν σταμάτησε γιὰ νὰ τοῦ κάνῃ τὸν συνηθισμένο ἔλεγχο καὶ ὁ δολοφόνος νόμιζε ὅτι θὰ τὸν συλλάβῃ ἢ ποιὸς ξέρει τί. Τὸν πυροβόλησε στὸ πρόσωπο... χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ πρόθεσις νὰ τὸν σκοτώσῃ».

Ὁ Πίτζερ ζοῦσε στὸ Πόρτλαντ, μιὰ πόλι μὲ πληθυσμὸ 8.000 κατοίκων καὶ ἐπὶ 20 χρόνια ἦταν διωρισμένος δασικὸς ὑπάλληλος τῆς περιφερείας Τζαίη.

Τὸ πτῶμα μεταφέρθηκε στὸ Πόρτλαντ, ὅπου οἱ ἀστυνομικοὶ εἶχαν διάφορα καθήκοντα νὰ ἐκτελέσουν καὶ ἕνα ἀπ' αὐτὰ ἦταν νὰ γνωστοποιήσουν τὴν τραγῳδία στὴ σύζυγο τοῦ θύματος καὶ τὰ δυὸ παιδιά του.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ἀστυνόμος Σκὼττ εἰδοποίησε τηλεφωνικῶς τὴν ὑπηρεσία προστασίας δασῶν τῆς Πολιτείας τῆς Ἰντιάνας καὶ ἀξιωματικοὶ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς ἔσπευσαν στὸ Πόρτλαντ γιὰ νὰ βοηθήσουν στὴν ἔρευνα.

Ἐνῷ ἀστυνομικοὶ ἔσπευδαν στὸν τόπο τοῦ ἐγκλήματος ἀπὸ διάφορα σημεῖα τῆς Ἰντιάνα, στὸ νότιο τμῆμα τῆς Πολιτείας τὰ κρατικὰ περιπολικὰ κατεδίωκαν ἕνα αὐτοκίνητο ποὺ ἔτρεχε μὲ ὑπερβολικὴ ταχύτητα. Ἕνα περιπολικὸ ἄρχισε πρῶτο νὰ τὸ καταδιώκῃ ἀκριβῶς ἔξω ἀπὸ τὸ Σέλλερσμπουργκ. Ὅταν ὁ περιπολάρχης τὸ πλησίασε καὶ ἄρχισε νὰ κτυπᾷ τὴν σειρῆνα, τὸ καταδιωκόμενο αὐτοκίνητο δὲν ἔδωσε σημασία καὶ δὲν ἐλάττωσε τὴν ταχύτητα. Ἀφοῦ πέρασαν μέσα ἀπὸ τὸ Σέλλερσμπουργκ, τὸ αὐτοκίνητο ἀνέπτυξε περισσότερη ταχύτητα.

Καθὼς ἡ κίτρινη ποντιὰκ ἐπλησίαζε τὴν Κλάρκσβιλλ, ὁ ὁδηγὸς εἶδε δύο ἀστυνομικὰ αὐτοκίνητα ποὺ τοῦ εἶχαν μπλοκάρει τὸ δρόμο. Ὁ ὁδηγὸς ἦταν ἕνας κοντός, λεπτὸς ἄνδρας μὲ τὸν τρόμο ζωγραφισμένο στὰ μάτια του. Μόνο ἕνας ἐπιβάτης ἦταν μέσα στ' αὐτοκίνητο. Ἦταν ἕνας ἄνδρας μὲ πυκνὰ ἄσπρα μαλλιὰ καὶ σκυθρωπὸ πρόσωπο. Καθὼς ταλαντευόταν κοίταζε ἀπὸ τὸ πίσω παράθυρο τὸ περιπολικὸ ποὺ τοὺς κατεδίωκε, στὸ ὁποῖο εἶχαν προστεθῇ τώρα κι' ἄλλα αὐτοκίνητα.

— «Στάσου καλύτερα» διέταξε τὸν ὁδηγό.

Ὁ ὁδηγὸς δὲν περίμενε νὰ τοῦ τὸ ξαναπῇ. Εἶδε τίς κάννες τῶν ὅπλων ποὺ προεξεῖχαν ἀπὸ δύο αὐτοκίνητα ποὺ εἶχαν μπλοκάρει τὸ δρόμο μπροστά του. Ἀπ' τὴ μιὰ πλευρὰ τοῦ δρόμου ὑπῆρχε μιὰ σειρὰ ἀπὸ πυκνὰ δένδρα. Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ τὸ ἔδαφος ἦταν ἀπότομο καὶ κατηφορικό. Τὸ αὐτοκίνητο σταμάτησε 150 μέτρα ἀπὸ τὸν ἔλεγχο.

Οἱ ἀστυνομικοὶ περικύκλωσαν τὴν κίτρινη ποντιάκ. Οἱ ἄνδρες ποὺ ἦταν μέσα βγῆκαν μὲ τὰ χέρια ψηλά.

— «Στρίψετε πρὸς τὸ αὐτοκίνητο καὶ βάλετε τὰ χέρια σας ψηλὰ ἐπάνω στὴν ὀροφὴ τοῦ αὐτοκινήτου» διέταξε ἕνας ἀστυνομικός.

Οἱ δύο ἄνδρες ὑπάκουσαν καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ τοὺς ἔψαξαν γρήγορα. Μόλις τελείωσε ἡ ἔρευνα, ἔφτασαν καὶ τὰ καταδιωκτικά. Οἱ ἀστυνομικοὶ κατέβηκαν ἀπ' τὰ αὐτοκίνητά τους καὶ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς κρατοῦσε δύο πιστόλια.

—«Τὰ πέταξαν καθὼς ἐλάττωναν ταχύτητα» εἶπε. «Πρέπει νὰ ἔχουν χρησιμοποιηθῇ προσφάτως».

Στὸ πίσω κάθισμα τοῦ ὑπὸ κράτησιν αὐτοκινήτου, οἱ ἀστυνομικοὶ βρῆκαν ἕνα

κυνηγετικὸ ὅπλο καὶ ἕνα σάκκο. Μέσα στὸ σάκκο βρῆκαν δυὸ λαστιχένιες μάσκες, ἕνα ἀκόμα πιστόλι, δυὸ κουτιὰ σφαῖρες καὶ πάνω ἀπὸ 4.000 δολλάρια.

Οἱ δυὸ ἄνδρες, τὸ αὐτοκίνητο, τὰ ὅπλα καὶ τὰ χρήματα μεταφέρθησαν στὴν Κλάρκσβιλλ, ὅπου ἐξακριβώθηκε ὅτι οἱ δύο ἄνδρες ἦταν καταζητούμενοι ἀπὸ τὴν ἀστυνομία τοῦ Σικάγου γιὰ διάπραξη ληστείας. Τοὺς ἐγνωστοποιήθηκε ὅτι καὶ ἡ κίτρινη ποντιὰκ εἶχε κλαπῆ πρὶν τέσσαρες ἡμέρες ἐπίσης στὸ Σικάγο. Οἱ ἄνδρες ἦσαν ὕποπτοι παραβιάσεως διαφόρων κέντρων στὸ Σικάγο. Κατὰ τὴν τελευταία παραβίασι μιᾶς ταβέρνας, ἕνας μεθυσμένος πελάτης πέταξε ἕνα ποτήρι σ' ἕναν ἀπ' αὐτοὺς καὶ ἐπακολούθησαν μερικοὶ πυροβολισμοί. Κανεὶς δὲν τραυματίσθηκε, ἀλλὰ ἡ καθυστέρησις ἐπέτρεψε στοὺς μάρτυρας νὰ τοὺς ἰδοῦν καὶ νὰ πάρουν καὶ τὸν ἀριθμὸ ἀδείας κυκλοφορίας τοῦ αὐτοκινήτου. Ἀπὸ τὶς περιγραφὲς ἡ ἀστυνομία ἔκανε ἔλεγχο στὸ φωτογραφικὸ ἀρχεῖο καὶ οἱ φωτογραφίες τῶν δύο ἀνδρῶν ἀναγνωρίσθηκαν ἀπὸ τρία πρόσωπα ποὺ ἦταν στὴν ταβέρνα.

Ὁ ὁδηγὸς τοῦ αὐτοκινήτου, ἡλικίας 36 ἐτῶν, εἶχε προσφάτως ἀφεθῆ ἐλεύθερος ἀπὸ τὴν Τζόλιετ. Ὁ σύντροφός του ἦταν ἕνας ἄνδρας ἡλικίας 42 ἐτῶν, μὲ πρόωρα λευκασμένα μαλλιά, ποὺ εἶχε ἕνα ὀγκώδη φάκελλο στὴν ἀστυνομία, ποὺ ἄρχιζε ἀπὸ τὸ Νταίϋτον, τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα.

Ἕνα σῆμα δόθηκε στὸ Πόρτλαντ γιὰ νὰ ἐξακριβωθῆ ἂν αὐτοὶ εἶχαν σχέσι μὲ τὸ ἔγκλημα ποὺ διαπράχθηκε ἐκεῖ. Στὸ σημεῖο ὅπου πυροβολήθηκε ὁ Τζαίημς Πίτζερ δὲν ὑπῆρχαν μάρτυρες καὶ ὁ χρόνος τοῦ φόνου δὲν εἶχε καθορισθῆ. «Θὰ ἐξετάσωμε αὐτοὺς τοὺς δύο ἐδῶ μήπως βγάλωμε τίποτε. Ξέρομε ὅτι ἔκαναν κάτι παραβιάσεις στὸ Σικάγο. Ὁ ἕνας εἶναι ἀπὸ τὸ Νταίϋτον. Μποροῦσαν νὰ τραβήξουν πρὸς τὰ ἐκεῖ, ἀκολουθώντας διαφόρους μικροὺς δρόμους» ὑπέθεσεν ἕνας ἀστυνομικός.

Οἱ δύο ὁπλοφόροι κρατοῦσαν τὸ στόμα τους κλειστὸ κατὰ τὴν ἀνάκρισι. Ἀνασήκωναν μόνο τοὺς ὤμους ὅταν τοὺς ρωτοῦσαν γιὰ τὰ ὅπλα, τὰ χρήματα, τὸ κλεμμένο αὐτοκίνητο καὶ τὶς ληστεῖες στὸ Σικάγο. Ἀλλὰ τοὺς ἐπροξένησε κατάπληξι ὅταν τοὺς ρώτησαν γιὰ τὸ φόνο ἑνὸς δασικοῦ ὑπαλλήλου κοντὰ στὸ Πόρτλαντ. Ἀφοῦ ἐπείσθησαν ὅτι οἱ ἐρωτήσεις τῶν ἀστυνομικῶν πρὸς τὴν κατεύθυνσι αὐτὴ δὲν ἦταν κόλπο, ἄρχισαν νὰ μιλοῦν. Εἶπαν ὅτι πέρασαν τὴν προηγούμενη νύκτα σ' ἕνα ξενοδοχεῖο τῆς Ἰνδιαναπόλεως καὶ πήγαιναν πρὸς δυσμάς, ὅταν προσπάθησαν ν' ἀποφύγουν τὰς περιπόλους. Ἐταξίδευαν κατ' εὐθεῖαν πρὸς νότον ἐπὶ τῆς 31ης ὁδοῦ, δὲν ἐστάθμευσαν κοντὰ στὸ Πόρτλαντ, δὲν εἶχαν ποτὲ κυνηγετικὸ ὅπλο καὶ δὲν τοὺς ἐπλησίασε ποτὲ δασικὸς ὑπάλληλος.

Ἐκλείσθηκαν στὸ κρατητήριο καὶ ἐκρατήθηκαν γιὰ νὰ παραδοθοῦν στὴν ἀστυνομία τοῦ Σικάγου, ἐνῷ συγχρόνως ἐξεταζόταν καὶ τὸ ἄλλοθι γιὰ τὸ φόνο τοῦ Πίτζερ.

Πίσω, στὸν τόπο τοῦ ἐγκλήματος, πλησίον τῆς Σαλαμόνια, συνηντῶντο ἀρκετὰ περιπολικὰ μὲ ὄργανα τῆς κρατικῆς ἀστυνομίας. Μιὰ ὁμάδα ὑπαλλήλων τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας ἔφτασαν ἐπίσης ἐκεῖ διὰ νὰ ἐργασθοῦν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ὑπαστυνόμου Γουάτσον. «Χτένισαν» κυριολεκτικὰ τὸ χιόνι μήπως ἀνακαλύψουν ἴχνη, μὲ προσοχὴ ὅμως, γιὰ νὰ μὴ καταστρέψουν πατήματα τὰ ὁποῖα πιθανῶς νὰ ἔγιναν ἀπὸ τὸ δολοφόνον.

Δὲν φαινόταν κατοικίες ἀπὸ τὸ σημεῖο τοῦ ἐγκλήματος. Γι' αὐτὸ ἐστάλησαν ἀστυνομικοὶ νὰ ἐλέγξουν τὶς πλησιέστερες ἀγροκατοικίες.

(Συνεχίζεται)

* ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΑΙ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

* ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΠΡΟΒΟΛΩΝ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΠΗΛΟΥ**

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΑΙ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

«...Πανοραμικὴ ἄποψις μιᾶς γειτονιᾶς τοῦ Πειραιῶς...παρμένη ἀπὸ ψηλά, ἀπὸ τὴ σκεπὴ ἑνὸς αὐτοκινήτου...

Τριγύρω μικρά, λευκὰ σπιτάκια, πλάϊ σὲ δέντρα ποὺ πλαισιώνουν ἕνα πάρκο, δίπλα σὲ χαριτωμένα μαγαζάκια, ποὺ κλείνουν βιαστικὰ τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο... Αὐτὸ εἶναι τὸ ἁπλὸ νυκτερινὸ φόντο, μέσα στὸ ὁποῖο ἡ μεγάλη, ἀσχημάτιστη πλατεῖα ἔχει πλημμυρίσει κόσμο κάθε λογῆς καὶ κάθε τάξεως... Βλέπεις ἐδῶ μιὰ μάννα νὰ νανουρίζῃ στὴν ἀγκαλιά της ἕνα παιδί, μιὰ γρηούλα νὰ κάθεται στὴν καρέκλα της κυκλωμένη ἀπ' τὰ ἐγγόνια της, ἕναν ἐργάτη ποὺ μόλις γύρισε ἀπ' τὴ δουλειά του κι' ἀπόθεσε μπροστὰ στὰ πόδια του τοῦ ὁλοήμερου μόχθου τὰ σύνεργα... Βλέπεις ἄντρες, γυναῖκες, παιδιά, γέροντες, νέους, βρέφη μέσα στὴν κούνια... Κόσμος ἀμέτρητος... Πάνω ἀπὸ τρεῖς χιλιάδες...

Ἕνας κόσμος πολυθόρυβος, καλωσυνᾶτος, ὄμορφος ποὺ τραγουδάει, ποὺ χειροκροτεῖ, ποὺ ἐπευφημεῖ πηγαῖα καὶ ζωντανά...

...Μιὰ νύχτα ἀξέχαστη ποὺ ὅλα συνεργάζονται γιὰ νὰ τὴν ὁμορφήνουν... τὰ μικρούτσικα ἀστέρια, τ' ὁλόγιομο φεγγάρι, ἡ χαρὰ τοῦ ἀνώνυμου πλήθους...

Βρισκόμαστε στὰ Ταμπούρια... Πᾶνε τέσσερις ὧρες περίπου ποὺ ἤρθαμε. Κι' ὅμως! Δὲν λέμε νὰ φύγουμε, δὲν μᾶς κάνει καρδιά... Σὰν ἤρθαμε μᾶς ἀγκάλιασε ζεστὴ ἰαχή: «Ζήτω ἡ Ἀστυνομία Πόλεων»...Κι' ὅταν ἀρχίσαμε νὰ τοποθετοῦμε τὰ μηχανήματα προβολῆς ἔτρεξαν ὅλοι μαζὶ νὰ μᾶς βοηθήσουν...

Μά, τὸ μεγάλο πανηγύρι ἔγινε μόλις βάλαμε τὸ πρῶτο τραγούδι... Ἦταν μιὰ σύνθεση τοῦ ἐκλεκτοῦ συνθέτη μας Μίκη Θεοδωράκη, ποὺ τὴν ἑρμήνευε μὲ τὴν ὄμορφη τέχνη του ὁ Γρηγόρης Μπιθικώτσης... Τότες ὅλος ἐτοῦτος ὁ κόσμος, ὁ πρόσχαρος, ὁ ζεστός, ὁ γεμᾶτος ἀνθρωπιὰ κόσμος ποὺ μᾶς ἐκύκλωνε, ξέσπασε σὲ μιὰ γραφικὴ φιέστα... Τραγουδοῦσε, χόρευε, κτυποῦσε παλαμάκια...

Ἀλήθεια! Πόσο ὄμορφος, πόσο ἁπλός, πόσο φιλότιμος εἶναι ἐτοῦτος ὁ λαός. Φτάνει νὰ τὸν καταλάβῃς, νὰ τόνε πλησιάσῃς, νὰ τόνε συντροφεύσῃς. Κι' εἶναι πρόθυμος νὰ σοῦ χαρίσῃ ὁλόκληρη τὴν ἀγάπη του...

«Πῶς ἤθελα νὰ εἶχα ἕνα, καὶ δύο, καὶ τρία
καὶ τέσσερα κι' ἀμέτρητες χιλιάδες τέτοια παιδιά!».

...Κι' ὕστερα ἄρχισε ἡ προβολή... Ἕνα μίκυ-μάους πρῶτα... Ἕνα τραγούδι στὴ συνέχεια... Κι' ἔπειτα Χονδρὸς-Λιγνός, Σαρλώ, κωμῳδίες, ποδόσφαιρο, Ἄμποτ-Κοστέλλο, θαλάσσια σπόρ, μπάσκετ...

Καὶ κάθε τόσο καὶ λιγάκι ἀπὸ ἕνα τραγούδι... ἕνα τραγούδι τῆς δουλειᾶς, τοῦ λαϊκοῦ μόχθου, τῆς βιοπάλης, μέσα στὰ γαλάζια πλαίσια τῆς πανέμορφης χώρας μας...

Τώρα κοντεύει νὰ τελειώσῃ ἡ προβολή... Κι' ὁ ἐνθουσιασμὸς βρίσκεται στὸ ἀποκορύφωμά του... Ἔχουμε γίνει ὅλοι ἕνα... μιὰ εὐτυχισμένη ὁμάδα, μιὰ οἰκογένεια...

Μᾶς λένε ὄμορφα λόγια, μᾶς συγχαίρουν, μᾶς ζητοῦν αὐτόγραφα. Δὲν μᾶς χωρίζει τίποτε... Ὅλα μᾶς ἑνώνουν...

Στιγμὲς ἀξέχαστες!!!..

...Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων... οἱ ρυθμοὶ τοῦ Θεοδωράκη... ἡ φωνὴ τοῦ Μπιθι-

κώτση... ὁ λεβέντης λαὸς τοῦ Πειραιᾶ... Ὅλα μαζὶ συναντήθηκαν μέσα στὴν Ἀγάπη... Κι' ἔγιναν σὰν ἕνα παραμύθι...

Τότες ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς μου ἀνέβηκε στὰ χείλη μου μιὰ ἡσυχη, τραγουδιστὴ φωνή: «...Ἀδέρφια. Δῆτε γύρω... Τὸν πανέμορφο οὐρανό μας, τὴν ἀπέραντη θάλασσα ποὺ χρόνια καὶ χρόνια τώρα μᾶς συντροφεύει στὰ ἀνήσυχα ταξίδια τῆς μοίρας μας, τοὺς κάμπους, τὶς φτωχικὲς ἐκκλησοῦλες μας, τὰ σπίτια μας ποὺ τὰ φωτίζει τὸ ὠχρὸ φῶς τοῦ καντηλιοῦ, τὰ παιδιά μας, ποὺ ἔμαθαν νὰ προσεύχωνται πρὶν πλαγιάσουν κάθε βράδυ... Πόση εὐτυχία κατοικεῖ ἀνάμεσα σ' ὅλα ἐτοῦτα τὰ φτηνὰ πράγματα τῆς καθημερινῆς ζωῆς!!!. Εἶναι ἡ θρησκεία μας, ποὺ πρώτη ἐκήρυξε τὴν ἀγάπη καὶ τὴ δικαιοσύνη... Εἶναι ἡ Πατρίδα μας, ποὺ ὅμοιά της δὲν ὑπάρχει στὸν κόσμο... Εἶναι ἡ γαληνεμένη οἰκογενειακὴ ζωή, ποὺ μοιάζει μὲ γραφικὸ λιμανάκι μέσα στὶς μπόρες τοῦ βίου μας... Κι' εἶναι ἀκόμα οἱ σιωπηλοὶ τάφοι μας, οἱ παραδόσεις, ἐκεῖνοι ποὺ ἔφυγαν, ἐκεῖνοι ποὺ θὰ μᾶς διαδεχτοῦν... Αὐτὰ ὅλα δημιουργοῦν τὴ δική μας εὐτυχία, ποὺ δὲν τὴν ἀνταλλάζουμε μὲ τίποτα. Οὔτε μ' ὅλα τὰ πλούτη...

Μά, ἔρχονται καμμιὰ φορὰ οἱ ἀναποδιὲς τῆς βιοπάλης νὰ μᾶς χωρίσουν, νὰ μᾶς κλονίσουν τὴν πίστη μας, νὰ κλέψουν τὴν ἁπλῆ χαρά μας... Τότες ξεχνοῦμε καὶ πικραινόμαστε... Τὶ κρῖμα!!!... Τὶ μένει τότε; Μά, τὶ ἄλλο ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀγάπη; Αὐτὴ εἶναι ἡ μόνη ἀληθινὴ ὄψη τῆς δημιουργίας καὶ τῆς χαρᾶς... Νά! Ἰδέστε!.. Ἡ ἀγάπη ἔχει σταθῆ ἀνάμεσά μας αὐτὴ τὴν ὥρα καὶ ὁδηγεῖ τὶς καρδιές μας σὲ εὐγενικοὺς ὡραίους προσανατολισμούς...».

... Τώρα προβάλλεται τὸ τελευταῖο ἔργο... Εἶναι ἕνα ἔγχρωμο, Μίκυ-Μάους, θεαματικὸ καὶ εὐχάριστο γιὰ μεγάλους καὶ μικρούς... Ἕνα σωρὸ ζευγάρια μάτια εἶναι καρφωμένα ἐπάνω στὴν ὀθόνη... βλέπουν μὲ προσοχή... Παρακολουθοῦν μ' ἐνδιαφέρον τὶς φάσεις τοῦ φίλμ... Κι' ὕστερα ἡ μουσικὴ δυναμώνει, γιὰ νὰ παραχωρήσῃ τὴ θέση της στὸ φινάλε...

Πυκνά, παρατεταμένα κι' ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα καλύπτουν τὸ τέλος τοῦ προγράμματος... Καὶ τὰ διαδέχεται ἕνα ἀκόμη λαϊκὸ τραγούδι...

Κι' ὕστερα τὰ ἀποχαιρετιστήρια λόγια μας:

«Μὲ τὴν ταινία αὐτὴ ποὺ παρακολουθήσατε, εὐγενικοὶ μας φίλοι, ἐτελείωσε τὸ ψυχαγωγικὸ καὶ διδακτικὸ πρόγραμμα ποὺ σᾶς προσέφερε τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας Πόλεων.

Μιὰ ἄλλη φορὰ θὰ βροῦμε τὴν εὐκαιρία νὰ ἐπισκεφθοῦμε τὴν ὄμορφη γειτονιά σας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν παίρνουμε μαζί μας φεύγοντας τὶς πιὸ διαλεχτὲς ἀναμνήσεις. Σᾶς εὐχαριστοῦμε ποὺ μὲ τὴν ἐνθουσιώδη παρουσία σας ἐβοηθήσατε νὰ ἐπιτύχῃ ἡ προσπάθεια αὐτή, τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, καί, πρὶν σᾶς καληνυκτίσουμε, σᾶς μεταφέρουμε τὴν ἀγάπη ὅλων τῶν ἀνδρῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ποὺ ἄγρυπνα φρουροῦν τὰ ἀγαθὰ καὶ τὴν ἡσυχία σας. Καλή σας νύκτα...».

...Τότε ἀκριβῶς ἀρχίζει ἡ δικαίωση... μιὰ πανηγυρική, μιὰ συγκινητικὴ δικαίωση ποὺ μᾶς συγκλονίζει ὡς τὰ κατάβαθα τοῦ εἶναι μας.

Δὲν εἶναι τὰ χειροκροτήματα, δὲν εἶναι οἱ ἐπευφημίες καὶ οἱ ζητωκραυγὲς ποὺ δίνουν αὐτὸν τὸν μεγαλειώδη τόνο στὴ χαρά μας... Εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ κόσμου, τοῦ ὁποιουδήποτε ἀνθρώπου, τοῦ ἐργάτη, τοῦ ὑπαλλήλου, τῆς γυναίκας, τοῦ φοιτητῆ, τοῦ παιδιοῦ... Μᾶς παρακαλοῦν νὰ ξανάρθουμε. Ἐπιμένουν σ' αὐτό... Σχεδὸν τὸ ἀπαιτοῦν.

Μιλοῦν γιὰ τὴν Ἀστυνομία Πόλεων μὲ κολακευτικὰ λόγια. Ἐκφράζουν τὴν εὐγνωμοσύνη καὶ τὸν θαυμασμό τους... Ἡ γειτονιὰ ἀναστατώθηκε... Ἐτέθηκε σὲ συναγερμό... Σὲ συναγερμὸ ἀγάπης.

Μαζεύουμε τὰ κινηματογραφικὰ μηχανήματα μὲ χέρια ποὺ τρέμουν ἀπ' τὴ συγκίνηση... Κτυπᾷ ἡ καρδιά μας δυνατά... Κι' ὅταν μπαίνουμε στ' αὐτοκίνητο καὶ

ξεκινᾶμε, ὁ κόσμος πίσω χειροκροτεῖ. Καὶ φωνάζει : «Νὰ ξανάρθετε» Νὰ ξ α ν α π ᾶ μ ε!!! Μᾶς καλεῖ τὸ πλῆθος. Μᾶς θέλει. Μᾶς ἀποζητᾷ. Καταλαβαίνετε τὶ πάει νὰ πῇ αὐτό;...».

...Οἱ πάρα πάνω γραμμὲς εἶναι γραμμένες βιαστικὰ καὶ κομματιαστὰ στὸ γόνατο. Δὲν εἶναι ἄσκησις λογοτεχνική. Εἶναι ψίθυροι τῆς καρδιᾶς μας. Εἶναι ἐπιτακτικὸν αἴτημά της. Μὴ ψάχνετε νὰ βρῆτε σχήματα λόγου μεγαλόπρεπα καὶ φράσεις πομπώδεις. Δὲν θὰ βρῆτε. Ἁπλᾶ γράφτηκαν. Θὰ βρῆτε ὅμως μέσα τους ἀγάπη...

Γιατὶ τὸ Κινηματογραφικὸ Ἀστυνομικὸ Συνεργεῖο ἀγάπη μεταφέρει... Ἀγάπη δίνει καὶ ἀγάπη ζητᾷ. Κτυπᾷ μιὰ–μιὰ πόρτα τῆς καρδιᾶς σας. Καὶ τῆς λέει μαζὶ μὲ τὸ λαϊκὸ τραγουδάκι:

«Ἄνοιξε, μέσα γιὰ νὰ μπῶ
Καὶ στρῶσε μου νὰ κοιμηθῶ...».

Ἔτσι γινόμαστε ἀπόστολοι ἀγάπης. Ἔτσι τὴ βλέπουμε αὐτὴ τὴ δουλειά.



Ἀπὸ τὴν κινηματογραφικὴν προβολὴν τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς τὴν συνοικίαν Ταμπουρίων Πειραιῶς.

Γι' αὐτὸ δὲν μᾶς ἀπασχολεῖ τίποτε ἄλλο. Μπορεῖ νὰ μὴ προλάβουμε νὰ φᾶμε, μπορεῖ νὰ μὴ κοιμηθοῦμε τρία ὁλόκληρα μερόνυχτα (ὅπως τώρα, καλὴ ὥρα). Ὅμως, εἴμαστε εὐτυχισμένοι. Εἴμαστε ἐργάτες ἑνὸς νέου κόσμου ὄμορφου, δίχως κακίες καὶ μίση, δίχως ψέμματα καὶ ἐπιδείξεις. Γιατὶ ὅλη αὐτὴ ἡ ἱστορία τῶν Κινηματογραφικῶν Προβολῶν τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων, ποὺ ἄρχισε μόλις πρὶν τρεῖς μῆνες, εἶναι ἀκριβῶς τὸ κτίσιμο ἑνὸς νέου κόσμου...

Ἑνὸς κόσμου ἄλλου, μέσα στὸν ὁποῖον ὁ ἀστυφύλακας τῆς κάθε γειτονιᾶς θὰ γίνῃ τὸ κεντρικό της πρόσωπο, ὁ πιὸ ἀγαπημένος της φίλος καὶ προστάτης της.

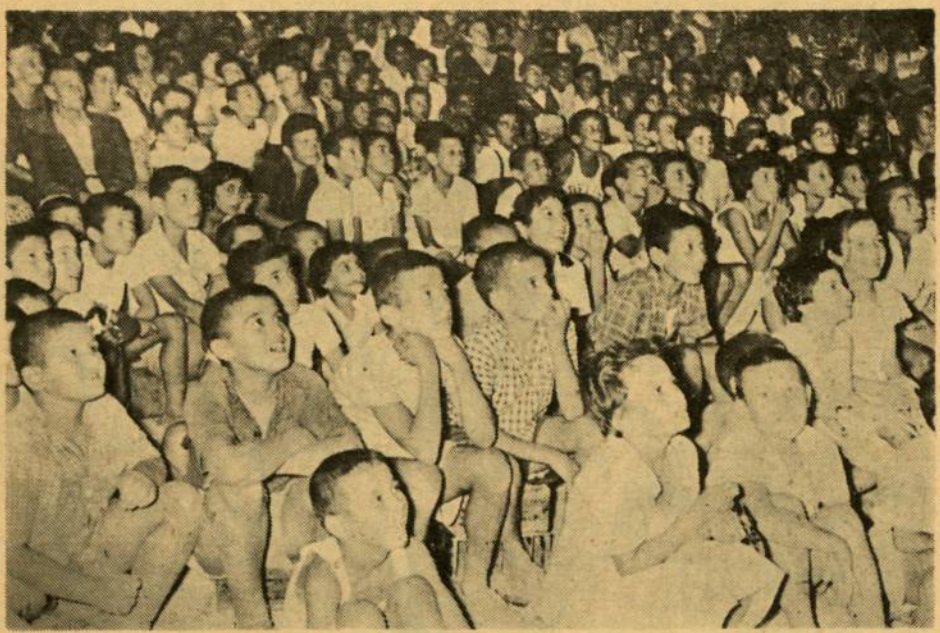
Ξεπέρασαν τὶς πενῆντα οἱ κινηματογραφικὲς αὐτὲς προβολές. Καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν θεατῶν ὁλοένα καὶ αὐξάνει. Πλησιάζει τὶς 100.000. Τώρα τὰ παιδάκια στὶς φτωχογειτονιὲς δὲν φοβοῦνται τὸν ἀστυφύλακα. Τὸν ρωτοῦν πότε θὰ τοὺς προβάλῃ

κινηματογραφικὰ ἔργα. Κι' αὐτὰ τὰ παιδιὰ εἶναι ἀκριβῶς ἡ 'Ελλάδα τῆς αὔριον!!!...

...Οἱ προβολὲς τοῦ 'Αρχηγείου 'Αστυνομίας Πόλεων συνεχίζονται ἀδιάκοπα, μὲ ἐντατικὸ ρυθμὸ κάθε βράδυ.

Ναί! Κάθε βράδυ, δίχως ἀνάπαυλα. Ποτὲ δὲν ματαιώσαμε ἕνα κινηματογραφικό μας πρόγραμμα.

Μὲ πυρετό, ἄϋπνοι ἢ νηστικοί, συνεχίζουμε κάθε βράδυ τὸ ἔργο μας. Θὰ μᾶς βρῆτε πάντοτε δίπλα στὴ μηχανή μας, κυκλωμένους ἀπὸ τὴν ἀγάπη ἑνὸς ἀπέραντου πλήθους, νὰ δίνουμε ἀγάπη καὶ νὰ ζητοῦμε ἀγάπη ἀπὸ τὸν ὑπέροχο αὐτὸ λαό.



'Από τὴν κινηματογραφικὴν προβολὴν τοῦ 'Αρχηγείου 'Αστυνομίας Πόλεων εἰς τὴν συνοικίαν Δραπετσώνας Πειραιῶς.

Πάει τὸ θέατρο, ἡ θάλασσα, τὸ κέντρο γιὰ μᾶς αὐτὸ τὸ καλοκαίρι. Οὔτε ἄδεια θὰ πάρουμε. Μά, κάποτε, ὅταν θὰ φέρνουμε στὸ μυαλό μας αὐτὴ τὴν ἐποχὴ θὰ τὴν νοιώθουμε σὰν τὴν καλύτερη τῆς ζωῆς μας...

Οἱ βάσεις τέθηκαν... Ξημερώνει... Ξημερώνει ἡ αὐγὴ δροσάτη. Τὰ πρῶτα μηνύματα φθάνουν.

Οἱ κινηματογραφικὲς προβολὲς τοῦ 'Αρχηγείου 'Αστυνομίας Πόλεων ἀρχίζουν ν' ἀπασχολοῦν σοβαρά, προσωπικότητες τοῦ τόπου μας. Περιμένετε καὶ θὰ ἰδῆτε... Θ' ἀκούσετε, θὰ διαβάσετε...

'Η σπορὰ τελειώνει... Σὲ λίγο θ' ἀρχίσῃ ὁ θερισμός...

Καὶ τὸ 'Αστυνομικὸ Κινηματογραφικὸ Συνεργεῖο συνεχίζει τὶς ἐπισκέψεις του στὶς λαϊκὲς συνοικίες τῶν 'Αθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς.

"Ετσι τὶς τελευταῖες τριάντα μέρες ἐπραγματοποίησε προβολὲς στὸ Πολύγωνο, στὰ "Ανω Πετράλωνα, στὸν "Αγιο 'Ιωάννη Ρέντη Πειραιῶς, στὴν Καισαριανή, στὴν Παλιὰ Κοκκινιὰ Πειραιῶς, στὸ συνοικισμὸ 'Ελληνορρώσσων, στὰ Ταμπούρια Πειραιῶς, στὰ Κάτω Πετράλωνα, στὸ Βύρωνα, στὸν Κορυδαλλὸ Πειραιῶς, στὸ Γαλάτσι, στὴν 'Αμφιθέα, στοῦ Κυνοσάργους, στὴ Δραπετσώνα Πειραιῶς, στὸ

Γκαζοχώρι, στὴν Ἄνω Νέα Σμύρνη, στὴν Ἄνω Καισαριανή, στὰ Καμίνια Πειραιῶς, στοῦ Ζωγράφου, στὸ Περιστέρι, στοῦ Γκύζη, στὸν Κολωνό, στὴν Καλλιθέα, στὴν Ἄνω Δάφνη, στὸν Ὑμηττό, στὸ Γηροκομεῖο Τουρκοβουνίων, στὰ Νέα Σφαγεῖα, στὶς Τζιτζιφιές.

Κι' ὑπάρχει ἀκόμα ἕνα φορτωμένο πρόγραμμα τόσο γιὰ τὸ καλοκαίρι ὅσο καὶ γιὰ τὸ χειμώνα. Κι' ὑπάρχουν ἀκόμα οἱ παρακλήσεις Ὀργανώσεων, Δήμων καὶ Συλλόγων γιὰ νὰ προβληθῇ καὶ ἐκεῖ τὸ κινηματογραφικὸ πρόγραμμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων. Ἔτσι τὸ ἀμέσως προσεχὲς μέλλον προβλέπεται ἀκόμα πιὸ κοπιαστικό. Αὐτὸ δὲν μᾶς ἐνοχλεῖ. Μᾶς ἐνθουσιάζει.

Ἡ δουλειὰ αὐτὴ δὲν εἶναι ἡ «ὑπηρεσία» μας... Εἶναι τὸ μεράκι μας, τὸ «χόμπυ»



Τὸ Κινηματογραφικὸν Συνεργεῖον Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων κατὰ τὴν ὥραν τῆς προβολῆς ταινιῶν εἰς τὴν συνοικίαν Δραπετσώνας Πειραιῶς.

μας ὅπως λένε οἱ Ἀμερικανοί. Ἡ πίστη μας ὁλάκαιρη, δοσμένη σ' ὅλο της τὸ πλάτος καὶ τὸ βάθος. Καὶ τὴν πίστη μας αὐτὴ τὴν θεριεύουν καὶ τὴν τροφοδοτοῦν οἱ ἐκδηλώσεις τοῦ κόσμου.

Τὸ τηλέφωνο οὔτε λεπτὸ δὲν σταματᾷ. Ἀδιάκοπα κουδουνίζει γιὰ νὰ μᾶς μεταφέρῃ τὴν ἀγάπη τοῦ κοινοῦ ποὺ παρακολουθεῖ τὶς κινηματογραφικὲς προβολὲς τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων. Συγχρόνως τὰ γράμματα ἐξακολουθοῦν νὰ φθάνουν ἀπὸ κάθε γωνιὰ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, γιὰ νὰ μᾶς θυμίσουν ὅτι ἡ Ἀστυνομία Πόλεων διανύει τὸ πιὸ δημιουργικὸ ἔτος τῆς ἱστορίας της.

Καὶ κοντὰ στὰ γράμματα ὑπάρχουν καὶ ἔγγραφα, σὰν αὐτὰ ποὺ παραθέτουμε ἀμέσως κατωτέρω καὶ ποὺ ἀναφέρονται στὴ Φιλαρμονικὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ στὸ Ἀστυνομικὸ Κινηματογραφικὸ Συνεργεῖο:

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ
ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ - ΑΜΦΙΘΕΑΣ
Ἀριθ. Πρωτ. 58

Ἐν Νέᾳ Σμύρνῃ καὶ Ἀμφιθέᾳ τῇ 14-7-1961

Πρὸς τὸ
Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας Πόλεων
Ἐνταῦθα

Κύριε Ἀρχηγέ,

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ μας ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ, θεωρεῖ καθῆκον αὐτοῦ ἐπιτακτικόν, ὅπως ἐκφράσῃ Ὑμῖν τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας του, καθὼς καὶ ὁλοκλήρου τῆς Ἐνορίας μας, διὰ τὴν εὐγενῆ συμπαράστασιν τοῦ ὑφ' Ὑμᾶς Σώματος εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς Πανηγύρεώς μας τῆς 1ης τρέχοντος μηνὸς ἐ.ἔ.

Ἰδιαιτέρως ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐξάρωμεν τὴν προθυμίαν καὶ εὐγένειαν ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν μελῶν τῆς Μουσικῆς Μπάντας τῆς ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ, ἥτις συνέβαλεν ἀόκνως εἰς τὴν ἐπιβλητικότητα τοῦ ἑορτασμοῦ καὶ τῆς περιφορᾶς τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος πέριξ ὁλοκλήρου σχεδὸν τῆς Ἐνορίας μας.

Ὁ Πρόεδρος
Πρωτοπρεσβύτερος
ΚΩΝΣΤ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΘΕΟΔ. Γ. ΜΑΝΤΖΑΡΗΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ
ΚΑΙ ΒΙΟΤΕΧΝΩΝ
ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ

Ἐν Καλλιθέᾳ τῇ 25ῃ Ἰουλίου 1961

Σεβαστὸν Ἀρχηγὸν Ἀστυνομίας Πόλεων
Ἐνταῦθα

Κύριε Ἀρχηγέ,

Αἰσθανόμεθα βαθυτάτην ὑποχρέωσιν ὅπως διὰ τῆς παρούσης μας ἐκφράσωμεν πρὸς Ὑμᾶς τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῶν Ἐπαγγελματοβιοτεχνῶν Καλλιθέας τοὺς ὁποίους ἐκπροσωποῦμεν διὰ τὴν κάθοδον εἰς Καλλιθέαν Μουσικοῦ τμήματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ὡς καὶ τοῦ ὑπαιθρίου Κινηματογράφου, τὸ πρόγραμμα τοῦ ὁποίου κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν μᾶς παρέσχεν ἀξιόλογον ἱκανοποίησιν.

Ἐπειδὴ ἡ Καλλιθέα λόγῳ τῶν πολλαπλῶν Συνοικισμῶν της καὶ τοῦ ἀρκετὰ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων της ἔχει ἀνάγκην τῆς μουσικῆς ψυχαγωγίας καὶ τῶν μορφωτικῶν προβολῶν πρὸ παντὸς διὰ τὴν πολυπληθῆ νεολαίαν της, θὰ ἦτο ἄξιον πάσης ἐξάρσεως ἂν μᾶς ἐδίδετο ἡ εὐκαιρία καὶ ὁσάκις τοῦτο θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ κατήρχοντο εἰς τὴν Πόλιν μας τμήματα Μουσικῆς καὶ Κινηματογραφικῶν προβολῶν νὰ ἀπολαύσωμεν τὰ ἐπιτεύγματα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων πρὸς τὴν ὁποίαν τρέφομεν ἀπεριόριστον θαυμασμὸν καὶ ἐκτίμησιν.

Μετὰ Σεβασμοῦ
Διὰ τὴν Διοίκησιν τῶν Ἐπαγγελματοβιοτεχνῶν
Ὁ Πρόεδρος
ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΩΡΤΖΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΔΗΜΟΣ ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΡΕΝΤΗ
Ἀριθ. Πρωτ. 2430 *Ἐν Ἁγ. Ἰωάννῃ Ρέντῃ τῇ 28ῃ Ἰουλίου 1961*

Πρὸς
Τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας Πόλεων
Εἰς Ἀθήνας

Ἀρχηγέ μου,

Διὰ τὴν γενομένην κατὰ τὴν 23-7-61 διάθεσιν εἰς τὸν καθ' ἡμᾶς Δῆμον τῆς Φιλαρμονικῆς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, σπεύδομεν νὰ εὐχαριστήσωμεν ὑμᾶς ἀπείρως, διότι τὸ ὅλον μουσικὸν συγκρότημα κατενθουσίασε πάντας τοὺς παρακολουθήσαντας τὸ ἐκτελεσθὲν ὑπὸ ταύτης μουσικὸν πρόγραμμα.

Ἐπίσης δὲν παραλείπομεν νὰ ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαριστίας μας καὶ διὰ τὸ ἄμεσον ἐνδιαφέρον Ὑμῶν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει, πρωτοβουλίᾳ Ὑμῶν, τῶν κινηματογραφικῶν προβολῶν εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας μορφωτικοῦ περιεχομένου.

Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἄγει ἡμᾶς εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τῶν πλέον εἰλικρινῶν εὐχαριστιῶν μας, διότι δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ διαπιστωθῇ, ὅτι οἱ ὑγιεῖς ὀργανισμοὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως μὲ τὰ Τμήματα Ἀσφαλείας ἐν συμπνοίᾳ συνεργαζόμενοι εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῶν διαφόρων ἐκδηλώσεων, συντελοῦσιν εἰς τὴν ἐν παντὶ πρόοδον καὶ ἐξύψωσιν τοῦ πνευματικοῦ καὶ κοινωνικοῦ συνόλου. Ἡ εἰς τὸν ἡμέτερον Δῆμον προβολὴ ταινιῶν μορφωτικοῦ περιεχομένου ἐγένετο δεκτὴ ἀπὸ τὸν ἐργαζόμενον πληθυσμόν μας μετὰ μεγίστου ἐνθουσιασμοῦ καὶ εἴμεθα πρόθυμοι διὰ τοιαύτας ἐνεργείας Ὑμῶν πάντοτε νὰ συμπαριστάμεθα καὶ νὰ συμβάλλωμεν ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, πρὸς ἐπιτυχῆ πραγμάτωσιν θεμάτων τοιούτου κοινωνικοῦ καὶ ἐκπολιτιστικοῦ περιεχομένου.

Ἡ ἐντύπωσίς μας ἀπὸ τὰς τοιαύτας ἐκδηλώσεις εἶναι, ὅτι δημιουργεῖται ἡ ἱκανοποίησις εἰς τὰς πυκνὰς μάζας τῶν ἐργαζομένων καὶ γενικώτερον εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους, ὅτι ἡ Πολιτεία ἐνδιαφέρεται διὰ τὸν Λαὸν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦτο ἐκδηλοῦται ἐμπράκτως καὶ ποικιλοτρόπως.

Μετὰ πάσης τιμῆς
Ὁ Δήμαρχος
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

...Ἀλλὰ οἱ κινηματογραφικὲς προβολὲς τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων δὲν εἶναι παρὰ μονάχα ἡ μία πτυχὴ τοῦ πολύμορφου ἔργου τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων μέσα στὸ εὐρύτερο πλαίσιο τῶν δημοσίων σχέσεων.

Ὑπάρχει ἀκόμα ἡ Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας, ἡ Φιλαρμονική της, ἡ ἀθλητική της ὁμάδα, τὸ περιοδικὸν «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» καὶ τὸ γραφεῖον ἐπικοινωνίας μὲ τὸ κοινό, ποὺ τὸ ἐπισκέπτονται τοὐλάχιστον 10 μὲ 15 ἄτομα τὴν ἡμέρα. Πάνω στὸν καθένα ἀπ' αὐτοὺς τοὺς δημιουργικοὺς τομεῖς τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων θὰ μιλήσουμε ἄλλοτε πιὸ ἐκτενῶς, παραθέτοντας καὶ σχετικὲς φωτογραφίες. Ἐδῶ μονάχα θέλουμε νὰ ποῦμε δυὸ μονάχα πληροφοριακὰ λόγια γύρω ἀπὸ τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας, ποὺ μεταδίδεται κάθε Σάββατο ἀπὸ 12.30' ἕως 13 ὥρας.

Ἡ Ἐκπομπή, λοιπόν, αὐτὴ ποὺ ἀριθμεῖ ζωὴ 9 χρόνων, μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι ἔχει βρῆ τὸ μυστικὸ τῆς ἐπιτυχίας μόνη της μέσα στὸ ραδιοφωνικὸ στίβο. Ἔχει ἐπιτύχει νὰ συγκεντρώσῃ κοντά της μιὰ εὐρύτερη ἀγάπη τοῦ κοινοῦ. Καὶ αὐτὸ ἐπετεύχθη δίχως ἐντυπωσιακὴ ἐμφάνισι ποὺ κουράζει ἢ ρυθμοὺς ἔξαλλους ποὺ εἶναι ξένοι πρὸς τὴν ψυχοσύνθεση τοῦ λαοῦ μας.

Ἁπλῆ, ταπεινή, μὲ ἀνάλαφρη μουσικὴ ὑπόκρουση καὶ γαλάζια λογοτεχνικὴ

πρόζα ἡ Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων συνδυάζει μ' ἕνα ἐπιδέξιο τρόπο τὸ τερπνὸ καὶ τὸ ὠφέλιμο.

Ἀλλ' ἐκεῖ ποὺ κυριολεκτικὰ διεκρίθη καὶ μποροῦμε νὰ ποῦμε, ἐπρωτοτύπησε ἦταν στὴν καθιέρωση τοῦ «Ἡμερολογίου τῆς Ἀστυνομίας» μέσα στὸ ὁποῖο ἀναφέρονται ἱστορίες τῆς καθημερινῆς ζωῆς μὲ ταπεινὸ ἀφηγηματικὸ ὕφος.

Ἔτσι, ἡ Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἔχει γίνει ὁ ἀχώριστος φίλος χιλιάδων ἀνθρώπων σ' ὁλόκληρη τὴν Ἑλλάδα.

Καί, φυσικά, οἱ πιὸ θερμοὶ ὑποστηρικταί της ὑπῆρξαν οἱ καλλιτέχνες τῆς πρωτευούσης. Τὸ γράφω μὲ συγκίνηση. Εἶναι μιὰ τόσο τιμητικὴ ἀλήθεια αὐτὴ γιὰ τὴν Ἀστυνομία, ὥστε θέλω νὰ τὴν ὑπογραμμίσω μ' ἐνθουσιασμό.

Ὁ καλλιτεχνικὸς κόσμος, παντοῦ καὶ πάντοτε, συνέδραμε καὶ ἐβοήθησε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας, ἡ ὁποία πολλὰ ὀφείλει στὴ βοήθεια αὐτὴ τῶν φίλων καλλιτεχνῶν.

Ναί! Εἶναι ὅμορφη ἐτούτη ἡ διαπίστωση.

Οἱ καλλιτέχνες μας, οἱ ὑπέροχοι αὐτοὶ ἀγωνιστὲς τῆς βιοπάλης ποὺ σέρνουν στοὺς ὤμους τους ὅλα τὰ παράπονα καὶ τὰ αἰτήματα τῆς ἐποχῆς μας καὶ ποὺ προσφέρουν στὸ λαό μας τὴν ξεκούραση καὶ τὴν αἰσιοδοξία, βρέθηκαν πάντοτε πολὺ κοντά μας. Μᾶς ἀγάπησαν, ἐπεδίωξαν τὴ φιλία μας, ἔσπευσαν πρόθυμα νὰ μᾶς βοηθήσουν σὲ κάθε καλλιτεχνική μας ἐκδήλωση.

Μιλοῦν γιὰ μᾶς μ' ἐνθουσιασμό μᾶς παρουσιάζουν ἀπὸ τὰ κέντρα τους, γίνονται οἱ ὡραιότεροι διαφημισταί μας.

Μ' εὐγνωμοσύνη γράφονται ἐτοῦτες οἱ γραμμές. Καὶ ἀπὸ καθῆκον. Δέκα χρόνια περπατοῦμε μαζὶ τὸν ἴδιο ἀνηφορικὸ δρόμο. Καὶ θέλουμε ἐτούτη τὴν ὥρα νὰ τοὺς διαβεβαιώσουμε μὲ τὸν πιὸ ἐπίσημο τρόπο ὅτι εἴμεθα περήφανοι γι' αὐτούς, ὅτι τοὺς ἀγαπᾶμε καὶ δὲν ξεχνοῦμε τὶς καλὲς ὑπηρεσίες ποὺ μᾶς προσέφεραν.

Τὰ κέντρα τους, τὰ θέατρα ποὺ ἐργάζονται, οἱ τόποι ποὺ συχνάζουν εἶναι καὶ δικά μας ἀγαπημένα περιβάλλοντα, μέσα στὰ ὁποῖα νοιώθουμε ἀληθινὴ εὐτυχία.

Ἂς εἶναι βέβαιος ὁ καλλιτεχνικός μας κόσμος ὅτι ἡ Ἀστυνομία Πόλεων βλέπει μὲ κατανόηση καὶ συμπάθεια τὴν κοπιαστικὴ δημιουργία του καὶ στέκεται παρὰ τὸ πλευρόν του.

Κλείνοντας τὸ σημείωμα αὐτὸ παραθέτω ἀπόσπασμα ἀπὸ ἕνα γράμμα ποὺ πήραμε, πρὶν λίγες μέρες, ἀπὸ τὸ σεβαστὸ Ἱεράρχη τῆς Μητροπόλεως Ζακύνθου κ. Ἀλέξιο μέσα στὸ ὁποῖο καθρεφτίζεται ἡ ἀναγνώριση τοῦ ἔργου τοῦ περιοδικοῦ.

Εἶναι ἰδιαιτέρως τιμητικὲς οἱ γραμμές του καὶ τὸ τοποθετῶ σ' αὐτὴ τὴ θέση γιὰ ν' ἀποτελέσῃ τὸν ἐπίλογο αὐτοῦ τοῦ βιαστικοῦ ρεπορτὰζ γύρω ἀπὸ τὴν πνευματικὴ δραστηριότητα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Τὸ γράμμα μεταξὺ ἄλλων ἀναφέρει καὶ τὰ ἑξῆς:

«Ἀπό τινων μηνῶν λαμβάνω τὸ ὃ ἔχετε τὴν καλωσύνην νὰ μοῦ ἀποστέλλετε ὡραιότατον περιοδικός Σας «**Ἀστυνομικὰ Χρονικά**», μὲ καθυστέρησιν δὲ ἀδικαιολόγητον ἔρχομαι νὰ Σᾶς εὐχαριστήσω καὶ νὰ Σᾶς συγχαρῶ διὰ τὴν θαυμασίαν ἐμφάνισιν καὶ ὡραιότατον περιεχόμενον, τὸ ὁποῖον ἂν καὶ κατὰ κύριον βεβαίως λόγον ἐνδιαφέρει τοὺς ἀστυνομικούς, ὅμως δίδει καὶ εἰς ἡμᾶς τοὺς ἀμυήτους τὴν δυνατότητα νὰ ἐκτιμήσωμεν κατὰ τὸ δυνατὸν τὰς προσπαθείας καὶ κόπους τοὺς ὁποίους καταβάλλει τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα, ἀφ' ἑνὸς μὲν ὄχι μόνον διὰ τὴν πάταξιν τοῦ ἐγκλήματος ὑπὸ τὰς διαφόρους αὐτοῦ μορφάς, ἀλλὰ κυρίως διὰ τὴν πρόληψιν αὐτοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τὴν ἐν γένει πρόοδον τῆς χώρας μας εἰς διαφόρους τομεῖς».

...Ραδιόφωνο...τύπος...κινηματογράφος... μουσική... ἀθλητισμός. Ὅλα τὰ σύγχρονα μέσα ἔθεσε τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων στὴν ὑπηρεσία τοῦ λαοῦ, μὲ ἀξιόλογα ἀποτελέσματα.

Ἀσφαλῶς πρέπει νἆναι περήφανος ὁ ἀκούραστος κος Ἀρχηγός μας, γιὰ ὅσα μεγάλα καὶ σπουδαῖα προσφέρει στὴν Ἑλληνικὴ Κοινωνία.

Συνέδεσε τὸ ὄνομά Του μὲ μιὰ λαμπρὴ σελίδα τῆς ἀστυνομικῆς ἱστορίας.

Θὰ τὸν ἀκολουθοῦμε πάντα μ' ἐνθουσιασμὸ καὶ πίστη.

* * *

ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΠΡΟΒΟΛΩΝ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

—Τὸ Ἀστυνομικὸν Κινηματογραφικὸν Συνεργεῖον τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων θὰ ἐπισκεφθῇ κατὰ τὸ δεύτερον δεκαπενθήμερον μηνὸς Αὐγούστου τοὺς ἀκολούθους Δήμους καὶ Κοινότητας Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, πρὸς προβολὴν μορφωτικῶν καὶ ψυχαγωγικῶν ταινιῶν :

Τὴν Τετάρτην 16 Αὐγούστου, τὴν συνοικίαν Παλαιᾶς Κοκκινιᾶς (πλατεῖα Ἁγίου Νικολάου).

Τὴν Πέμπτην 17 Αὐγούστου, τὴν συνοικίαν Θυμαρακίων (πλατεῖα Γιάνναρη — Γιαράκη).

Τὴν Παρασκευὴν 18 Αὐγούστου, τὴν συνοικίαν Περιστερίου (Πλατεῖα Μπουρναζίου).

Τὸ Σάββατον 19 Αὐγούστου, τὴν συνοικίαν Νέας Κοκκινιᾶς (Πλατεῖα Ὁμονοίας).

Τὴν Δευτέραν 21 Αὐγούστου, τὴν συνοικίαν Ἀμπελοκήπων (Πλατεῖα Γηροκομείου).

Τὴν Τρίτην 22 Αὐγούστου, τὴν συνοικίαν Κορυδαλλοῦ (Πολυκατοικίαι ὁδοῦ Ράλλη).

Τὴν Τετάρτην 23 Αὐγούστου, τὴν συνοικίαν Καλλιθέας (Παλαιὰ Σφαγεῖα—Στάσις Καραγιάννη).

Τὴν Πέμπτην 24 Αὐγούστου, τὴν συνοικίαν Τζιτζιφιῶν (Ξενοφῶντος—Ἀγησιλάου).

Τὴν Παρασκευὴν 25 Αὐγούστου, τὴν συνοικίαν Ἀμφιάλης (Πλατεῖα Ἀθηνῶν — Τσαλδάρη).

Τὸ Σάββατον 26 Αὐγούστου, τὴν συνοικίαν Βύρωνος (Πλατεῖα Ζωοδόχου Πηγῆς).

Τὴν Δευτέραν 28 Αὐγούστου, τὴν συνοικίαν Τουρκοβουνίων (πλατεῖα Ἐλευθερίου Βενιζέλου).

Τὴν Τρίτην 29 Αὐγούστου, τὴν συνοικίαν Γαλατσίου (τέρμα λεωφορείων).

Τὴν Τετάρτην 30 Αὐγούστου, τὴν συνοικίαν Κερατσινίου (Πλατεῖα Εὐγενείας).

Τὴν Πέμπτην 31 Αὐγούστου, τὴν συνοικίαν Ἄνω Δάφνης (Πλατεῖα Τσαλαγανίδη).

—Τὸ πρόγραμμα εἶναι διαρκείας τριῶν ὡρῶν καὶ περιλαμβάνει ταινίες, Σαρλώ, Μίκυ Μάους, Χονδροῦ—Λιγνοῦ, ἐπικαίρων ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμο, Ἑλληνικῶν ἐπικαίρων, ἐπιστημονικὲς ταινίες, ταξίδια στὸν κόσμο, ἀστυνομικές ταινίες, θέματα τροχαίας κ.λ.π.

Ἐπίσης, κατὰ τὴν ἐναλλαγὴν τῶν ταινιῶν, θὰ μεταδίδεται ἕνα πλούσιο μουσικὸ ἐλαφρὸ πρόγραμμα Ἑλληνικῶν τραγουδιῶν.

Σ. ΠΗΛΟΣ



ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν

Δανάης.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἡλιουπόλεως 14, κοντὰ στὴ πλατεῖα Ἀμβρ. Πλυτᾶ, τῆς Γούβας.

Σύμφωνα μὲ τὴ μυθολογία, ἡ Δανάη ἦτο τὸ μοναδικὸ παιδὶ τοῦ βασιληᾶ τοῦ Ἄργους Ἀκρισίου καὶ τῆς Εὐρυδίκης, κόρης τοῦ Λακεδαίμονος. Ἀπὸ τὴν ἕνωσί της μὲ τὸν Δία ἐγεννήθη ὁ Περσεύς. Ὁ μῦθος τῆς Δανάης ἐνέπνευσε ὅλους τοὺς τραγικοὺς τῆς ἀρχαιότητος.

Δαναΐδων.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Νυμφαίου 14, κοντὰ στὸν Ἅγιο Γεράσιμο Κουπονίων. Μὲ τ' ὄνομα αὐτὸ εἶναι γνωστὲς οἱ πενῆντα θυγατέρες τοῦ Δαναοῦ.

Φεύγοντας ὁ Δαναὸς ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο, πῆρε μαζύ του καὶ τὶς θυγατέρες του καὶ ἦλθαν στὸ Ἄργος. Ἀργότερα ἔφθασαν στὸ Ἄργος ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο καὶ τὰ πενῆντα ἀγόρια τοῦ Αἰγύπτου, μὲ σκοπὸ νὰ νυμφευθοῦν τὶς Δαναΐδες, πρᾶγμα ποὺ ἔγινε. Σύμφωνα μὲ τὴν ἐντολὴ τοῦ πατέρα τους, οἱ Δαναΐδες, τὴ πρώτη νύκτα τοῦ γάμου, ἔσφαξαν τοὺς ἄνδρες των, πλὴν τῆς Ὑπερμνήστρας, ποὺ εἶχε πάρει τὸν Λυγκέα. Τὰ πτώματα τῶν παιδιῶν τοῦ Αἰγύπτου, οἱ Δαναΐδες ἔθαψαν κοντὰ στὴ Λέρνη, ἐνῶ τὶς κεφαλές των προσέφεραν στὸ πατέρα τους σὰν ἀπόδειξι ἐκτελέσεως τῆς ἐντολῆς του. Τὶς Δαναΐδες ἐκαθάρισαν ἀπὸ τὸ μεγάλο τους ἔγκλημα, ὁ Ἑρμῆς καὶ ἡ Ἀθηνᾶ. Σύμφωνα μὲ τὴ μυθολογία πάντοτε, οἱ Δαναΐδες μετὰ τὸν θάνατόν των ἐτιμωρήθησαν στὸν Τάρταρο, καταδικασθεῖσαι νὰ γεμίσουν νερὸ ἕνα πίθο ὁ ὁποῖος δὲν εἶχε πυθμένα. Ἡ ἔκφρασις «εἰς τὸν Δαναΐδων πίθον ὑδροφορεῖν», σημαίνει καὶ ματαιοπονία, τὴν ἄσκοπη γενικὰ κοπιώδη προσπάθεια.

Δαναῶν.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Τριῶν Ἱεραρχῶν 126, κοντὰ στὴν Ἁγία Αἰκατερίνη τῶν Πετραλώνων.

Δαναοί, ἐλέγοντο, κατὰ τοὺς ἡρωϊκοὺς χρόνους, οἱ Ἀργεῖοι. Τὴν ὀνομασία αὐτὴ πῆραν, κατ' ἄλλους μὲν ἀπὸ τὸν Δαναό, κατ' ἄλλους δὲ ἀπὸ τὴν Ἀργεία Δανάη ἢ τῶν Δαναΐδων, θυγατέρων τοῦ Δαναοῦ. Κατὰ τὸν Ὅμηρο, Δαναοὶ λέγονται ὅλοι οἱ Ἕλληνες ποὺ ἐξεστράτευσαν κατὰ τῆς Τροίας. Μὲ τ' ὄνομα αὐτὸ ὁ Ὅμηρος χαρακτηρίζει ποιητικῶς ὅλους τοὺς Ἕλληνας, σὰν μιὰ ὁλότητα ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τῶν ἡρωϊκῶν πολεμιστῶν.

Δ' Ἀνζὲρ Δαυΐδ.

Πάροδος τῆς Λεωφ. Συγγροῦ 8, κοντὰ στὴ Πύλη τοῦ Ἀδριανοῦ.

Ὁ Ντ' Ἀνζέρ, γάλλος γλύπτης (1788–1856), μὲ τὸ ἔργο του «ὁ θάνατος τοῦ Ἐπαμεινώνδα», ἐκέρδισε τὸ βραβεῖο τῆς Ρώμης τὸ 1811. Τὸ 1848 ἐξελέγη μέλος τῆς Συντακτικῆς Ἐθνοσυνελεύσεως. Ἐξορισθεὶς, κατέφυγε στὸ Βέλγιο καὶ ὕστερα ἐταξίδευσε στὴν Ἑλλάδα. Ἡ τέχνη του εἶναι μῖγμα κλασσικισμοῦ καὶ ρωμαντι-

Δάνια.

Πάροδος τῆς πλατείας Ἁγ. Νικολάου, στοῦ Κουκάκη.

Ὁ Δάνιας Ἀνδρέας, ἰταλὸς φιλέλλην, ἐπονομασθεὶς «ἥρως τοῦ Πέτα» γεννήθηκε στὴ Γενούη τὸ 1786. Ἐρχόμενος στὴν Ἑλλάδα, ἐνετάχθη στὴν ὑπὸ τὸν Γκουμπερνάτι διλοχίαν τοῦ Τακτικοῦ. Διακρίθηκε γιὰ τὴν ὁρμητικότητά του στὴν ἐναντίον τοῦ Παλαμηδίου ἐπίθεσι τῆς 4 Δ/βρίου 1821. Πῆρε μέρος στὴ μάχη τοῦ Πέτα, πολεμώντας μὲ τοὺς ἄλλους φιλέλληνας ἐναντίον τῶν δυνάμεων τοῦ Κιουταχῆ. Ὕστερα ἀπὸ μιᾶς ὥρας μάχη, μάχη ὅμως ἄνισο, ὁ Δάνιας καὶ μαζὶ μ' αὐτὸν οἱ συμπολεμισταί του, σκοτώθηκε στὸ πεδίο τῆς μάχης. Ἕνας μόνο γλύτωσε καὶ ἐκεῖνος τραυματισμένος συνελήφθη. Τὸν γερμανὸ αὐτὸ γιατρό, οἱ Τοῦρκοι δὲν τὸν ἐσκότωσαν, σεβασθέντες τὴν ἰδιότητά του.

Δανίλη.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ρουμπέση 35, κοντὰ στὸν Ἅγιο Γεώργιο τοῦ Κατσιποδίου.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία, στὸν Νικόλαο Δανίλη, Ἀθηναῖο ἀγωνιστή, ὁ ὁποῖος σκοτώθηκε στὴ μάχη τοῦ Φαλήρου τὸ 1827.

Δαπόντε.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Λασκάρεως 15, κοντὰ στὰ Παναθήναια τῆς Λεωφ. Ἀλεξάνδρας.

Ὁ Δαπόντες Κων/νος (1713–1784) , ἕλλην λόγιος καὶ ποιητής, βραδύτερον δὲ μοναχὸς μὲ τ' ὄνομα Καισάριος, γεννήθηκε στὴ Σκόπελο. Ἐχρημάτισε γιὰ 12 χρόνια δεύτερος γραμματεὺς τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βλαχίας Κων. Μαυροκορδάτου. Ἀργότερα ὑπηρέτησε τὸν Ἰωάννη Μαυροκορδᾶτο μὲ τὸ ἀξίωμα τοῦ καμινάρη Τὸ 1757, ὕστερα ἀπὸ πολλὲς περιπέτειες, ἔφθασε στὸ Ἅγιο Ὄρος, ὡς μοναχὸς πλέον καὶ ἐπεδόθη στὴ συγγραφὴ καὶ ἔκδοσι τῶν ἔργων του.

Δαρδανελλίων.

Βρίσκεται στὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ Μακροχωρίου, στὴ Νέα Κυψέλη.

Μὲ τὴν ὀνομασία αὐτὴ , εἶναι γνωστὸς ἕνας ἐκ τῶν πλέον ἐπισήμων στενῶν θαλασσίων πορθμῶν τοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος χωρίζει τὴν χερσόνησο τῆς Καλλιπόλεως ἀπὸ τὴν ἀκτὴ τῆς Μ. Ἀσίας καὶ συνδέει τὴν Προποντίδα μὲ τὸ Αἰγαῖο. Τ' ὄνομα αὐτὸ τὸ πῆρε ἀπὸ τὴν ἀρχαία Τρωαδικὴ πόλι Δάρδανο. Ἡ στρατιωτικὴ καὶ ἐμπορικὴ ἀξία τῶν στενῶν τῶν Δαρδανελλίων ἢ τοῦ Ἑλλησπόντου, ὑπῆρξε καὶ εἶναι σημαντικωτάτη. (Ὁδοὶ μὲ τὴν ἴδια ὀνομασία βρίσκονται καὶ σ' ἄλλες συνοικίες).

Δασίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Κοργιαλενίου, ὄπισθεν τοῦ νοσοκομείου «Ε. Ε. Σταυρὸς». Ὀφείλει τὴν ὀνομασία, στὴν συνώνυμη παλαιὰ οἰκογένεια τῆς Κορινθίας, τῆς ὁποίας πολλὰ μέλη διεκρίθησαν στὸν ἀγῶνα τοῦ 1821. Ἀπ' αὐτὴ τὴν οἰκογένεια κατήγετο καὶ ὁ Δάσιος Σπυρίδων (1870–1944), ἐξαιρετικὸς δημοσιογράφος, ἀρχισυντάκτης καὶ διευθυντὴς τῆς «Ἀκροπόλεως» καὶ συνεκδότης τῆς «Ἑστίας». Διετέλεσε ἀνώτατος διοικητικὸς ὑπάλληλος τοῦ Κράτους. (Μὲ τὸ ἴδιο ὄνομα εἶναι γνωστοὶ καὶ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας).

Δασκαλάκη.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀρκαδίας 3, κοντὰ στὴν Ἁγία Τριάδα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία, στὴν συνώνυμη Κρητικὴ οἰκογένεια, τῆς ὁποίας πολλὰ μέλη διεκρίθησαν στὶς ἐπαναστάσεις τῆς Κρήτης.

Δασκαλογιάννη.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀρματολῶν καὶ Κλεφτῶν 26, δεξιὰ τοῦ τέρματος τῆς ὁδοῦ Ἱπποκράτους.

Ὁ Δασκολογιάννης ἢ Ἰωάννης Βλάχος (πραγματικό του ὄνομα), διάσημος πολιτικὸς καὶ στρατιωτικὸς ἀρχηγὸς τῆς Κρητικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1769, γεννήθηκε στὴν Ἀνώπολι τῶν Σφακίων, τὸ 1722. Προσωπικὸς φίλος τοῦ Μπέη τῆς Μάνης Μπενάκη καὶ τοῦ Ὀρλώφ, ἀπεφάσισαν τὴν ἐπανάστασι τοῦ 1769, στὸ Μωρηᾶ, τὴν Κρήτη καὶ τὸ Αἰγαῖο καὶ τοῦτο πρὸς ἀντιπερισπασμὸ τοῦ παρασκευαζομένου πολέμου τῆς Αἰκατερίνης Β'. Ἐξ αἰτίας τῶν ἐξαιρετικῶν ἱκανοτήτων του, τοῦ ἀνετέθη ἡ ἀρχηγία τῆς ἐπαναστάσεως, ἡ ὁποία ἔμελλε νὰ μὴ εὐδοκιμήσῃ. Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ἀγῶνος στὴν Ἀνώπολι, ἡ κόρη του Μαρία συνελήφθη αἰχμάλωτος ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Ὁ Δασκαλογιάννης παρεδόθη, πιστεύοντας στὶς ὑποσχέσεις τοῦ Τούρκου διοικητοῦ περὶ ἀμνηστίας κ.λ.π. Τελικὰ ὅμως ὁ Δασκαλογιάννης ἐξεδάρη ζωντανὸς στὴ πλατεῖα Ἄτ – Μεϊντὰν τοῦ Ἡρακλείου, στὶς 17 Ἰουνίου 1771. Ὁ ἀνδριὰς τοῦ Ἐθνομάρτυρος, κοσμεῖ σήμερα τὴν πλατεῖα Ἡρακλείου.

Δάφνιδος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πύθωνος 13, κοντὰ στὴ πλατεῖα Κυψέλης.

Ὁ Δάφνις, νεαρὸς καὶ ὡραῖος ἥρωας τῶν ποιμένων, πολὺ δημοφιλὴς στὴν Σικελία, κατὰ μία ἐκδοχὴ ἦτο γυιὸς τοῦ Ἑρμοῦ καὶ κάποιας Νύμφης. Μιὰ τῶν Νυμφῶν, τόσο πολὺ τὸν ἀγάπησε, ὥστε τὸν προειδοποίησε ὅτι σὲ περίπτωσι ποὺ θὰ ἀγαποῦσε ἄλλη γυναῖκα, θὰ τὸν ἐτύφλωνε, πρᾶγμα ποὺ τελικὰ καὶ ἔκανε. Τυφλὸς πιὰ ὁ Δάφνις προσεπάθησε νὰ παρηγορηθῇ μὲ τὰ βουκολικά του τραγούδια, ὥσπου μιὰ μέρα, κατὰ μιὰ ἐκδοχή, ἔπεσε ἀπὸ ἕνα ἀπότομο βράχο. Ὁ μῦθος τοῦ Δάφνιδος, ὑπῆρξε κύριο θέμα τῆς βουκολικῆς ποιήσεως.

Δαφνομήλη.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Φωτίου Πατριάρχου 19, κοντὰ στὸν Ἅγιο Νικόλαο Πευκακίων.

Ὁ Δαφνομήλης Εὐστάθιος, στρατηγὸς τοῦ Βασιλείου τοῦ Βουλγαροκτόνου, τὸ 997 κατέλαβε τὸ Δυρράχιο. Τὸ 1018 διωρίσθη ἄρχων τῆς Ἀχρίδος, ἐτύφλωσε δὲ μὲ πονηριὰ τὸν Βούλγαρο στρατηγὸ Ἰβάτζη, τὸν ὁποῖο καὶ παρέδωσε στὸν Βασίλειο. Τὸ 1028, συκοφαντηθεὶς ὅτι συνωμότει ἐναντίον τοῦ Ρωμανοῦ τοῦ Γ', ἐμαστιγώθη δημόσια.

Δαφνοπάτη.

Βρίσκεται κοντὰ στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Ἀρτεμίου καὶ εἶναι πάροδος τῆς ὁδοῦ Χιονίδη 12.

Ὁ Δαφνοπάτης Θεόδωρος, βυζαντινὸς πατρίκιος, λόγιος καὶ συγγραφεύς, ἔζησε κατὰ τὸν 10ον αἰῶνα.

Δεβόλου.

Διασταυροῦται μὲ τὰς ὁδοὺς Νεόφρονος καὶ Πενταγιῶν καὶ βρίσκεται κοντὰ στὸ Ἄλσος Συγγροῦ – Κουπονίων.

Ὁ Δέβολις ἢ Σαρδιακὸς εἶναι ποταμὸς τῆς Κεντρικῆς Ἀλβανίας καὶ πηγάζει ἀπὸ τὶς Β.Α. κλιτῦς τοῦ Γράμμου. Στὴν κοιλάδα τοῦ Δέβολι, ἔλαβον χώραν στρατιωτικὲς ἐπιχειρήσεις κατὰ τὸν Ἑλληνοτουρκικὸ πόλεμο τοῦ 12—13 καὶ στὸ πόλεμο τοῦ 40—41.

Δέγλερη.

Πάροδος τῆς Λεωφ. Ἀλεξάνδρας, μετὰ τὶς φυλακὲς Ἀβέρωφ.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὴν συνώνυμη Ἀθηναϊκὴ οἰκογένεια, οἰκογένεια κτητόρων καὶ ἡγουμένων τῆς Μονῆς Πεντέλης καὶ ἀγωνιστῶν τῆς Ἐπαναστάσεως.

Δεινάρχου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Φιλοπάππου 4, στοῦ Κουκάκη.

Ὁ Δείναρχος, ὁ τελευταῖος ἀπὸ τοὺς δέκα Ἀττικοὺς ρήτορας τοῦ Ἀλεξανδρεωτικοῦ κανόνος τοῦ Καικυλίου, γυιὸς τοῦ Σωστράτου, γεννήθηκε στὴ Κόρινθο τὸ 360 ἢ 361 π. Χ. Στὴν Ἀθήνα ἦλθε τὸ 372 π. Χ. καὶ ἐσπούδασε ρητορική.

Σ' αὐτὸν ἀποδίδονται πολλοὶ λόγοι, σήμερα ὅμως ὑπάρχουν μόνον τρεῖς, ἔχοντες ὡς ὑπόθεσι τὴ δίκη τοῦ Ἁρπάλου καὶ ἐπιγράφονται, κατὰ Δημοσθένους, κατὰ Ἀριστογείτονος καὶ κατὰ Φιλοκλέους.

Δεινοκράτους.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Λουκιανοῦ 44, στὸ Κολωνάκι (Γεννάδειος Βιβλιοθήκη).

Ὁ Δεινοκράτης, ἀρχιτέκτων περίφημος τῶν χρόνων τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, ἀνῳκοδόμησε τὸ ναὸ τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος, διηύθυνε τὶς ἀρχιτεκτονικὲς ἐργασίες γιὰ τὴν κτίσι τῆς Ἀλεξάνδρειας καὶ κατεσκεύασε τὴν πολυτελέστατη σορὸ γιὰ τὴν κηδεία τοῦ Ἡφαιστίωνος, ἀξίας 12.000 ταλάντων, δηλαδὴ ἐξαπλάσια τῶν ἀπαιτηθέντων γιὰ τὴν κατασκευὴ τῶν Προπυλαίων τῆς Ἀκροπόλεως.

Δεινοστράτου.

Πάροδος τῆς πλατείας Λεύκας (Ἀραβαντινοῦ), κοντὰ στὸν Ἅγιο Παντελεήμονα Ἰλισοῦ.

Ὁ Δεινόστρατος, ἀδελφὸς τοῦ Μεναίχμου, ἔζησε τὸν 4ον π. Χ. αἰῶνα καὶ εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀρίστους μαθηματικοὺς καὶ γεωμέτρας τῆς ἀρχαιότητος.

Δεινοχάρους.

Πάροδος τῆς πλατείας Μερκούρη, στοῦ Φιλοπάππου (τέρμα λεωφορειακῆς γραμμῆς).

Ὁ Δεινοχάρης, περίφημος ἀρχιτέκτων, ἕνας ἀπὸ τοὺς 7 μεγαλύτερους ἀρχιτέκτονες τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος, ἤκμασε στὴν Ἀλεξάνδρεια κατὰ τὸν 3ον π. χ. αἰῶνα. Ἀναφέρεται καὶ ὡς κατασκευαστὴς τῆς πυραμίδος τοῦ Ἀρσινοείου, στὴν αὐλὴ τῶν Πτολεμαίων.

(Συνεχίζεται)

ΓΥΜΝΟ ΜΟΝΤΕΛΟ

Ὑπὸ Ὑπαστυν. Β' κ. **Χ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Ὁ Διευθυντὴς πέταξε τὸ γράμμα στὸ τραπέζι καὶ μὲ κοίταξε αὐστηρά. Ὕστερα ἕνα χαμόγελο ἁπλώθηκε στὸ ρυτιδωμένο του πρόσωπο. Σήκωσε ἀμέσως τὸ ἀκουστικὸ καὶ σχηματίζοντας ἕναν ἀριθμὸ ἔσπρωξε μιὰ καρέκλα πρὸς τὸ μέρος μου.

—Ἐσὺ εἶσαι Πᾶνο; πρόφερε μόλις τοῦ ἀποκρίθηκαν ἀπὸ τὴν ἄλλη ἄκρη. Ναί... γειά σου... Ἄκου σὲ παρακαλῶ: Ξέρεις ἂν τὸ «Ἁγία Εἰρήνη» βρίσκεται αὐτὴ τὴ στιγμὴ στὸ λιμάνι; Ναί!.. Εἶναι μικρὸ καὶ τὸ παίρνουν συνήθως γιὰ ἐκδρομὲς πρὸς τὰ νησιά. Ἄ! Ἐν τάξει!.. Ἄκουσε λοιπόν: Πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ τὸ διώξουμε ἀπ' τὸ λιμάνι ὡς τὸ βράδυ. Ἢ θὰ πρέπῃ ὁ Λιμενάρχης νὰ τοῦ ἀπαγορεύσῃ τὴν ἔξοδο γιὰ ὅλη τὴν ἡμέρα αὔριο... Προτιμότερο ὅμως εἶναι νὰ τὸ διώξουμε μὲ μιὰ συντροφιὰ δική μας. Νὰ τὸ στείλουμε στὴν Σαλαμῖνα λ.χ.,ἀφοῦ δώσουμε στὸν κυβερνήτη του ἕνα σημαντικὸ ποσὸ ποὺ θὰ τὸν κάνῃ νὰ μὴν προτιμήσῃ ἕνα ταξίδι πρὸς τὴ Χίο καὶ τὴ Λέσβο. Ναί!.. ναί!... Σχετικὰ μὲ τὴν ὑπόθεση Βότσικα!.. Ἂς τα... Ὅσο προχωροῦμε τόσο περισσότερο πελαγώνουμε. Αὐτὴ ἡ δολοφονία μᾶς ξεσκεπάζει σιγὰ-σιγὰ μιὰ κατάσταση ποὺ δὲν μπορεῖς νὰ φαντασθῇς. Ἀπὸ αὔριο θὰ μπῆτε καὶ σεῖς στὸ χορό, γιατὶ ἡ ὑπόθεση μπαίνει τώρα καὶ στὴ δική σας περιοχή. Θὰ κατέβω τὸ βράδυ στὸν Πειραιᾶ νὰ τὰ ποῦμε... Φρόντισε ὅμως ἀπὸ τώρα νὰ ἔχῃς γιὰ αὔριο τὸ πρωῒ μιὰ καλὴ ὁμάδα στὸ πόδι. Νἄναι ξεκούραστοι αὐτοὶ ποὺ θὰ διαλέξῃς καὶ ὅσο μπορεῖς ἄγνωστοι σ' ἐκείνους ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ τὰ ναρκωτικά... Ἄ! Φυσικά!... Ὁπωσδήποτε... Γειά σου Πᾶνο...

Ἄφησε τὸ ἀκουστικὸ καὶ στράφηκε πρὸς τὸν Ἀστυνόμο Βέλιο.

—Λοιπόν; Ποῦ εἴχαμε μείνει ὅταν μπῆκε αὐτὸς ὁ διάβολος;

—Λέγαμε κ. Διευθυντά, ὅτι χρειάσθηκε ὕστερα ἀπὸ τὴν συνομιλία μου μὲ τὸν Παναγιώτου καὶ τὸν Νικολάου, νὰ μείνω μόνος. Ἡ Κάτια βρέθηκε νὰ εἶναι ἀπὸ τὴν Κομοτηνή, ἀφοῦ ἀπὸ ἐκεῖ ἦταν κι' ὁ Νικολάου, ποὺ μᾶς φάνηκε ὅτι εἶχε νὰ παίξῃ σημαντικώτερο ρόλο ἀπὸ τὸν Παναγιώτου. Βρέθηκε ἀκόμα νὰ μένῃ στὸ ξενοδοχεῖο «Βικτώρια», ἀφοῦ ἀπέναντι στὸ «Ἐξέλσιορ» ἔμεινε ὁ Νικολάου...

Ἄναψε νευρικὰ ἕνα τσιγάρο καὶ συνέχισε.

—Κατὰ τὶς τέσσερις λοιπόν, ὁ Νικολάου ἐξεδήλωσε τὴν ἐπιθυμία νὰ φύγῃ γιατὶ τὸ ποτὸ τὸν εἶχε ἀρκετὰ ζαλίσει. Ἡ Κάτια συνέπεσε νὰ ἔχῃ ἀρκετὰ κουρασθῇ ἀπ' τὸ χορό, καὶ ὁ Νικολάου τῆς εἶπε ὅτι θὰ ἦταν πολὺ εὐτυχὴς ἂν τὴν συνώδευε ὡς τὸ ξενοδοχεῖο της. Μοῦ ζήτησε τότε εὐγενέστατα νὰ τοῦ ἐπιτρέψω νὰ συνοδεύσῃ τὴν Κάτια ὡς τὸ «Βικτώρια», ἀφοῦ θὰ πήγαινε κι' αὐτὸς στὸ ἴδιο περίπου μέρος. Ἔβγαλε τὴ μάσκα ποὺ τοῦ εἶχε φορέσει ἡ κ. Λεφάκη καὶ τὴν πέταξε στὴ γωνιά. Περιποιήθηκε λίγο τὴν ἐμφάνισή του στὸν καθρέφτη καὶ πιάνοντας τὸ χέρι μου τὸ ἔσφιξε θερμά. Ὕστερα μὲ χτύπησε φιλικὰ στὸν ὦμο καὶ μοῦ εἶπε σιγά:

—«Ὅσο γιὰ τὰ λεπτά, μὴν ἀνησυχῆτε γιατρέ μου. Θἄρθω ἀπὸ τὸ γραφεῖο σας ὕστερα ἀπὸ τρεῖς ἡμέρες καὶ μοῦ δίνετε τότε ὅ,τι ἔχετε. Εἶμαι βέβαιος ὅμως ὅτι θὰ μοῦ ζητήσετε τότε κι' ἄλλο κουτάκι... Ὦ! Εἶμαι βεβαιότατος γι' αὐτό! Ὅσο κι' ἂν γνωρίζετε αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἀπὸ τὴν ἰατρικὴ καὶ τὴ φαρμακευτική, εἶμαι ἀπόλυτα βέβαιος ὅτι δοκιμάζοντας μὲ τὸν τρόπο ποὺ σᾶς εἶπα, θὰ μάθετε κάτι ποὺ δὲν μπορούσατε νὰ φαντασθῆτε. Ὡρβουάρ!..»

Ἔκλεισε πονηρὰ τὸ δεξὶ μάτι, συνέχισε ὁ Ἀστυνόμος, καὶ παίρνοντας τὴν Κάτια βγῆκε τρικλίζοντας. Ὁ Παναγιώτου μοῦ ζήτησε συγγνώμην καὶ πῆγε στὸ

μπὰρ, ὅπου τὸν περίμενε ἕνα ζευγάρι: Μιὰ γυναίκα περίπου εἴκοσι χρόνων κι' ἕνας ἄνδρας ποὺ φαινόταν νὰ ἔχῃ περάσει τὰ τριάντα πέντε.

Τὴν ἴδια ὥρα, ἡ κυρία Λεφάκη ἀνήγγειλε ὅτι θὰ μᾶς παρουσίαζε τὴν ὡραιότερη ἔκπληξη τῆς βραδυᾶς. Ἕνα χορευτικὸ ζευγάρι θὰ ἐκτελοῦσε ὡρισμένα νούμερα ποὺ θὰ κατέπλησαν τοὺς πάντας. Πρόσθεσε ὅτι ὅποιος θὰ ἔδινε τὸν ἐπιτυχέστερο χαρακτηρισμὸ στὴ χορευτικὴ σύνθεση ποὺ θὰ παρουσίαζαν οἱ χορευταί, θὰ ἔπαιρνε ἕνα δῶρο μεγάλης καλλιτεχνικῆς ἀξίας.

Ὁ Παναγιώτου καὶ τὸ ζευγάρι ποὺ ἔπιναν στὸ μπάρ, σηκώθηκαν ἀμέσως καὶ κατευθύνθηκαν στὸ βάθος τοῦ σαλονιοῦ. Πέρασαν λίγα λεπτά. Ξαφνικά, ἡ πόρτα ποὺ ἐπικοινωνοῦσε μὲ τὴ μεγάλη σάλα ἄνοιξε, καὶ τὸ χορευτικὸ ζευγάρι μπῆκε μὲ μεγάλα λικνιστικὰ πηδήματα.

Μιὰ θύελλα ἀπὸ χειροκροτήματα ξέσπασε. Ὕστερα ἔγινε μεγάλη σιγή. Ἡ ὀρχήστρα ἔπαιζε σιγανὰ καὶ τὰ κορμιὰ τῶν δύο χορευτῶν διπλώνονταν καὶ στριφογύριζαν μ' ἀξιοζήλευτη τέχνη. Ἐπιφωνήματα θαυμασμοῦ ἀκούσθηκαν ἀπὸ ὅλες τὶς γωνιὲς τῆς σάλας:

«—Ἡ Ἀναμπέλλα! Ἡ χορεύτρια τοῦ «Μαϊάμι»!!

«—Ποιὰ Ἀναμπέλλα καλέ; Ἡ Νάνσυ εἶναι! Δὲν τὴν εἴδατε στὸ «Πίγκαλς» τὴν πρωτοχρονιά;».

«—Ἡ Νάνσυ Ἡ Νάνσυ!!! Μπράβοοοο!!!».

«—Σσστ! Πᾶψτε ἐπὶ τέλους κύριοι!!..».

Χόρευε τώρα ἕνα παθητικὸ ἀνατολίτικο. Οἱ γραμμές της φανέρωναν σπάνια ἁρμονία κι' οἱ κινήσεις της ἦταν κάτι ποὺ θύμιζε μυσταγωγία. Τὸ γυμνό της σῶμα γινόταν ἀφάνταστα προκλητικὸ καὶ τὸ μπρούντζινο χρῶμα του τόνωνε τὶς ἐρωτικὲς ἐπιθυμίες τῶν ἀνδρῶν, ποὺ κοίταζαν μὲ βουλιμία. Ὁ χορευτὴς τὴν πλαισίωνε μὲ ἀργές, νωχελικὲς κινήσεις καὶ τὸ μόνο ποὺ εἶχε κανεὶς νὰ ζηλέψῃ σ' αὐτόν, ἦταν ἡ τύχη ποὺ τὸν εὐνόησε νὰ κρατῇ γιὰ πολλὲς στιγμὲς τὸ θεσπέσιο κορμὶ τῆς Νάνσυ στὴν ἀγκαλιά του.

Θὰ κράτησε ὁ χορός της πάνω ἀπὸ εἴκοσι λεπτά. Σ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα, ἡ Νάνσυ χόρεψε μὲ τέτοια χάρη, ποὺ καὶ μιὰ Οὐλάνοβα θὰ σταματοῦσε νὰ τὴν προσέξῃ. Παρουσίασε μὲ μεγάλη ἐπιτυχία ἕξη σπάνιες συνθέσεις, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴ «Λίμνη τῶν κύκνων», τὸ «Χορὸ τῶν ἑπτὰ φεγγαριῶν», «Ρωμαῖος καὶ Ἰουλιέττα» καὶ «Φαντασία τοῦ μικροῦ Πόγκυ». Ἐνῷ ὅμως ἐκτελοῦσε τὰ τελευταῖα βήματα κι' ἑτοιμαζόταν νὰ τελειώσῃ, μιὰ ἀδέξια κίνηση τοῦ χορευτῆ τὴν ἔρριξε κάτω. Ἀκούστηκε ἕνα μικρὸ ἐπιφώνημα πόνου καὶ τὸ ψηλὸ τακούνι τοῦ δεξιοῦ της ποδιοῦ κύλησε στὸ κέντρο τῆς σάλας. Ταυτόχρονα, τέσσερα-πέντε μικρὰ «σκονάκια» σκόρπισαν στὸ πάτωμα ἀπὸ τὸ μέρος ποὺ ξεκόλλησε τὸ τακούνι.

Κοίταξε μὲ τρομαγμένο βλέμμα τὰ μικρὰ διπλωμένα χαρτάκια. Ὕστερα, τὰ μάτια της πλανήθηκαν στοὺς καλεσμένους ποὺ χειροκροτοῦσαν ἀκατάπαυστα. Ἅπλωσε ἀργὰ τὸ χέρι της κι' ἀφοῦ τὸ κάλυψε μὲ μιὰ δίπλωση τοῦ κορμιοῦ της, σηκώθηκε μὲ κόπο, μαζεύοντας μερικά. Κάτω εἶχαν μείνει δυὸ διπλωμένα χαρτάκια, ἀκόμα κ' ἐνῶ ὑποκλινόταν, ὁ Παναγιώτου βάδισε βιαστικὰ πρὸς τὸ μέρος της. Πετάχτηκα μπροστὰ καὶ φωνάζοντας ἀπὸ ἐνθουσιασμὸ δῆθεν, τὴν πλησίασα καὶ τῆς ἔσφιξα ἐγκάρδια καὶ τὰ δυό της χέρια, πατώντας συνάμα τὰ δυὸ «σκονάκια» ποὺ ἔμειναν στὸ πάτωμα. Ὁ κόσμος χειροκροτοῦσε χωρὶς νὰ προσέχῃ τὶς κινήσεις μου, ὅταν ἕνα πλῆθος ἀπὸ ἄνδρες, προχωρημένους στὴν ἡλικία, κύκλωνε τὴ Νάνσυ, μιμούμενο τὸ δικό μου παράδειγμα. Τῆς ἔσφιγγαν ὅλοι τὰ χέρια καὶ φώναζαν ἀπὸ ἀνυπόκριτο ἐνθουσιασμό. Ἐκείνη στηρίχθηκε στὸ μπράτσο τοῦ παρτεναίρ της καὶ τοῦ Παναγιώτου καὶ προχώρησε πρὸς τὸ βάθος κουτσαίνοντας ἐλαφρά. Βρῆκα τότε τὴν εὐκαιρία νὰ σκύψω καὶ νὰ σηκώσω τὰ δυὸ τεμάχια ποὺ πατοῦσα χωρὶς νὰ γίνω

ἀντιληπτὸς ἀπὸ τὸν Παναγιώτου ποὺ γύριζε κάθε τόσο γιὰ νὰ μὲ κοιτάζῃ ἐνῶ προχωροῦσε στηρίζοντας τὴν Νάνσυ.

Ἡ κυρία Λεφάκη ἀνήγγειλε τότε ὅτι θὰ ἄρχιζε ὁ διαγωνισμὸς γιὰ τὸν ἐπιτυχέστερο τίτλο ποὺ θὰ δινόταν στὴ χορεύτρια. Ἀκούστηκαν πολλοὶ τίτλοι. «Ὀνειρεμένη φαντασία», εἶπε ἕνας. «Χορεύτρια τοῦ πόθου», ἀκούστηκε ἄλλος. «Βεντέτα τῆς νύχτας...», φώναξε μιὰ κυρία, ἐνῶ ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς ὀρχήστρας ἀκούστηκε μιὰ δυνατὴ φωνή:

—«Γυμνὸ μοντέλο!!!».

Αὐτὸ ἦταν. Ἕνας χείμαρρος ἀπὸ χειροκροτήματα ἐκάλυψε τὸν τίτλο αὐτὸν καὶ φωνὲς πολλὲς ἀκούστηκαν νὰ ἐπαναλαμβάνουν:

—«Γ υ μ ν ὸ μ ο ν τ έ λ ο!... Ναί! ναί!!! Γυμνὸ μοντέλο!!!».

Μοῦ ἔκανε ἐντύπωση ἡ ὀνομασία ποὺ δόθηκε καὶ πλησίασα γιὰ νὰ δῶ καλύτερα τὸν ἄνθρωπο ποὺ τὴν ἐπενόησε. Ἦταν ἕνας νέος, περίπου τριάντα πέντε χρονῶν, καὶ πλάϊ του καθόταν μιὰ κομψὴ γυναίκα μὲ πλατινένια μαλλιά...

. . . . . .

Λέγοντας τὰ τελευταῖα λόγια ὁ ἀστυνόμος, σταμάτησε καὶ μὲ κοίταξε παράξενα. Ὕστερα συνέχισε ἐξακολουθώντας νὰ μὲ κοιτάζῃ καὶ τονίζοντας τὶς λέξεις μία πρὸς μία:

—Στὸ ἄκουσμα τοῦ τίτλου αὐτοῦ, λοιπόν, ἡ γυναίκα μὲ τὰ πλατινένια μαλλιὰ γύρισε καὶ κοίταξε μὲ περιφρόνηση τὸν συνοδό της. Ὕστερα ψιθύρισε φανερὰ ἐκνευρισμένη:

—«Μὰ καϋμένε Ζῶτο, τί σοῦ ἦρθε! Τί ὀνομασία εἶναι αὐτή! Πρέπει νὰ ἐκθέτῃς ἔτσι τὴν κοπέλλα;».

—«Δὲν τὴν ἐκθέτω χρυσῆ μου, ἀποκρίθηκε, ἐκεῖνος. Ἔχε λίγη ὑπομονὴ καὶ θὰ δῇς πόσο ἐπιτυχημένα τῆς ἔδωσα τὸν τίτλο αὐτόν. Ἐκεῖνο ποὺ δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω εἶναι, γιατὶ ὅλο αὐτὸ τὸ πλῆθος δέχτηκε μὲ τόσο ἐνθουσιασμὸ τὸν τίτλο ποὺ τῆς ἔδωσα. Γιὰ ἐκείνους ποὺ δὲν ξέρουν τίποτα γιὰ τὴ Νάνσυ, ὁ τίτλος αὐτὸς εἶναι τελείως ἄσχετος. Ἐκτὸς αὐτοῦ, ἡ κυρία Λεφάκη ζήτησε νὰ τῆς δοθῇ ἕνας τίτλος σχετικὸς μὲ τοὺς χορούς ποὺ θὰ παρουσίαζε, σχετικὸς μὲ τὴν τέχνη της. Εἶδες τί ἔγινε; Κανένας δὲν ἐσκέφθηκε νὰ τὸ κάνῃ αὐτό. Παρασύρθηκαν ὅλοι ἀπὸ τὸ ὡραῖο της σῶμα καὶ ὅλοι τὴν εἶδαν σὰν γυναίκα μόνον. Κανένας σὰν καλλιτέχνιδα!..».

Ἡ φωνὴ τῆς κυρίας Λεφάκη ἀκούστηκε πάλι:

—«Καὶ τώρα ἀγαπητοί μου, θὰ δοθῇ τὸ δῶρο σ' ἐκεῖνον ποὺ ἔδωσε τὸν ἐπιτυχέστερο τίτλο στὴ χορεύτρια ποὺ τόσο μᾶς ἐνθουσίασε μὲ τὶς συνθέσεις της. Ἕνας ὡραῖος πίνακας κάποιου ἄγνωστου ζωγράφου, ποὺ τὴν ἀγάπησε μὲ πάθος καὶ δημιούργησε ἀληθινὰ ἀριστουργήματα. Ἐπιτρέψτε μου ὅμως πρῶτα νὰ σᾶς παρουσιάσω τὸ γλυκὸ αὐτὸ πλάσμα ποὺ μᾶς χάρισε ἀλησμόνητες στιγμές: Εἶναι ἡ «Ἀναμπέλλα», ἡ τόσο γνωστὴ σὲ ὅλους σας «Ἀναμπέλλα», ποὺ ἀπὸ τὴν πρωτοχρονιὰ ἔγινε «Νάνσυ» καὶ προσελήφθη σ' ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα νυχτερινὰ κέντρα τοῦ Πειραιῶς...».

Ἡ Νάνσυ παρουσιάσθηκε τὴν ἴδια στιγμή, ντυμένη μὲ μιὰ βαρειὰ ἄσπρη τουαλέττα καὶ ὑποκλίθηκε. Στὰ χέρια της κρατοῦσε ἕνα πίνακα μετρίων διαστάσεων καὶ χαμογελοῦσε μὲ ἀσύγκριτη χάρη στοὺς καλεσμένους τῆς κυρίας Λεφάκη. Προχώρησε ἀργὰ καὶ ἔδωσε τὸν πίνακα στὸν ἄνθρωπο ποὺ τῆς ἔδωσε τὸν τίτλο «Γυγνὸ μοντέλο». Ἐκεῖνος τὸν πῆρε καὶ τὸν ἔδωσε στὴ γυναίκα ποὺ ἦταν δίπλα του. Στὴ γυναίκα μὲ τὰ πλατινένια μαλλιά...

—«Κοίταξε χρυσῆ μου Ἔλενα γιὰ νὰ μὲ δικαιώσῃς, εἶπε μὲ τρυφερότητα. Ὁρῖστε!... Εἶχα ἐπιτυχία στὸν τίτλο ποὺ τῆς ἔδωσα ἢ ὄχι;».

Ἀναπήδησα μόλις ἄκουσα τὸν Ἀστυνόμο νὰ προφέρῃ τὴν λέξη «Ἔ λ ε ν α». «Γι' αὐτὸ τόνιζε ἀπὸ ὥρα ὅτι ἡ γυναίκα ἐκείνη εἶχε πλατινένια μαλλιά...» σκεφτό-

μουν. «Ἤθελε νὰ μὲ προετοιμάσῃ καὶ νὰ μοῦ πῇ γιὰ τὴν Ἔλενα...». Μὰ δὲν ἦταν δυνατόν!

—Ἡ Ἔλενα; φώναξα. Ἡ Ἔλενα στὸ πάρτυ αὐτό; Καὶ μαζὶ μὲ τοὺς ἀνθρώπους τῶν λαθρεμπόρων; Τί λέτε κ. Ἀστυνόμε!!! Ἀδύνατον!!!

—Δυστυχῶς ἀγαπητέ μου, πρόφερε κουνώντας τὸ κεφάλι του ὁ Ἀστυνόμος καὶ συνεχίζοντας νὰ μὲ κοιτάζῃ ἐπίμονα. Φοβοῦμαι ὅτι θὰ σ' ἀπογοητεύσω, ἀλλά...

—Λοιπόν; Λοιπόν; τὸν διέκοψε ἀνυπόμονος ὁ Διευθυτής. Τί ἔγινε κατόπιν;

—Ἡ Ἔλενα πῆρε τὸν πίνακα καὶ τὸν κοίταξε σκεπτική. Ὕστερα τὸν ἄφησε στὸ τραπεζάκι της, ἐνῶ ἀρκετὲς κυρίες τὴν περικύκλωσαν γιὰ νὰ θαυμάσουν τὸ ἔργο τοῦ ἄγνωστου καλλιτέχνη. Πλησίασα καὶ κοίταξα τὸν πίνακα. Παρίστανε τὴν Νάνσυ ὁλόγυμνη, σὲ μιὰ προκλητικὴ στάση, ποὺ θὰ ἐρέθιζε κι' ἱερωμένο ἀκόμα.

Ἦταν πέντε ἡ ὥρα περίπου, ὅταν οἱ καλεσμένοι ἄρχισαν νὰ φεύγουν. Ἡ Νάνσυ μὲ τὸν χορευτὴ καὶ τὸν Παναγιώτου ἔφυγαν πρῶτοι καὶ ὁ Ζῶτος μὲ τὴν Ἔλενα ὕστερα ἀπὸ ἀρκετὴ ὥρα. Ἀνέθεσα στὸν ἀστυφύλακα Γιαννόπουλο νὰ παρακολουθήσῃ τοὺς τρεῖς πρώτους καὶ ἐγὼ παρέμεινα νὰ δῶ τί συμβαίνει μὲ τὴν Ἔλενα καὶ τὸ Ζῶτο.

Ἔφυγαν μὲ τοὺς τελευταίους καλεσμένους καὶ μπῆκαν σ' ἕνα μικρὸ διθέσιο αὐτοκίνητο. Στὸ βολὰν κάθησε ἡ Ἔλενα καὶ ξεκίνησαν γιὰ τὰ Ἐξάρχεια. Στὴ γωνία τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας καὶ Χαριλάου Τρικούπη, βρισκόταν σταματημένο ἕνα ἄλλο αὐτοκίνητο μάρκας «Austin». Ἡ Ἔλενα μὲ τὸν Ζῶτο σταμάτησαν δίπλα σ' αὐτὸ καὶ ἔσβησαν τὸ φῶς. Κατέβηκα ἀπ' τὸ αὐτοκίνητο ποὺ μὲ εἶχε φέρει ὡς ἐκεῖ καὶ μὲ χίλιες προφυλάξεις πλησίασα στὴ γωνιά. Στὸ πρῶτο αὐτοκίνητο βρισκόταν ἡ Νάνσυ μὲ τὸν χορευτὴ καὶ τὸν Παναγιώτου! Ἀπ' τὸ ἀνοιχτὸ παράθυρο τοῦ αὐτοκινήτου μιλοῦσαν σιγὰ μὲ τὴν Ἔλενα καὶ τὸν Ζῶτο, τόσο σιγὰ ποὺ δὲν κατώρθωσα ν' ἀκούσω τίποτα. Στὴν ἀπέναντι γωνιά, μιὰ σκιὰ πλανήθηκε. Ἦταν ὁ Γιαννόπουλος.

Σὲ λίγο τὸ μικρὸ αὐτοκίνητο ξεκίνησε ἀκολουθώντας τὴν Χαριλάου Τρικούπη. Ἀνέβαινε μὲ μεγάλη ταχύτητα. Τὸ ἄλλο πῆρε στροφὴ ἀπότομα καὶ κατευθύνθηκε πρὸς τὴν πλατεῖα Κάνιγγος.

Ἀκολούθησα τὸ διθέσιο αὐτοκίνητο. Ὁ Ζῶτος μὲ τὴν Ἔλενα ἔφθασαν στὴν ὁδὸ Καλλιδρομίου, ἔστριψαν σὲ μιὰ μικρὴ πάροδο καὶ σταμάτησαν μπροστὰ σὲ κάποιο διώροφο σπιτάκι. Βγῆκαν ὕστερα κι' ἀνέβηκαν στὸ δεύτερο πάτωμα, ἀφήνοντας τὸ μικρὸ διθέσιο αὐτοκίνητο στὸ δρόμο.

Ἔφυγα γρήγορα, καὶ σὲ λίγο βρισκόμουνα στὸ «Βικτώρια». Ὁ θυρωρὸς μοῦ εἶπε ὅτι ἡ Κάτια γύρισε πρὶν δυὸ ὧρες, ἀλλὰ ἔφυγε ἀμέσως πάλι. Ἔπεσα σὲ μιὰ καρέκλα ἀποφασισμένος νὰ τὴν περιμένω. Ἔκανα κι' ἕνα τηλεφώνημα στὸ Ε' Τμῆμα γιὰ νὰ στείλῃ κατὰ τὶς ὀχτὼ τὸ πρωῒ ἕναν ἀστυφύλακα στὸν ὁδὸ Β'... ἀριθ. 28 καὶ νὰ ἀναζητήσῃ τὸν ἰδιοκτήτη τοῦ μικροῦ διθέσιου αὐτοκινήτου ποὺ ἔμεινε ἀπὸ τὴν νύχτα στὸ δρόμο. Τοὺς εἶπα ὅτι ὁ ἀστυφύλακας θὰ ἔπρεπε ν' ἀνεβῇ στὸ δεύτερο πάτωμα καὶ νὰ ζητήσῃ τὰ στοιχεῖα τοῦ ἰδιοκτήτου, γιὰ νὰ δῇ ὅταν θὰ τὰ σημείωνε ὅσα περισσότερα πράγματα μποροῦσε σχετικὰ μὲ τὸ διαμέρισμα τοῦ ζεύγους.

Ἀφήνοντας τὸ ἀκουστικό, τὸ τηλέφωνο χτύπησε. Ἦταν ὁ Γιαννόπουλος ποὺ μοῦ τηλεφωνοῦσε λαχανιασμένος:

—Κύριε Ἀστυνόμε, βρίσκομαι στὴν ὁδὸ Β... ἀριθ. 12. Ἐδῶ μπῆκαν κι' οἱ τρεῖς τους, ἀλλὰ λίγο πιὸ πάνω βρῆκα μιὰ νέα γυναίκα λιπόθυμη καὶ μὲ πληγωμένο τὸ ἀριστερό της χέρι. Τὴν ἐπανέφερα στὶς αἰσθήσεις της, ἀλλὰ μοῦ φαίνεται γνωστή. Μοῦ φαίνεται ὅτι ἦταν στὸ χορὸ τῆς Λεφάκη, ἂν κρίνω ἀπὸ ἕνα μικρὸ σημάδι ποὺ εἶναι κάτω ἀπ' τὸ πηγούνι της. Θὰ τηλεφωνήσω στὸ Σταθμὸ Πρώτων Βοηθειῶν.

«Διάβολε», ψιθύρισα. «Θὰ εἶναι ἡ Κάτια ὁπωσδήποτε».

—Γύρισε ἐκεῖ ποὺ εἶναι καὶ μὴν ξαναφύγῃς ἀπὸ κοντά της μέχρι νὰ φθάσω, τοῦ εἶπα. Ἔρχομαι σὲ λίγο.

(Συνεχίζεται)

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΤΑΜΕΙΟΥ ΥΓΕΙΑΣ ΑΣΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ 1961

Κατὰ τὸν μῆνα Ἰούλιον καὶ ἀπὸ 1—31 εἰς Ἀθήνας—Πειραιᾶ—Πάτρας καὶ Κέρκυραν :

1) Ἐξητάσθησαν ἀπὸ Ἰατροὺς τῆς ἐκλογῆς των οἴκοι.....	689		Μέλη
2) Ἐξητάσθησαν εἰς Ἰατρεῖα τῆς ἐκλογῆς των	1.410		»
3) Εἰσήχθησαν εἰς Νοσοκομεῖα καὶ Κλινικὰς τῆς ἐκλογῆς των	162		»
4) Ἐγεννήθησαν εἰς Μαιευτήρια.....	34	νέα	»
5) Ἐξητάσθησαν εἰς ἐξωτερικὰ Ἰατρεῖα τοῦ Ν.Α.Π. καὶ τοῦ Κλάδου Ὑγείας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς	4.835		»
Ἦτοι τὸ Ταμεῖον περιέθαλψεν ἐν συνόλῳ.....	7.130		»
6) Ἐξετελέσθησαν εἰς Φαρμακεῖα τῆς ἐκλογῆς των δωρεάν..	4.950		συνταγαὶ
7) Ἐχορηγήθησαν εἰς 16 Μέλη ὀρθοπεδικὰ εἴδη ἀξίας.....	5.897		δραχμῶν

Ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς ὁ μὴν Ἰούνιος ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ἔσοδα τακτικὰ.....	Δραχμαὶ	232.230
Ἐκ συμμετοχῆς Δημοσίου	»	285.248
Σύνολον ἐσόδων.....	»	517.478
Ἔξοδα.....	»	1.279.540

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 227 Φ.Ε.Κ. (τ. Β') τῆς 11/7/1961 ἐδημοσιεύθη συμπληρωματικὸς Κανονισμὸς τοῦ Κλάδου Ὑγείας, δι' οὗ καθορίζεται ὁ τρόπος τῆς εἰσπράξεως καὶ καταθέσεως τῆς κρατήσεως ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἀστυνομικῶν καὶ Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων, μετόχων τοῦ Κλάδου Ὑγείας καὶ ἐπὶ τῆς συντάξεως τῶν συνταξιούχων Ἀστυνομικῶν καὶ Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων, ἢ συνταξιοδοτουμένων μελῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, καταστάντων ἢ καθισταμένων μετόχων τοῦ Κλάδου Ὑγείας.

Πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν συνταξιούχων μετόχων θέλει γίνει ἀνακοίνωσις διὰ τοῦ τύπου καὶ θέλει ἐπιδοθῆ καὶ ἔγγραφος τοιαύτη εἰς ἕνα ἕκαστον.

Ὁ Ἀρχηγὸς
Ὡς Πρόεδρος τοῦ Κλάδου Ὑγείας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΡΑΚΙΝΤΖΗΣ

Παναγιώτης Μπαρδόπουλος

Τὰς πρώτας πρωϊνὰς ὥρας τῆς 12ης τρέχοντος μηνός, ἀπεβίωσεν εἰς τὸ Νοσοκομεῖον «Εὐαγγελισμός», ἔνθα ἐνοσηλεύετο, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' Παναγιώτης Μπαρδόπουλος. Ὁ νεκρὸς ἐκηδεύθη ἐκ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τὴν 17.30' ὥραν τῆς ἰδίας ἡμέρας, χοροστατοῦντος τοῦ βοηθοῦ Ἀρχιεπισκόπου, Μητροπολίτου Ἀχαΐας, κ. κ. Παντελεήμονος.

Ὁ ἐκλιπὼν ὑπῆρξεν ἐκ τῶν ἐπιλέκτων ἡγετικῶν στελεχῶν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος καὶ τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας καὶ διεκρίνετο διὰ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτῆρος του, τὴν κοινωνικήν του παράστασιν, τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν ὑποδειγματικὴν προσήλωσίν του εἰς τὰ Ἑλληνοχριστιανικὰ ἰδεώδη καὶ διὰ τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς του.



† ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ δρᾶσις του ὑπῆρξεν ἐξαιρετική. Τιμήθηκε μὲ πολλὰ μετάλλια καὶ παράσημα καθὼς καὶ μὲ πολλὰς ἠθικὰς καὶ ὑλικὰς ἀμοιβάς.

Τὴν σορόν του ἠκολούθησε πλῆθος ἐκλεκτῶν μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας μέχρι τῆς τελευταίας κατοικίας του μεταξὺ τῶν ὁποίων:

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Παναγιώτης Κανελλόπουλος, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Θεόδωρος Ρακιντζῆς, ὁ τέως Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Ἄγγελος Ἔβερτ, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Ἀθηνῶν κ. Εὐάγγελος Καραμπέτσος, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Πειραιῶς κ. Γεώργιος Κοντογεώργος, οἱ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Α' κ.κ. Νικόλαος Ταβουλάρης, Ἰωάννης Πανέτσος, Ἰωάννης Καραχάλιος, Ἀδὰμ Ἀδαμόπουλος, Ἀνδρέας Μουρούσιας, Εὐάγγελος Ἀναστασίου, Ἀγησίλαος Παπασταφίδας, Νικόλαος Νικητάκης, Ἀθανάσιος Τασιόπουλος, Νικόλαος Βερελῆς καὶ ἅπαντες οἱ ἐν ἐνεργείᾳ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Β', οἱ Συνταγματάρχαι Χωροφυλακῆς κ.κ. Ἀνδρέας Κράνης καὶ Δημοσθένης Χαλδούπης, οἱ τέως Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ κ.κ. Δημήτριος Κόλλιας, Νικόλαος Ἀρχιμανδρίτης, Ἀναστάσιος Κανελλόπουλος, Ἠλίας Ἀλεξόπουλος, Παντελῆς Πουλικάκος καὶ Γεώργιος Παπανικολάου, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν Περιοδικοῦ Τύπου Ἑλλάδος κ. Θεμιστοκλῆς Θεμιστοκλέους, ἀντιπροσωπεῖαι ἀξιωματικῶν τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος καὶ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ὡς καὶ διαφόρων τάξεων.

Στεφάνους κατέθεσαν: ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν κ. Εὐάγγελος Καλαντζῆς, τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας Πόλεων, ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις Ἀθηνῶν, ὁ Ὅμιλος Φίλων Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν, ἡ Ὁμοσπονδία Ἀστικῶν Λεωφορειούχων, ὁ κ. Ν. Γιαννακόπουλος, οἱ οἰκογένειαι Βιτὰλ Κοέν καὶ Παύλου Ντόλη, ἡ κ. Μαρίκα Νάνου καὶ τὰ ἀδέλφια τοῦ ἐκλιπόντος.

Ἐκ μέρους τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ἀπεχαιρέτησε τὸν νεκρόν, ἐν μέσῳ γενικοῦ πένθους καὶ συντριβῆς, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Πειραιῶς κ. Γεώργιος Κοντογεώργος, διὰ τῶν ἑξῆς:

«Μὲ συντριβήν, συνήχθημεν καὶ πάλιν ὑπὸ τοὺς θόλους τοῦ Ἱεροῦ τούτου χώρου, ἵνα ἐκπληρώσωμεν θλιβερὸν καθῆκον.

Τὴν φορὰν ταύτην, ἡμᾶς τοὺς ἀστυνομικούς, ἰδιαιτέρως δὲ τοὺς τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν, συνέχει βαθυτάτη ὀδύνη, διότι θ' ἀπευθύνωμεν τὸ ὕστατον χαῖρε, πρὸς τὴν σορὸν ἐπιλέκτου μέλους τῆς ἀστυνομικῆς οἰκογενείας καὶ ἀνδρὸς ἐξόχου, ἀναλώσαντος πάντῃ ἐντίμως ἀστυνομικὸν βίον 35 ἐτῶν.

Ὁ πρῶτος Ὑποδιευθυντὴς τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν, ἤτοι ὁ ἄμεσος βοηθὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ, Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' Μπαρδόπουλος Παναγιώτης, δὲν ὑπάρχει πλέον. Ὑπὸ τὰ πλήγματα τῆς ἐπαράτου ἐκείνης βρωτολοιγοῦ νόσου ἀπῆλθεν εἰς τὴν αἰωνίαν ζωὴν ὅλως ἀδοκήτως καὶ μὲ τὸ πικρὸν μειδίαμα εἰς τὰ χείλη ὅτι, ἐστερήθη, εἰς τὴν ἐπιθανάτιον κλίνην, τῆς τελευταίας θωπείας παρὰ τῆς στοργικῆς χειρὸς τῆς συντρόφου του, διότι, Θεία ἐπιταγῇ καὶ ἐκείνη εἰς παράπλευρον κλίνην, παλαίει πρὸς τὸν θάνατον, μακρὰν τοῦ συντρόφου της.

Μᾶς συγκινεῖ βαθύτατα τὸ τραγικὸν τοῦτο τέλος τοῦ ἀοιδίμου Μπαρδοπούλου, διότι ὁ μεταστὰς δὲν ἦτο ἐκ τῶν συνήθων ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυνομίας. Πεπροικισμένος μὲ ὅλως ἐξαιρετικὰ ἠθικὰ καὶ ἐπαγγελματικὰ προσόντα κατετάγη ἀπὸ ἀγάπην πρὸ 35 ἐτῶν εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα, ἔνθα διέπρεψεν συντόμως, ἀνελθὼν ἐπαξίως εἰς τὴν Ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς ἱεραρχίας αὐτοῦ.

Λόγῳ τῶν προσόντων του τούτων εὑρέθη ἐπὶ κεφαλῆς τῶν σοβαρωτέρων Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀστυνομίας τῆς Πρωτευούσης κατὰ τὸ διάστημα τῶν 35 τούτων ἐτῶν, ὑπὸ συνθήκας κρισίμους, ὅπου προσέφερεν ὑψίστας ὑπηρεσίας εἰς τὴν πολιτείαν, ἧς τὸν Δημόσιον ἔπαινον δικαιοῦται. Ὁ Μπαρδόπουλος ἦτο ἄριστος χειριστὴς τοῦ καλάμου, ἀνήγαγεν εἰς περιωπὴν τὸ λειτούργημά του καὶ συγκατελέγετο μεταξὺ ἐκείνων τῶν ἀστυνομικῶν, οἵτινες ἔδωσαν μίαν νέαν πνοὴν εἰς τὸ Σῶμα, πνοὴν ἐκπολιτιστικήν. Ἐκ τῆς θέσεως αὐτῆς πλειστάκις ἐξεπλήρωσε θλιβερὸν καθῆκον πρὸς ἀοιδίμους συναδέλφους του, τὸν τελευταῖον του δὲ ἐπικήδειον λόγον ἐπεφύλαξεν διὰ τὸν ἀείμνηστον Μπόμπολαν. Ἐπὶ 20ετίαν περίπου ὑπηρέτησεν εἰς τὴν Ὑποδιεύθυνσιν Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν ὑπὸ τοὺς Ἔβερτ, ἀειμνήστους Κατραμπασᾶν, Καλαμαρᾶν καὶ Παξινόν, τὸν σημερινὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος καὶ τὸν Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Ἀθηνῶν παρ' οὗ ἰδιαιτέρως ἐξετιμᾶτο. Ἐν συνεχείᾳ ἐχρημάτισε Διοικητὴς τοῦ Α' Τμήματος Ἀθηνῶν, περιφερειακὸς Ὑποδιευθυντής, Διευθυντὴς Ἀγορανομίας Ἀθηνῶν καὶ Ἐπόπτης Ἀγορανομίας, Διευθυντὴς Ἀλλοδαπῶν καὶ τέλος Α' Ὑποδιευθυντὴς Ἀθηνῶν ἔνθα καὶ ἐτερμάτισεν.

Ὅπου ὑπηρέτησεν ὁ Μπαρδόπουλος ἄφησεν δείγματα ἐξαιρέτου ἀξιωματικοῦ,εἰδικώτερον δὲ διὰ τὴν Ὑποδιεύθυνσιν Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν ὑπῆρξεν ἡ ὑπηρεσία ἐκείνη εἰς ἣν ὁ μεταστὰς ἀπετέλεσε τὴν συνισταμένην τῆς εὐρύθμου λειτουργίας ταύτης ἀπὸ πλευρᾶς ὀργανώσεως.

Τὸ ἐξ ἑπτὰ ἀνωτάτων δικαστικῶν, Ἀνώτατον Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον, διετύπωσεν τὸ 1953 διὰ τὸν Μπαρδόπουλον τὰ κάτωθι :

«Εἶναι λίαν ἀξιοπρεπής, εὐθὺς τὸν χαρακτῆρα, ἀνεπιλήπτου διαγωγῆς καὶ ἠθικώτατος. Λίαν εὐγενής, προσηνέστατος πρὸς τὸ κοινόν, πειθαρχικώτατος, σεμνός καὶ πάντοτε πρόθυμος, δι' ἐκτέλεσιν οἱασδήποτε ὑπηρεσίας. Ἔχει εὐρεῖαν ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν καὶ ἀρτιωτάτην ἐπαγγελματικὴν κατάρτισιν. Ἀναπτύσσει ἐξαιρετικὴν πρωτοβουλίαν καὶ ἐπιδεικνύει ἔκτακτον δραστηριότητα καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὸ καθῆκον.

Ὑπηρέτησεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ὡς Γραμματεὺς τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας καὶ μάλιστα ὑπὸ συνθήκας λίαν δυσχερεῖς, ὅπου δὲ ὑπηρέτησεν ἀπέδωκεν λίαν ἱκανοποιητικῶς εἰς τὰ καθήκοντά του. Ἔχει τύχει πολλῶν ἠθικῶν ἀμοιβῶν καὶ ἐτιμήθη δι' ὅλων τῶν ἀστυνομικῶν μεταλλίων καὶ τοῦ τοιούτου Ἐξαιρέτων Πράξεων.

Γενικῶς πρόκειται περὶ ἐκλεκτοῦ καὶ ἀρίστου ἀξιωματικοῦ, λίαν χρησίμου διὰ τὸ 'Αστυνομικὸν Σῶμα, δι' ὃ προτείνομεν τὴν κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν ἐπιλογήν του, ὡς διατηρητέου εἰς αὐτό».

'Εκ μέρους τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, τὸ ὁποῖον τόσον ἠγάπησες καὶ ἐτίμησες ὦ πολύκλαυστε Μπαρδόπουλε, καταθέτω ἐπὶ τῆς σεπτῆς σοροῦ σου, τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης ἕνεκεν, ἕνα ἐκ δάφνης στέφανον.

Καὶ ἐκ τοῦ χώρου τούτου, εἰς τὸν ὁποῖον τοσάκις διεκόνευσες, θὰ σὲ προπέμψωμεν δακρυρροοῦντες πρὸς τὴν τελευταίαν σου κατοικίαν, ὅπου θὰ εὕρῃς τὸν ὕπνον τοῦ δικαίου.

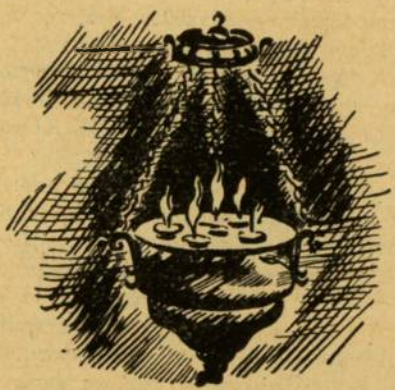
Πρὶν τὸ χῶμα τῆς 'Αττικῆς γῆς καλύψῃ ἐσαεὶ τὴν σορόν σου, θ' ἀπευθύνωμεν ἀπὸ τὰ μύχια τῆς ψυχῆς μας τὴν ὑστάτην εὐχήν :

«'Αγαπητὲ φίλε καὶ πολύκλαυστε συνάδελφε Μπαρδόπουλε, ἡ μνήμη σου ἂς εἶναι αἰωνία».

Τὰ «'Αστυνομικὰ Χρονικά», διερμηνεύοντα τὰ αἰσθήματα πένθους ὁλοκλήρου τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, ὑποβάλλουν εἰς τοὺς οἰκείους τοῦ ἐκλιπόντος τὰ ὁλόψυχα συλλυπητήρια καὶ εὔχονται, ὅπως ὁ Κύριος, ὁ νεκρῶν καὶ ζώντων τὴν ἐξουσίαν ἔχων, χαρίσῃ εἰς αὐτοὺς τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν.

Αἰωνία ἂς εἶναι ἡ μνήμη αὐτοῦ.

Θ. Γ.



ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

—Προήχθη ἐκ τῶν πινάκων προακτέων Ἀστυνόμων Α' τάξεως ἔτους 1960, ὁ ἐν μονίμῳ διαθεσιμότητι τελῶν Ἀστυνόμος Α' τάξεως κ. Σαρρῆς Κωνσταντῖνος, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Β' τάξεως, ἀναδρομικῶς ἀπὸ 1/1/1961, ἀφ' ἧς προήχθησαν νεώτεροί του, διὰ πάσας τὰς περιπτώσεις πλὴν τῆς λήψεως ἀποδοχῶν.

***

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ—ΔΙΑΓΡΑΦΑΙ

—Παρῃτήθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, οἱ Ἀστυφύλακες : κ.κ. Κάϊλας Γεώργιος, Χανιώτης Νικόλαος, Παπανδρέου Γρηγόριος καὶ Δουβίκας Σωτήριος.

—Διεγράφη τῆς δυνάμεως τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, διὰ λόγους ὑγείας, ὁ Ἀστυφύλαξ κ. Λώλης Γεώργιος, ὡς καταστὰς σωματικῶς ἀνίκανος πρὸς περαιτέρω ἐκτέλεσιν ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς κάτωθι ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους : 1) Ἀστυνόμον Α' κ. Θᾶνον Παναγιώτην, 2) Ὑπαστυνόμον Α' κ. Γιαννημάραν Κωνστ., 3) Ὑπαστυνόμον Α' κ. Καρυώτην Λέανδρον, 4) Ἀνθυπαστυνόμον κ. Μαυρουδέαν Κωνστ. καὶ 5) Ἀστυφύλακα κ. Ζαχαρόπουλον Κωνστ., διότι ἐργασθέντες ἅπαντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, ἰδιαιτέρας προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν, κατώρθωσαν νὰ ἀξιοποιήσουν πλήρως καὶ ἀντικειμενικῶς ἁπάσας τὰς ὑπὸ τοῦ Ἀστυφύλακος Ζαχαροπούλου Κωνστ. συλλεγείσας πληροφορίας καὶ νὰ προσθέσουν εἰς τὰ συγκεντρωθέντα ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα τὴν ἀληθῆ καὶ πλήρη ὁμολογίαν τοῦ σεσημασμένου κακοποιοῦ Ταλαγάνη Ἀντωνίου, δράστου ληστείας μετ' ἀνθρωποκτονίας καὶ κλοπῶν, προκληθέντων ἐντεῦθεν, διὰ τῆς ἐπιτυχίας των, εὐμενῶν διὰ τὴν Ἀστυνομίαν σχολίων τοῦ ἡμερησίου τύπου.

Ὡσαύτως ἐπηνέθη ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' κ. Καραχάλιος Ἰωάννης, διότι ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ μεθοδικὴν καθοδήγησίν του ἐπετεύχθη ἡ ἐξιχνίασις τοῦ, ὡς ἄνω, σοβαροῦ ἐγκλήματος.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀστυφύλακα κ. Σδράλλην Γεώργιον, διότι οὗτος χάρις εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν παρατηρητικότητά του, ἀφοσίωσιν εἰς τὸ καθῆκον καὶ ἀγάπην πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν, συνέλαβεν ἐπ' αὐτοφώρῳ τὸν σεσημασμένον κακοποιὸν Παπαϊωάννου Γεώργ., ἀποπειρώμενον τὴν διάρρηξιν περιπτέρου κατὰ τὰς μεσονυκτίους ὥρας τῆς 16/5/1961. Ὁμοίως, διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ἐπηνέθησαν οἱ κάτωθι Ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι : 1) Ἀστυνόμος Α' κ. Θᾶνος Παναγ., 2) Ὑπαστυνόμος Α' κ. Καρυώτης Λέανδρος, 3) Ἀρχιφύλαξ κ. Παπακωνσταντίνου Νικ., 4) Ἀρχιφύλαξ κ. Ἀντωνίου Ἀναστ., 5) Ἀστυφύλαξ κ. Δαμικούκας Σπυρ. καὶ 6) Ἀστυφύλαξ κ. Λιάππης Σπ., διότι ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω συνέβαλον εἰς τὴν ἐπιτυχῆ ἔκβασιν τῆς ὑποθέσεως.

—Ὡσαύτως δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀστυφύλακα κ. Κυριακάτην Δημήτρ., διότι οὗτος, ὢν ἐπιφορτισμένος μὲ τὴν ἐκτέλεσιν ἐνταλμάτων προσωπικῆς κρατήσεως, ἐκδοθέντων κατόπιν καταδικαστικῶν ἀποφάσεων διὰ παραβάσεις βεβαιωθείσας ὑπὸ πλείστων ἀστυνομικῶν ἀρχῶν κατὰ ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου, δυστρόπων κατὰ τὸ πλεῖ-

στον ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐργασθεὶς μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, ἐπιμελείας καὶ μεθοδικότητος πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, πολλάκις δ' ὑποβληθεὶς καὶ εἰς ἐκτάκτους δαπάνας, ἐπέτυχε τὴν εἰσπραξιν σημαντικῶν χρηματικῶν ποσῶν καθυστερουμένων τοιούτων, γεγονός, ὅπερ προεκάλεσε καὶ τὴν δι' ἐγγράφου ἔκφρασιν τῶν εὐχαριστιῶν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου Ἐνσήμων καὶ Δικαστικῶν Εἰσπράξεων Πειραιῶς.

—Ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, διὰ διαταγῆς του, ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειάν του εἰς τὸν Ὑπαστυνόμον Α' κ. Πέππαν Βασίλειον, διότι, λόγῳ τῆς ηὐξημένης παρατηρητικότητός του καὶ προσοχῆς του, ἀνεῦρε καὶ παρέδωσε σημαντικῆς ἀξίας βραχιόλιον, ἀπολεσθὲν ἐντὸς τοῦ Θεάτρου Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ ὑπὸ τῆς κ. Τραυλοῦ, συζύγου τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτοῦ τοῦ Associated Press, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐκφρασθοῦν, δι' ἐπιστολῆς πρὸς αὐτόν τε, τὴν Ὑπηρεσίαν Τουρισμοῦ καὶ Ἀστυνομικὸν Σῶμα, λίαν εὐμενῆ σχόλια.

***

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ

—Οἱ ὁρκισθέντες τὴν 29/7/1961 πεντήκοντα (50) Ὑπαστυνόμοι Β' τάξεως καὶ ἑβδομήκοντα (70) Ἀρχιφύλακες ἐτοποθετήθησαν ὡς κάτωθι :

Ι. Εἰς Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Ἀθηνῶν:

α) Ὑπαστυνόμοι Β': κ.κ. Χρονόπουλος Κωνστ., Μανώλης Κωνστ., Νικολόπουλος Δημήτρ., Μπαγετάκος Ἠλίας, Μποσινάκης Ἐμμαν., Γιαννόπουλος Ἰωάν., Ἀναστασόπουλος Χρῆστος, Λαχανᾶς Ἀθανάσ., Ρίζος Ἰωάν., Λιάπης Μιχαήλ, Μαντζαβᾶς Θεοχάρης, Γαλλίας Γεώργ., Ἀνδρινόπουλος Διονύσιος, Μαργαρίτης Πέτρ., Κατσαρέας Νικόλ., Λάγιος Ἀπόστ., Γεωργόπουλος Γεώργ., Κυριαζῆς Χρ., Δρανᾶς Παναγ., Διαμαντόπουλος Κωνστ., Δημόπουλος Γεώργ., Γκούτης Νικ., Κότσιρας Ἠλίας, Κοκορόγιαννης Γεώργ. καὶ Καραβᾶς Σπυρίδων.

β) Ἀρχιφύλακες : κ.κ. Λιακόπουλος Ἠλ., Λύτρας Χρύσανθος, Μπαλέζος Μιχ., Ἀρκουδέας Νικ., Καρρᾶς Κομνηνός, Παπαθανασίου Ἰωάν., Γεωργιάδης Λάμπρος, Πριονᾶς Διονύσ., Παταριᾶς Χρ., Ἀλεξανδρόπουλος Νικ., Καλτσᾶς Σπυρ., Νιαράκης Ἀνδρ., Τζούβελης Ἰωάν., Γκάνος Γεώργ., Γιαννοῦτσος Λουκᾶς, Ζέρβας Ἰωάν., Παπαγεωργίου Χρυσόστομος, Ἀνδρουλάκης Ἐμμαν., Παπαδόπουλος Νικ., Κραβαρίτης Εὐθύμ., Παπαμῖχος Ἀλκιβιάδης, Ἀντωνόπουλος Δημήτρ., Τζούβελης Κωνστ., Μικέδης Γεώργ., Μπάκας Ἀπόστολος, Κολώνιας Ἀθαν., Μητρόπουλος Θεοχάρης, Λιοδάκης Γεώργ., Τσιῶρος Γεώργ., Γκιώνης Γεώργ., Κοτσίρης Παναγ., Ντερμπεντέρης Κωνστ—Ἰωάννης., Παπαδάκης Κωνστ., Κουλαμᾶς Ἠλίας, Βαλσαμᾶς Γεώργ., Γκανάρας Κωνστ., Καράμπινας Θεμιστ., Μπακῆς Παναγ., Νικολάου Κωνστ., Χωραΐτης Νικ., Λαμπρόπουλος Γεώργ., Ἀδὰμ Γεώργ., Διαμαντόπουλος Κωνστ., Σώτηρας Νικ., Δημόπουλος Πέτρ., Ζωητὸς Κωνστ., Ἀντωνόπουλος Ἰωάν. καὶ Κοκλάκης Εὐστράτιος.

ΙΙ. Εἰς Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Πειραιῶς:

α) Ὑπαστυνόμοι Β' : κ.κ. Ὀρφανίδης Ἰωάν., Σακέλλιος Κωνστ., Ἀθανασίου Ἀθανάσ., Κίννας Παναγ., Τζανάκης Στυλιανός, Πέτρου Παντ., Μανέττας Γεώργ., Παναγόπουλος Χρ., Κουτέρης Γεώργιος, Οἰκονομάκος Γεώργ., Γκόντας Γεώργ., Καραχάλιος Μιχ., Παναγόπουλος Ἠλίας, Χατζῆς Ἀθανάσ., Τζούρας Δημήτρ., Καλονόμος Ἰωάν., Κοντὸς Στέφ., Καραχάλιος Ἰωάν. καὶ Κεντρωτῆς Ἐλ.

β) Ἀρχιφύλακες : κ.κ. Κοντογιάννης Δημήτρ., Μαραβελέας Ἀλέξ., Κιτσάκης Δημοσθ., Ποθάκος Νικόλαος, Μπαμπαρότσης Φώτ., Χαλκιᾶς Νικόλαος, Δεφῖγκος Νικόλ., Κουγιτέας Κωνστ., Παπασταυρόπουλος Νικ., Δημητρόπουλος Ἀναστ., Δημόπουλος Νικ., Δαμαλᾶς Φρῖξος, Κουβελιώτης Κωνστ., Κοψαύτης Θεόδ., Καρα-

χρῆστος Κωνστ., Κακαβούλας Ἀχιλλεύς, Μπερζελέας Ἠλίας, Κώνστας Σπυρ., Δαγαλάκης Δημήτρ. καὶ Καράμπελας Ἰωάννης.

ΙΙΙ. Εἰς Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Πατρῶν:

α) Ὑπαστυνόμοι Β΄: κ.κ. Τσαμαντᾶς Χρῆστος, Κωνσταντακόπουλος Γεώργ., Παπαγεωργόπουλος Παναγ. καὶ Παπαναστασίου Βασίλειος.

β) Ἀρχιφύλακες: κ.κ. Κοντογιάννης Ἀλέξ. καὶ Κωτσῆς Θωμᾶς.

ΙV. Εἰς Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Κερκύρας:

—Ὑπαστυνόμοι Β΄: κ.κ. Πυροβολάκης Κωνστ. καὶ Κόλλιας Παναγ.

***

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΚΛΑΔΟΥ ΥΓΕΙΑΣ

Πρὸς τοὺς συνταξιούχους Μετόχους τοῦ Κλάδου Ὑγείας Ὑπαλλήλων Ἀστυνομίας Πόλεων:

Ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν, ὅτι πρὸς ρύθμισιν τυχὸν ὀφειλῶν σας πρὸς τὸν Κλάδον Ὑγείας καὶ κανονικὴν καταβολήν της, κατὰ μῆνα, ἐπὶ τῆς συντάξεώς σας κρατή-σεως, ὑπὲρ τοῦ Κλάδου τούτου, συμφώνως πρὸς τὸν δημοσιευθέντα ἤδη, εἰς τὸ ὑπ᾽ ἀριθ. 227 Φ.Ε.Κ. (Τ. Β΄) τῆς 11-7-1961, συμπληρωματικὸν Κανονισμόν, δέον νὰ προσέλθητε εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας, ἢ τὰ κατὰ Ἀστυνομικὰς Δ/νσεις Παραρτήματα αὐτοῦ τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ., καθ᾽ ὅσον οἱ ὀφείλοντες καὶ μὴ συμμορφωθησόμενοι, πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἐν λόγῳ Κανονισμοῦ, μέχρι τῆς 10-10-1961, θὰ διαγραφῶσιν ἀπὸ Μέτοχοι τοῦ Κλάδου Ὑγείας, ἄνευ δικαιώματος ἐπανεγγραφῆς.

Οἱ κ.κ. Συνταξιοῦχοι τὸ πρῶτον 10ήμερον Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ., δέον νὰ διέλθωσιν ἐκ τοῦ Κλάδου Ὑγείας, πρὸς παραλαβὴν συμπληρωματικοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Κλάδου Ὑγείας.

***

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΩΝ Β΄

Ἐκ τῶν μετασχόντων εἰς τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις διὰ τὴν Σχολὴν Ὑπαστυνόμων Β΄, ἐπέτυχον 52 ἀρχιφύλακες καὶ ἀστυφύλακες, οἱ ὁποῖοι εἰσάγονται τὴν 25ην Σεπτεμβρίου 1961 εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Σχολὴν Ὑπαστυνόμων Β΄, διὰ διετῆ ἐν αὐτῇ φοίτησιν. Οὗτοι κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας εἶναι οἱ ἑξῆς:

1) Κόκκινος Γεώργιος, 2) Δημητρίου Δημήτριος, 3) Γιαννούλιας Ἀθανάσιος, 4) Βακαλάκης Ἀλέξανδρος, 5) Σαρρῆς Δημήτριος, 6) Βαΐτσης Χρῆστος, 7) Λιακόπουλος Γεώργιος, 8) Ἀντωνίου Ἀντώνιος, 9) Δῆμος Ἀντώνιος, 10) Φιλόπουλος Παναγιώτης, 11) Ρεντζῆς Κωνσταντῖνος, 12) Μποῦτος Σωτήριος, 13) Ρήγας Νικόλαος, 14) Ἀρκουδέας Νικόλαος, 25) Ἀντωνιάδης Μιλτιάδης, 16) Καραμπᾶτος Ἡρακλῆς, 17) Μπαρμπούνης Παναγιώτης, 18) Φελώνης Ματθαῖος, 19) Σωτῆρχος Λουκᾶς, 20) Μουρλᾶς Ἀνδρέας, 21) Ρεβελάκης Εὐάνθης, 22) Ζαροδῆμος Στυλιανός, 23) Καραμήτζιος Γεώργιος, 24) Παπακωστόπουλος Χρῆστος, 25) Καρακανδᾶς Μιχαήλ, 26) Ἀντωνόπουλος Λάμπρος, 27) Κιαχτύπης Νικόλαος, 28) Γιολδασέας Πέτρος, 29) Καλογερᾶς Ἰάκωβος, 30) Βεργῆς Κωνσταντῖνος, 31) Τσουραπᾶς Βλάσιος, 32) Παυλόπουλος Γεώργιος, 33) Οἰκονόμου Γεώργιος, 34) Κόγιας Κωνσταντῖνος, 35) Κραββαρίτης Ἰωάννης, 36) Παπασταματίου Κωνσταντῖνος, 37) Μανδραγώνης Δημήτριος 38) Θεοδωρολέας Κυριᾶκος, 39) Πολυχρονόπουλος Πολύβιος, 40) Φωτόπουλος Ἰωάννης, 41) Λάσκαρης Ἠλίας, 42) Γιαννακούρας Παναγιώτης, 43) Πανουτσόπουλος Παναγιώτης, 44) Ραγκαβᾶς Γεώργιος, 45) Κατσαμπέκης Μᾶρκος, 46) Τσάκαλος Ἰωάννης, 47) Περράκης Χρῆστος, 48) Ἀντωνόπουλος Ἰωάννης, 49) Ἀγλαμίτσης Μιχαήλ, 50) Παπαδόπουλος Μιλτιάδης, 51) Ἀντωνίου Ἀναστάσιος καὶ 52) Γεωργιόπουλος Βύρων.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ ΕΠΕΤΕΙΟΙ

Ἡ Θεοτόκος ὡς σύμβολον προστασίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, ὑπὸ κ. Νικολάου Ἀρχιμανδρίτου 9583

ΤΕΧΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Τὸ ραδιοτηλέφωνον εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. Χ. Πατσούρη 9584

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ὁ ἀστυνομικὸς καὶ τὸ παιδί, ὑπὸ τῆς δημοσιογράφου καὶ λογοτέχνιδος κυρίας Ἰωάννας Θεμιστοκλέους 9587

ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Ἡ Ἀστυνομία τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, ὑπὸ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α' κ. Θωμᾶ Νούσια (συνέχεια καὶ τέλος) 9591

ΘΕΜΑΤΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Ἡ δολιοφθορὰ (σαμποτὰζ) ὡς μέσον ψυχολογικοῦ πολέμου, ὑπὸ κ. Νικολάου Ἀρχιμανδρίτου 9595

ΞΕΝΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἐπώλησε τὸν πύργο τοῦ Ἄϊφελ, ἀπὸ τὸ Ἀμερικανικὸν περιοδικὸν «Reader's Digest», κατὰ μετάφρασιν Ἀστυν. Δ/ντοῦ Β' κ. Δημ. Μόρου (συνέχεια) 9599

Δολοφονία δασοφύλακος — Πῶς ἀπὸ τὰ ἀνευρεθέντα σχισμένα φύλλα τοῦ σημειωματαρίου τοῦ θύματος ἀνακαλύπτεται ὁ δολοφόνος, ἀπὸ τὸ Ἀμερικανικὸν περιοδικὸν «Frond Page Detective», κατὰ μετάφρασιν ἀστυφύλακος κ. Ἀναστασίου Βογιατζῆ 9604

ΝΕΑ ΤΟΥ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΥ

Κινηματογραφικαὶ Προβολαὶ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων — Τὸ δεκαπενθήμερον πρόγραμμα τῶν Κινηματογραφικῶν Προβολῶν Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Σ. Πηλοῦ 9607

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 9616

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Τὸ γυμνὸ μοντέλο, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Χαρ. Σταμάτη (συνέχεια) 9620

ΚΛΑΔΟΣ ΥΓΕΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ἀπολογισμὸς μηνὸς Ἰουλίου 1961 9624

ΠΕΝΘΗ

Παναγιώτης Μπαρδόπουλος, ὑπὸ Ἀστυνόμου Α' κ. Θερ. Γαλανοπούλου 9625

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 9628

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40—Ἀθῆναι (Τηλ. 522-512)

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12.30′ - 1 μ.μ.

Παρακολουθῆτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.